

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 1. joulukuuta 2014
(OR. en)

16154/14

Toimielinten välinen asia:
2013/0264 (COD)

EF 328
ECOFIN 1111
CONSOM 260
CODEC 2379

ILMOITUS

Lähettiläs:	Puheenjohtajavaltio
Vastaanottaja:	Valtuuskunnat
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2013/36/EU ja 2009/110/EU muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta – <i>Puheenjohtajavaltion laatima kompromissi</i>

Valtuuskunnille toimitetaan ohessa edellä mainittua komission ehdotusta koskeva kompromissiehdotus, jonka puheenjohtajavaltio on laatinut työryhmän 24. marraskuuta pidetyn kokouksen jälkeen.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI

maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2013/36/EU ja 2009/110/EU muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon²,

ovat kuulleet Euroopan tietosuojavaltuutettua,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsovat seuraavaa:

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

- (1) Viime vuosina on edistytty huomattavasti vähittäismaksujen yhdentymisessä unionissa erityisesti maksuja koskevien unionin säädösten yhteydessä ja varsinkin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64/EY³, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 924/2009⁴, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY⁵ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 260/2012⁶ yhteydessä. Maksupalveluja koskevaa lainsäädäntökehystä on täydennetty edelleen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2011/83/EU⁷, jossa vahvistettiin erityinen rajoitus vähittäiskauppioiden mahdollisuudelle veloittaa asiakkailtaan lisämaksuja tiettyjen maksuvälineiden käytöstä.
- (2) Direktiivi 2007/64/EY hyväksyttiin joulukuussa 2007 komission joulukuussa 2005 esittämän ehdotuksen perusteella. Vähittäismaksumarkkinoille on sen jälkeen ilmaantunut merkittäviä teknisiä innovaatioita sähköisten ja mobiilimaksujen määrän nopean kasvun ja uudentyyppisten maksupalvelujen markkinoille tulon myötä.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 924/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta (EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22).

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

- (3) Maksupalveluja koskevan unionin lainsäädäntökehyksen uudelleentarkastelu ja erityisesti direktiivin 2007/64/EY vaikutusten arviointi ja komission vihreää kirjaa "Yhdentyneet eurooppalaiset markkinat kortti-, verkko- ja mobiilimaksuille"⁸ koskenut kuuleminen ovat osoittaneet, että nämä kehityssuuntaukset ovat nostaneet esiin merkittäviä sääntelyhaasteita. Maksumarkkinoiden tärkeät alat, erityisesti kortti-, verkko- ja mobiilimaksujen alat, ovat edelleen pirstoutuneet kansallisten rajojen mukaan. Monet innovatiiviset maksutuotteet tai -palvelut eivät kuulu joko lainkaan tai suurelta osin direktiivin 2007/64/EY soveltamisalaan. Direktiivin 2007/64/EY soveltamisala ja erityisesti sen ulkopuolelle jätetyt seikat, kuten tiettyjen maksuihin liittyvien toimintojen jättäminen soveltamisalan ulkopuolelle, ovat osoittautuneet joissakin tapauksissa liian moniselitteisiksi, yleisiksi tai yksinkertaisesti vanhentuneiksi, markkinakehitys huomioon ottaen. Tämä on aiheuttanut oikeudellista epävarmuutta, mahdollisia turvallisuusriskejä maksuketjussa ja puutteita kuluttajansuojassa tietyillä aloilla. Innovatiivisten ja helppokäyttöisten digitaalisten maksupalvelujen käytön laajentaminen niin, että ne tarjoaisivat kuluttajille ja vähittäismyyjille tehokkaita, tarkoituksenmukaisia ja turvallisia maksutapoja unionissa, on osoittautunut vaikeaksi.
- (4) Sähköisten maksujen yhdentyneiden sisämarkkinoiden toteuttaminen on olennaista, jotta voidaan varmistaa, että kuluttajat, kauppiat ja yritykset voivat hyödyntää kaikki edut, joita sisämarkkinat tarjoavat digitaalitalouden kehittymisen myötä.
- (5) Olisi annettava uusia sääntöjä sääntelypuutteiden poistamiseksi samalla kun parannetaan oikeusvarmuutta ja varmistetaan, että lainsäädäntökehystä sovelletaan yhdenmukaisesti kaikkialla unionissa. Sekä nykyisille että uusille markkinatoimijoille olisi turvattava tasapuoliset toimintaedellytykset, mikä helpottaa uusien maksuvälineiden markkinoiden laajentamista ja antaa koko unionissa varmuuden kuluttajansuojan korkeasta tasosta näiden maksupalvelujen käytössä. Tämän odotetaan alentavan maksupalvelunkäyttäjien kustannuksia ja hintoja, laajentavan maksupalveluvalikoimaa ja lisäävän maksupalvelujen avoimuutta.
- (5 a) Tämän oikeudellisen kehyksen ei ole tarkoitus olla kaikenkattava. Sen soveltaminen tulisi antaa niiden palveluntarjoajien tehtäväksi, jotka tarjoavat maksupalveluja tavanomaisena ammatti- tai liiketoimintanaan tämän direktiivin mukaisesti.

⁸ KOM(2011) 941 lopullinen.

- (6) Sähköisiin maksuihin liittyvät turvallisuusriskit ovat kasvaneet viime vuosina, mikä johtuu sähköisten maksujen muuttumisesta teknisesti monimutkaisemmiksi, niiden määrän jatkuvasta kasvusta eri puolilla maailmaa ja uusien maksupalvelutyyppeiden ilmaantumisesta. Koska turvalliset ja varmat maksupalvelut ovat hyvin toimivien maksupalvelumarkkinoiden kannalta keskeinen edellytys, maksupalvelujen käyttäjillä olisi oltava riittävä suoja niihin liittyviä riskejä vastaan. Maksupalvelut ovat olennaisia ratkaisevan tärkeiden talouden ja yhteiskunnan toimintojen ylläpitämiseksi. Maksupalveluntarjoajien olisi vahvistettava kehys, jonka avulla lievennetään riskejä ja pidetään yllä tehokkaita poikkeamien hallintamenettelyjä. Toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava ajantasaiset tiedot maksupalveluihin liittyvien riskien arvioinnista vuosittain tai toimivaltaisen viranomaisen määrittämin väliajoin. Euroopan pankkiviranomainen (EPV) laatii näihin turvatoimiin liittyviä ohjeita ja edistää yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten, Euroopan keskuspankin (EKP) ja Euroopan unionin verkko- ja tietoturvaviraston ENISAn kanssa.
- (7) Maksutapahtumiin liittyviin turvallisuusriskeihin olisi puututtava myös maksupalveluntarjoajien tasolla. Maksupalveluntarjoajien toteuttamien turvatoimien on oltava oikeassa suhteessa kyseisiin turvallisuusriskeihin. Olisi otettava käyttöön säännöllinen raportointimekanismi, jotta voidaan varmistaa, että maksupalveluntarjoajat esittävät toimivaltaisille viranomaisille säännöllisesti ajantasaisen arvioinnin turvallisuusriskeistään ja ilmoittavat toimenpiteistä, jotka ne ovat toteuttaneet kyseisten riskien varalta. Sen varmistamiseksi, että muille maksupalveluntarjoajille ja maksujärjestelmille aiheutuvat vahingot, kuten huomattavan häiriön ilmeneminen maksujärjestelmässä, ja käyttäjille aiheutuvat vahingot pidetään mahdollisimman vähäisinä, on olennaista, että maksupalveluntarjoajilla on velvollisuus raportoida merkittävistä turvapoikkeamista viipymättä toimivaltaisille viranomaisille tämän direktiivin mukaisesti. Lisäksi EPV:lle suunnitellaan koordinoitettavaa.

- (8) Maksupalveluja koskevaa tarkistettua sääntelykehystä täydennetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o [XX/XX/XX]⁹. Kyseisellä asetuksella otetaan käyttöön säännöt, joita sovelletaan monen- ja kahdenvälisen siirtohintojen veloittamiseen kaikista kuluttajien pankki- ja luottokorttitapahtumista ja kyseisiin tapahtumiin perustuvista verkko- ja mobiilimaksuista, ja asetetaan rajoituksia tiettyjen liiketoimintasääntöjen käytölle korttitapahtumissa. Kyseisen asetuksen tarkoituksena on vauhdittaa edelleen korttipohjaisten maksujen tehokkaiden yhdentyneiden markkinoiden toteuttamista.
- (9) Jotta eri jäsenvaltioissa ei noudatettaisi erilaisia lähestymistapoja kuluttajien haitaksi, tämän direktiivin avoimuussäännöksiä ja maksupalveluntarjoajia koskevia tietojenantovaatimuksia sekä maksupalvelujen tarjoamiseen ja käyttöön liittyviä oikeuksia ja velvoitteita koskevia säännöksiä olisi silloin kun se on mahdollista sovellettava myös maksutapahtumiin, joissa maksajan tai maksunsaajan maksupalveluntarjoaja sijaitsee Euroopan talousalueella, jäljempänä 'ETA', ja joissa toinen maksupalveluntarjoaja sijaitsee ETA:n ulkopuolella. Edellä mainittuja säännöksiä olisi tarvittaessa sovellettava myös kaikkien kansallisten valuuttojen määräisiin maksutapahtumiin ETA:ssa sijaitsevien maksupalveluntarjoajien välillä.
- (10) Maksupalvelujen määritelmän olisi oltava teknologiasta riippumaton ja mahdollistettava uudentyyppisten maksupalvelujen jatkokehitys samalla kun varmistetaan, että sekä nykyisten että uusien maksupalveluntarjoajien toimintaedellytykset ovat tasapuoliset.

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o [XX/XX/XX/] annettu [päivämäärä] korttipohjaisista maksutapahtumista veloitettavista siirtohinnoista (EUVL L x, s. x).

- (11) Direktiivillä 2007/64/EY käyttöön otettua poikkeusta, joka koskee kaupallisen asiamiehen välityksellä maksajan tai maksunsaajan puolesta toteutettavia maksutapahtumia, sovelletaan hyvin eri tavoin jäsenvaltioissa. Tietty jäsenvaltiot sallivat sellaisten sähköisen kaupankäynnin toimijoiden käyttävän poikkeusta, jotka toimivat välittäjinä sekä yksittäisten ostajien että myyjien puolesta mutta joilla ei ole todellista neuvotteluvaraa tai lupaa tehdä tavaroiden tai palveluiden myynti- tai ostosopimusta. Tämä ylittää poikkeukselle tarkoitetun soveltamisalan ja saattaa kasvattaa kuluttajiin kohdistuvia riskejä, koska kyseiset palveluntarjoajat jäävät oikeudellisen kehyksen tarjoaman suojan ulkopuolelle. Erot soveltamiskäytännöissä myös vääristävät kilpailua maksumarkkinoilla. Näiden ongelmien poistamiseksi tulee olla selvää, että poikkeusta voidaan soveltaa myös sekä maksajan että maksunsaajan puolesta toimiviin asiamiehiin (kuten jotkin sähköisen kaupankäynnin toimijat) vain, jos ne eivät milloinkaan saa haltuunsa asiakkaiden varoja.
- (11 a) Tätä direktiiviä ei tule soveltaa arvokuljetusyrityksiin eikä kassanhallintayrityksiin, jos asianomaiset toiminnot rajoittuvat setelien ja kolikoiden fyysiseen kuljettamiseen.

- (12) Markkinoilta saatu palaute osoittaa, että rajattuja verkkoja koskevan poikkeuksen kattamiin maksutoimintoihin sisältyvien maksujen määrä ja arvo on usein huomattava ja että nämä maksutoiminnot tarjoavat kuluttajille satoja tai tuhansia eri tuotteita ja palveluita, mikä ei vastaa direktiivissä 2007/64/EY säädetyn rajattuja verkkoja koskevan poikkeuksen tarkoitusta. Tämä kasvattaa riskejä ja poistaa maksupalvelunkäyttäjiltä ja erityisesti kuluttajilta oikeussuojan sekä asettaa säänneltyjen markkinoiden toimijat selkeästi epäedulliseen asemaan. Näiden riskien rajoittamiseksi on lisätty kielto, jonka mukaan erityisvälineeseen ei saa soveltaa useammin kuin kerran samaa poikkeuksen mahdollistavaa ehtoa; lisäksi säädetään ilmoitusvelvollisuudesta, kun poikkeuksen alaiset toiminnot ylittävät vahvistetun kynnyksarvon. Maksuvälineen olisi katsottava olevan käytössä tällaisen poikkeuksen alaisena, jos sitä voidaan käyttää ainoastaan i) tavaroiden tai palveluiden hankintaan tietyssä liikkeessä tai liikeketjussa, jos asianomaiset yhteisöt ovat kytköksissä kaupallisella sopimuksella, jossa määrätään yhden tuotemerkin käytöstä, mikä tekee yleisölle täysin ilmeiseksi oikeudellisesti merkityksellisen suhteen "emoyhteisön" ja sen paikan välillä, jossa liikkeeseen lasketut maksuvälineet hyväksytään, ja edellä mainittua tuotemerkkiä käytetään myyntipaikoissa ja se esiintyy – silloin kun tämä on toteutettavissa – maksuvälineessä, jota noissa paikoissa voidaan käyttää; tai ii) rajallisessa tavara- tai palveluvalikoimassa, kun käyttö rajataan tosiasiallisesti tiettyyn määrään toiminnallisesti yhteen liittyviä tavaroita tai palveluita myyntipaikan maantieteellisestä sijainnista riippumatta; tai iii) jos kansallinen tai alueellinen viranomainen sääntelee sen käyttöä tiettyjen sosiaalisten tai verotuksellisten tarkoitusten vuoksi tiettyjen tavaroiden tai palvelujen hankkimiseksi. Tällaisiin välineisiin voivat kuulua kauppojen omat kortit, polttoainekortit, jäsenkortit, julkisen liikenteen matkakortit, ateriasetelit tai tiettyihin palveluihin käytettävät setelit, joihin sovelletaan toisinaan erityistä verokohtelua tai työvoimaa koskevaa oikeudellista järjestelmää, jolla pyritään edistämään tällaisten välineiden käyttöä sosiaalilainsäädännössä vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Kun tällaisesta erityiseen käyttötarkoitukseen osoitetusta välineestä kehittyy yleisväline, siihen ei enää pitäisi soveltaa poikkeusta tämän direktiivin soveltamisalasta. Välineille, joita voidaan käyttää vain hankintoihin lueteltujen kauppiaiden liikkeissä, ei pitäisi myöntää poikkeusta tämän direktiivin soveltamisalasta, koska tällaiset välineet on tyypillisesti suunniteltu jatkuvasti kasvavia palveluntarjoajien verkostoja varten.

- (13) Direktiivissä 2007/64/EY myönnetään poikkeus sen soveltamisesta tietyille televiestintälaitteella tai tietoteknisellä laitteella toteutettaville maksutapahtumille edellyttäen, että verkko-operaattori ei toimi pelkästään välittäjänä digitaalisten tavaroiden ja palveluiden toimittamisessa kyseisen laitteen välityksellä vaan antaa myös lisäarvoa kyseisille tavaroille tai palveluille. Tämä poikkeus mahdollistaa erityisesti niin kutsutun operaattorilaskutuksen tai ostokset, joita koskevat maksut lisätään suoraan puhelinlaskuun, mikä edistää soiton merkkiäänten ja lisämaksullisten tekstiviesti kaltaisen digitaalisen sisällön ja äänipohjaisten palvelujen arvoltaan vähäiseen myyntiin perustuvien uusien liiketoimintamallien kehittämistä. Näihin palveluihin sisältyvät viihde (verkkojuttelu, mm. videoiden, musiikin ja pelien lataaminen), tiedotus (sää, uutiset, urheilutapahtumat, pörssi), numerotiedotuspalvelut, osallistuminen tv- ja radio-ohjelmiin (äänestäminen, osallistuminen kilpailuihin, reaaliaikaisen palautteen antaminen). Markkinoilta saatu palaute ei anna viitteitä siitä, että tämä maksutapa, jota kuluttajat pitävät luotettavana ja tarkoituksenmukaisena pienten maksujen maksutapana, olisi kehittynyt yleiseksi maksunvälityspalveluksi. Nykyisen poikkeuksen moniselitteinen sanamuoto on kuitenkin aiheuttanut sen, että tämä sääntö on pantu jäsenvaltioissa täytäntöön eri tavoilla. Tämä puolestaan on heikentänyt oikeusvarmuutta toimijoiden ja kuluttajien kannalta ja toisinaan mahdollistanut sen, että maksunvälityspalvelut ovat vaatineet poikkeuksen saamista direktiivin 2007/64/EY soveltamisesta. Sen vuoksi on asianmukaista selventää paremmin tämän poikkeuksen soveltamisalaa; poikkeusta tulisi soveltaa erityisesti digitaalisesta sisällöstä ja äänipohjaisista palveluista suoritettaviin mikromaksuihin. Poikkeusta olisi sovellettava maksupalveluihin vain silloin, kun niitä tarjoaa sähköisten viestintäverkkojen tarjoaja tai kun niitä tarjotaan sähköisten viestintäpalvelujen (eli asianomaisen operaattorin pääasiallisen toiminnan) liitännäispalveluina.

- (13 a) Maksuissa tapahtuneen kehityksen huomioon ottamiseksi on otettu käyttöön uusi poikkeus, joka mahdollistaa erityisesti sen, että asiakkaat voivat tilata, maksaa, saada ja validoida sähköisiä lippuja mistä paikasta tahansa ja mihin aikaan tahansa matkapuhelinta tai muuta laitetta käyttäen. Sähköiset liput mahdollistavat sellaisten palvelujen tarjoamisen, joita kuluttajat voisivat muutoin ostaa paperisina lippuina, ja helpottavat sitä; niihin kuuluvat matkaliput, viihde, autojen paikoitus ja tapahtumiin pääsy, mutta niihin eivät sisälly fyysiset tavarat. Näin alennetaan perinteisiin paperisten lippujen myyntikanaviin liittyviä tuotanto- ja jakelukustannuksia ja lisätään kuluttajien käyttömukavuutta tarjoamalla uusia ja yksinkertaisia tapoja lippujen ostoon.
- (13 b) Hyväntekeväisyyteen annettavia lahjoituksia keräävien yhteisöjen rasitteiden keventämiseksi on otettu käyttöön lisäpoikkeus, jota sovelletaan hyväntekeväisyysjärjestöille annettavia lahjoituksia koskeviin maksutapahtumiin. Jotta poikkeus voitaisiin selkeästi rajoittaa vähäriskisiin maksuihin, on asetettu kynnysarvo. Lisäksi jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädännön mukaisesti vapaasti rajoittaa poikkeuksen koskemaan lahjoituksia, jotka kerätään rekisteröityjen hyväntekeväisyysjärjestöjen hyväksi.
- (13 c) Yksi SEPAn käyttöönoton tärkeimmistä tavoitteista oli helpottaa Euroopan laajuisten maksamisen ulkoistamispalvelujen ("payment factories") perustamista ja mahdollistaa saatavien ulkoistamispalvelujen ("collection factories") perustaminen. Näillä kaikki konsernin maksutapahtumat keskitetään "maksut toisen puolesta" -toimintoja käyttäen. Tässä yhteydessä on asianmukaista säätää, että tätä direktiiviä ei sovelleta maksutapahtumiin emoyrityksen ja sen tytäryrityksen välillä tai saman emoyrityksen tytäryritysten välillä, silloin kun maksupalvelun välittäjänä ei toimi mikään muu maksupalveluntarjoaja kuin samaan konserniin kuuluva yritys. Tämä poikkeus sisältää myös seuraavat: i) emoyrityksen tytäryritystensä puolesta käynnistämät maksutapahtumat tai tytäryrityksen emoyrityksensä puolesta taikka saman emoyrityksen muiden tytäryritysten puolesta käynnistämät maksutapahtumat edellyttäen, että tällaiset maksutapahtumat ("maksut toisen puolesta") toteuttaa maksupalveluntarjoaja; ii) emoyrityksen tytäryritystensä puolesta tai tytäryrityksen emoyrityksensä puolesta taikka saman emoyrityksen muiden tytäryritysten puolesta suorittamat maksutoimeksiantopalvelut ja tilitietopalvelut.

- (14) Direktiivissä 2007/64/EY myönnettiin lisäksi poikkeus sen soveltamisesta sellaisten pankkiautomaattipalveluntarjoajien tarjoamille maksupalveluille, jotka ovat riippumattomia pankeista tai muista maksupalveluntarjoajista. Säännös edisti riippumattomien pankkiautomaattipalvelujen kasvua monissa jäsenvaltioissa, erityisesti harvaan asutuilla alueilla. Se, että tämä nopeasti kasvava pankkiautomaattimarkkinoiden osa jätetään direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, mahdollistaa käytännöt, jotka voivat aiheuttaa epäselvyyttä pankkiautomaattinostoista perittävien kulujen osalta, mikä johtaa usein kuluttajien epätietoisuuteen ja rajatylittävissä tilanteissa kaksinkertaisiin kuluihin (tiliä ylläpitävän maksupalveluntarjoajan ja pankkiautomaattipalvelujen tarjoajan veloittamat kulut) saman noston osalta. Pankkiautomaattipalvelujen tarjoajien veloittamat kulut eivät missään tapauksessa saisi vaikuttaa asetuksen (EY) N:o 924/2009 soveltamiseen. Näin ollen pankkiautomaattipalvelujen tarjonnan ylläpitämiseksi ja nostoista veloittettavien kulujen selkeyttämiseksi on asianmukaista, että poikkeus säilytetään, mutta pankkiautomaattipalvelujen tarjoajalta on edellytettävä erityisten avoimuutta koskevien säännösten noudattamista.
- (15) Palveluntarjoajat, jotka pyrkivät saamaan poikkeuksen direktiivin 2007/64/EY nojalla, eivät useinkaan konsultoi viranomaisia siitä, kuuluuko niiden toiminta kyseisen direktiivin soveltamisalaan vai sovelletaanko siihen poikkeusta, vaan luottavat omiin arvioihinsa. Tämä on johtanut tiettyjen poikkeusten hyvin erilaiseen soveltamiseen jäsenvaltioissa. Vaikuttaa myös siltä, että maksupalveluntarjoajat ovat saattaneet käyttää joitakin poikkeuksia muokatakseen liiketoimintamallejaan, jotta niiden tarjoamat maksutoiminnot jäisivät direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Tämä voi kasvattaa maksupalvelunkäyttäjien riskejä ja erilaistaa maksupalveluntarjoajien toimintaolosuhteita sisämarkkinoilla. Palveluntarjoajat olisi tästä syystä velvoitettava ilmoittamaan tietyistä toiminnoista toimivaltaisille viranomaisille niin, että nämä voivat arvioida, täytetäänkö asiaan liittyvissä säännöksissä säädetyt edellytykset ja varmistaa, että sääntöjä tulkitaan yhdenmukaisesti kaikkialla sisämarkkinoilla. Erityisesti kaikkien kynnysarvon noudattamiseen perustuvien poikkeusten osalta on säädetty ilmoitusmenettelystä, jotta varmistetaan erityisvaatimusten noudattaminen. Avoimuuden lisäämiseksi toimivaltaisten viranomaisten ja EPV:n on saatettava julkisesti saataville palvelut, joista tehdään ilmoitus.

- (16) Lisäksi on tärkeää, että direktiiviin sisällytetään vaatimus, jonka mukaan mahdollisten maksupalveluntarjoajien on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille toiminnoista, joita ne tarjoavat rajatun verkon puitteissa 3 artiklan k alakohdan i ja ii luetelmakohdan mukaisten kriteerien pohjalta, jos maksutapahtumien arvo ylittää tietyn kynnysarvon. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, kuuluvatko ilmoitetut toiminnot tosiasiallisesti 3 artiklan k alakohdan i tai ii luetelmakohdan soveltamisalaan ja ilmoitettava tästä EPV:lle.
- (16 a) Yleisesti olisi huomattava, että maksutapahtumia, jotka eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan, voidaan säädellä sovellettavalla kansallisella lainsäädännöllä; tästä seuraa, että jäsenvaltiot voivat hyväksyä lisä- tai täydentäviä toimenpiteitä kansallisesti edellyttäen, että nämä toimenpiteet eivät ole ristiriidassa direktiivin tavoitteiden kanssa tai estä niiden saavuttamista.
- (17) Uusien sääntöjen olisi noudatettava direktiivissä 2007/64/EY omaksuttua lähestymistapaa, joka kattaa kaikentyyppiset sähköiset maksupalvelut. Tämän vuoksi uusia sääntöjä ei ole edelleenkään tarkoituksenmukaista soveltaa palveluihin, joissa varoja siirretään maksajalta maksunsaajalle tai kuljetetaan yksinomaan seteleinä ja kolikkoina tai joissa varojen siirto perustuu paperisekkiin, paperimuodossa olevaan vekseliin, velkakirjaan tai muuhun välineeseen, paperiseen arvoseteliin tai korttiin, joka on asetettu maksupalveluntarjoajan tai muun osapuolen maksettavaksi tarkoituksena asettaa varoja maksunsaajan käyttöön.

- (18) Direktiivin 2007/64/EY hyväksymisen jälkeen erityisesti verkkomaksujen alalle on ilmaantunut uudentyyppisiä maksupalveluja. Erityisesti maksutoimeksiantopalvelut sähköisen kaupankäynnin alalla ovat kehittyneet. Kyseiset palvelut kuuluvat osana maksujen suorittamiseen sähköisessä kaupankäynnissä luomalla ohjelmistosillan kauppiaan verkkosivun ja maksajan pankin verkkopankkipalvelun välille verkkomaksujen käynnistämiseksi tilisiirtojen perusteella. Maksutoimeksiantopalvelun tarjoaja ei missään maksuketjun vaiheessa pidä hallussaan käyttäjän varoja. Nämä palvelut mahdollistavat sen, että maksutoimeksiantopalvelun tarjoaja voi vakuuttaa maksunsaajan siitä, että tiettyyn maksutapahtumaan tarvittavat varat ovat käytettävissä tilillä ja että maksutapahtuma on käynnistetty. Tämän tarkoituksena on kannustaa maksunsaajaa toimittamaan tavara tai suorittamaan palvelu ilman aiheetonta viivytystä. Nämä palvelut tarjoavat sekä kauppiaille että kuluttajille edullisen vaihtoehdon ja antavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä verkko-ostoksia, vaikka heillä ei olisi maksukortteja. Maksupalvelunkäyttäjän suoraan tai maksutoimeksiantopalvelun tarjoajan käyttämät asiakkaan turvattuun tunnistamiseen tarkoitetut henkilökohtaiset tietoturvaluodet ovat yleensä tiliä ylläpitävien maksupalveluntarjoajien myöntämät. Maksutoimeksiantopalvelun tarjoajat eivät välttämättä solmi sopimussuhdetta tiliä ylläpitävien maksupalveluntarjoajien kanssa. Maksutoimeksiantopalvelun tarjoajat eivät tällä hetkellä kuulu direktiivin 2007/64/EY soveltamisalaan, ne eivät välttämättä ole toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa eivätkä noudata direktiivin 2007/64/EY vaatimuksia. Tämä nostaa esiin monia oikeudellisia kysymyksiä, jotka liittyvät esimerkiksi kuluttajansuojaan, turvallisuuteen ja vastuuseen sekä myös kilpailuun ja tietosuojan. Uusilla säännöillä olisi sen vuoksi ratkaistava nämä kysymykset. Näillä säännöillä pyritään takaamaan jatkuvuus markkinoilla ja mahdollistamaan se, että nykyiset ja uudet palveluntarjoajat tarjoavat palvelujaan selkeiden ja yhdenmukaisten sääntelypuitteiden mukaisesti. Ennen näiden sääntöjen soveltamista jäsenvaltioiden ja komission tulisi taata terve kilpailu näillä markkinoilla välttämällä kaikkien nykyisten markkinatoimijoiden perusteetonta eriarvoista kohtelua, tämän kuitenkin vaikuttamatta siihen, että maksutapahtumien turvallisuus on varmistettava ja kuluttajia on suojeltava ilmeiseltä petosten riskiltä.

- (18 a) Teknologian kehityksen myötä viime vuosina on ilmaantunut myös monia täydentäviä palveluja, kuten tilitietopalveluja. Nämä palvelut tarjoavat maksupalvelunkäyttäjälle kootusti reaaliaikaista tietoa yhdestä tai useammasta maksutilistä, joita yksi tai useampi maksupalveluntarjoaja ylläpitää ja joihin pääsee tiliä ylläpitävän maksupalveluntarjoajan verkkorajapinnan kautta, jolloin maksupalvelunkäyttäjä voi saada kokonaiskuvan rahoitustilanteestaan välittömästi kulloisenakin ajankohtana. Myös näiden palvelujen olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan, jotta kuluttajat saavat riittävän suojan maksu- ja tilitietojensa suhteen ja oikeusvarmuutta suhteessa asemaansa.
- (19) Rahansiirto on yksinkertainen maksupalvelu, joka tavallisesti perustuu maksajan käteissuoritukseen maksupalveluntarjoajalle, joka siirtää vastaavan määrän edelleen maksunsaajalle tai maksunsaajan puolesta toimivalle toiselle maksupalveluntarjoajalle esimerkiksi tietoliikenneverkon välityksellä. Joissain jäsenvaltioissa valintamyymälät, kauppiat ja muut vähittäismyyjät tarjoavat yleisölle mahdollisuuden käyttää vastaavaa palvelua muun muassa kaasu-, sähkö-, vesi- ja muiden tavanomaisten kotitalouslaskujen maksamiseen. Näitä laskunmaksupalveluja olisi pidettävä rahansiirtona, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset katso tämän toiminnon kuuluvan muun maksupalvelun piiriin tai jäävän 3 artiklan b kohdan mukaisesti soveltamisalan ulkopuolelle.
- (19 a) Se, että direktiivissä 2007/64/EY ei määritellä vastaanottavaa maksupalvelua, on johtanut yrityksiin tehdä ero erityyppisten vastaanottomallien välillä sääntelyn välttämiseksi, mikä on johtanut kauppiaiden suojan heikkenemiseen. Tämän vuoksi otetaan käyttöön maksutapahtumien vastaanottamisen neutraali määritelmä, jotta maksukorttien käyttöön perustuvien perinteisten vastaanottomallien lisäksi otettaisiin huomioon myös erilaiset liiketoimintamallit, kuten ne, joissa maksutapahtumien vastaanottajia on useita. Tällä varmistettaneen, että kauppias saa saman suojan riippumatta siitä, mitä maksuvälinettä käytetään, jos toiminto on sama kuin korttitapahtumien vastaanottaminen. Vastaanottamiseksi ei katsota teknisiä palveluja, joita tarjotaan maksupalvelujen tarjoajille, kuten pelkkä tietojen käsittely tai tallentaminen taikka maksupäätteiden toiminta. Lisäksi tulisi olla selvää, että jotkin vastaanottomallit eivät tarjoa tosiasiallista varojen siirtoa maksutapahtumien vastaanottajalta maksunsaajalle, sillä osapuolet voivat sopia muunlaisesta maksun suorittamisesta.

- (20) On tarpeen määrittää ne maksupalveluntarjoajien ryhmät, joilla on oikeus tarjota maksupalveluja kaikkialla unionissa. Näitä ovat luottolaitokset, jotka vastaanottavat käyttäjiltä talletuksia maksutapahtumien rahoittamiseksi ja joihin olisi edelleen sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EY¹⁰ säädettyjä toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat, jotka laskevat sähköistä rahaa liikkeeseen maksutapahtumien rahoittamiseksi ja joihin olisi edelleen sovellettava direktiivissä 2009/110/EY säädettyjä toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia, sekä maksulaitokset ja postisiirtoa hoitavat laitokset, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus tarjota kyseisiä palveluja.
- (21) Tässä direktiivissä olisi vahvistettava maksutapahtumien toteuttamista koskevat säännöt, kun varat ovat direktiivissä 2009/110/EY tarkoitettua sähköistä rahaa. Tällä direktiivillä ei kuitenkaan pitäisi säännellä sähköisen rahan liikkeeseenlaskua eikä muuttaa kyseisessä direktiivissä säädettyä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden vakavaraisuuden valvontaa. Tämän vuoksi maksulaitosten ei pitäisi saada laskea liikkeeseen sähköistä rahaa.
- (22) Direktiivillä 2007/64/EY luodaan toiminnan vakauden valvontajärjestelmä, jossa otetaan käyttöön yhtenäinen toimilupa kaikille niille maksupalveluntarjoajille, jotka eivät ota vastaan talletuksia eivätkä laske liikkeeseen sähköistä rahaa. Siksi direktiivillä 2007/64/EY otettiin käyttöön uusi maksupalveluntarjoajien ryhmä, "maksulaitokset", säätämällä, että sellaisille oikeushenkilöille, jotka eivät kuulu mihinkään olemassa olevaan palveluntarjoajien ryhmään, voidaan tiukkojen ja kattavien ehtojen täytyessä myöntää toimilupa maksupalvelujen tarjoamiseen kaikkialla unionissa. Tämän seurauksena näihin palveluihin sovellettaisiin kaikkialla unionissa samoja ehtoja.

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (23) Maksulaitostoimiluvan myöntämis- ja voimassaoloehdot eivät ole muuttuneet olennaisesti. Kuten direktiivissä 2007/64/EY, näihin ehtoihin sisältyy toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia, jotka ovat oikeassa suhteessa niihin operatiivisiin ja taloudellisiin riskeihin, joita tällaisten laitosten liiketoimintaan liittyy. Tässä yhteydessä tarvitaan vakaa järjestelmä, johon kuuluu sekä alkupääoma että toimintapääoma ja jota voidaan aikanaan kehittää edelleen markkinoiden tarpeiden mukaan. Maksupalvelualan vaihtelevuuden vuoksi tässä direktiivissä olisi sallittava erilaisia menetelmiä ja annettava valvontaviranomaiselle harkintavaltaa sen varmistamiseksi, että samanlaisia riskejä kohdellaan samalla tavalla kaikkien maksupalveluntarjoajien osalta. Maksulaitoksia koskevissa vaatimuksissa olisi otettava huomioon, että maksulaitosten toiminta on erikoistuneempaa ja rajoitetumpaa, joten siitä aiheutuu pienempiä ja helpommin seurattavia ja hallittavia riskejä kuin luottolaitosten laajemmassa toiminnassa esiin tulevat riskit. Maksulaitoksilta olisi erityisesti kiellettävä talletusten vastaanottaminen käyttäjiltä, ja niiden olisi sallittava käyttää varoja, jotka on vastaanotettu käyttäjiltä ainoastaan maksupalvelujen suorittamista varten. Vaadittujen toiminnan vakautta koskevien sääntöjen, mukaan lukien alkupääoma, olisi oltava oikeassa suhteessa kuhunkin maksulaitoksen tarjoamaan maksupalveluun liittyvään riskiin.
- (23 a) Tällä direktiivillä pyritään myös varmistamaan korkeatasoinen kuluttajansuoja maksupalvelujen käytössä kaikkialla unionissa. Ottaen huomioon, että sijoittautumisoikeuden väärinkäytökset voivat vaarantaa tämän korkeatasoisen kuluttajansuojan, on tarpeen vaatia, että on olemassa yhteys maksulaitoksen maksupalveluihin liittyvän liiketoiminnan ja sen jäsenvaltion välillä, jossa laitoksella on sääntömääräinen kotipaikka. Tällainen yhteys mahdollistaisi myös sen, että toimivaltaiset viranomaiset voivat suorittaa valvontatehtävänsä tehokkaasti.

- (24) Olisi säädettävä asiakkaiden varojen pitämisestä erillään maksulaitoksen varoista. Suojaamista koskevat vaatimukset ovat tarpeen, kun maksulaitoksella on hallussaan asiakkaiden varoja. Sellaisessa erityistapauksessa, jossa sama maksulaitos toteuttaa maksutapahtuman sekä maksajan että maksunsaajan puolesta ja maksajalle on määrätty luottolimiitti, voi olla asianmukaista suojata varat maksunsaajan hyväksi, kun ne muodostavat maksunsaajan vaateen maksulaitokselle. Maksulaitokseen olisi sovellettava myös tehokkaita rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen torjuntaa koskevia vaatimuksia.
- (25) Tällä direktiivillä ei pitäisi tehdä muutoksia niihin maksulaitosten velvoitteisiin, jotka koskevat niiden kirjanpitoraportteja sekä niiden tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten tarkastuksia. Maksulaitosten olisi laadittava tilinpäätöksensä ja konsolidoitu tilinpäätöksensä neuvoston direktiivin 78/660/ETY¹¹ ja tapauksen mukaan neuvoston direktiivin 83/349/ETY¹² ja neuvoston direktiivin 86/635/ETY¹³ mukaisesti. Tilinpäätökseen ja konsolidoituun tilinpäätökseen olisi sisällyttävä tilintarkastuskertomus, jollei maksulaitosta ole vapautettu tästä velvoitteesta direktiivin 78/660/ETY ja tapauksen mukaan direktiivien 83/349/ETY ja 86/635/ETY nojalla.
- (27) Jos maksupalveluntarjoajat tarjoavat yhtä tai useampaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa maksupalvelua, niillä olisi aina oltava maksutilejä, joita käytetään yksinomaan maksutapahtumiin. Jotta maksupalvelujen tarjoajat voisivat tarjota maksupalveluja, niillä on ehdottomasti oltava mahdollisuus käyttää luottolaitosten ylläpitämiä tilejä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tällainen mahdollisuus tarjotaan tavalla, joka on suhteutettu oikeutettuun tavoitteeseen, joka sillä aiotaan saavuttaa.

¹¹ Neuvoston direktiivi 78/660/ETY, annettu 25 päivänä kesäkuuta 1978, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä (EYVL L 222, 14.8.1987, s. 11).

¹² Neuvoston direktiivi 83/349/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1983, konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1).

¹³ Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).

- (28) Tällä direktiivillä olisi säänneltävä vain sellaista maksulaitosten luotonantoa, joka liittyy läheisesti maksupalveluihin, toisin sanoen limiittiluottojen myöntämistä ja luottokorttien liikkeeseenlaskua. Tällaisen luotonannon salliminen maksulaitosten rajatylittävissä toiminnoissa on asianmukaista ainoastaan silloin, kun maksulaitos myöntää luoton maksupalvelujen helpottamiseksi ja kyseessä on lyhytaikainen luotto, joka myönnetään enintään 12 kuukauden ajaksi, uusiutuva luotto mukaan lukien, ja edellyttäen että luotto jälleenrahoitetaan käyttäen pääasiassa maksulaitoksen omia varoja ja muita pääomamarkkinoilta peräisin olevia varoja eikä maksupalveluasiakkaiden puolesta hallinnoituja varoja. Tällaisten sääntöjen ei pitäisi rajoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY¹⁴ tai muun sellaisen asiaan liittyvän unionin tai kansallisen lainsäädännön soveltamista, joka koskee sellaisia kulutusluottojen myöntämisedellytyksiä, joita ei yhdenmukaisteta tällä direktiivillä.
- (29) Toimilupien myöntämisestä maksulaitoksille, valvonnan suorittamisesta ja kyseisten toimilupien peruuttamisesta vastaavien toimivaltaisten kansallisten viranomaisten välisen yhteistyön on todettu toimivan kaiken kaikkiaan tyydyttävästi. Toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä olisi kuitenkin lisättävä sekä tietojenvaihdon että direktiivin johdonmukaisen soveltamisen ja tulkinnan osalta tilanteissa, joissa toimiluvan saanut maksulaitos haluaisi tarjota maksupalveluja myös muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossaan sijoittautumisoikeuden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, myös internetin kautta ("passporting"). EPV:n tulisi auttaa toimivaltaisia viranomaisia selvittämään niiden väliset rajatylittävässä yhteistyössä ilmenevät erimielisyydet. Sitä olisi lisäksi pyydettyä laatimaan joukko teknisten sääntelystandardien luonnoksia yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta.

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

- (30) Kotivaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien tai siinä rekisteröityjen maksulaitosten ja niiden asiamiesten toiminnan avoimuuden lisäämiseksi sekä korkeatasoisen kuluttajansuojan varmistamiseksi unionissa on tarpeen varmistaa, että yleisö pääsee helposti tutustumaan niiden yhteisöjen luetteloon, joilla on lupa tarjota näitä palveluja, mukaan lukien kaikki luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, joita koskee 27 artiklan mukainen poikkeus. EPV:n tulisi julkaista verkkosivuillaan luettelo yhteisöistä, joilla on lupa tarjota maksupalveluja, mukaan lukien kaikki luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, joita koskee 27 artiklan mukainen poikkeus, ja päivitettävä sitä säännöllisesti. Näillä toimenpiteillä olisi myös pyrittävä tehostamaan toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä.
- (31) Tarkkojen, ajantasaistettujen tietojen saatavuutta olisi parannettava vaatimalla maksulaitoksia ilmoittamaan kotivaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä kaikista muutoksista, jotka vaikuttavat toimiluvan yhteydessä annettujen tietojen ja todisteiden paikkansapitävyyteen, mukaan lukien muut asiamiehet tai yhteisöt, joille toimintoja ulkoistetaan. Epäselvissä tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkistettava, että saadut tiedot pitävät paikkansa.
- (31 a) Jäsenvaltiot voivat päättää vaatia, että niiden alueella sijoittautumisoikeutensa nojalla toimivat maksulaitokset, joiden päätoimipaikka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, nimeävät alueelleen keskusyhteyspisteen, jotta voidaan helpottaa asiamiesverkoston ja tämän direktiivin III ja IV osaston säännösten noudattamisen valvontaa. EPV laatii sääntelystandardien luonnokset, joissa vahvistetaan kriteerit sen määrittämiseksi, milloin keskusyhteyspisteen nimeäminen on asianmukaista ja mitkä sen toimintojen olisi oltava.

- (32) Tässä direktiivissä määritetään vähimmäisvaltuudet, jotka toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valvoessaan, että maksulaitokset noudattavat tätä direktiiviä, ja näitä valtuuksia olisi käytettävä kunnioittaen perusoikeuksia, mukaan lukien oikeus yksityisyyteen. Käyttäkseen kyseisiä valtuuksia, jotka voivat vaikuttaa merkittävästi yksityis- ja perhe-elämän, kodin sekä viestinnän kunnioitusta koskevaan oikeuteen, jäsenvaltioilla olisi oltava käytössään asianmukaisia ja tehokkaita suojatoimia mahdollisen väärinkäytön ja mielivaltaisuuden varalta, tarvittaessa esimerkiksi edellyttämällä ennakkolupaa kyseisen jäsenvaltion oikeusviranomaiselta.
- (33) On tärkeää varmistaa, että kaikki maksupalveluja tarjoavat henkilöt saatetaan tiettyjen oikeudellisten ja sääntelyyn liittyvien vähimmäisvaatimusten piiriin. Tämän vuoksi on toivottavaa edellyttää, että kaikkien maksupalveluja tarjoavien henkilöllisyys ja olinpaikka rekisteröidään, mukaan lukien henkilöt, jotka eivät pysty täyttämään kaikkia maksulaitostoimiluvan myöntämisehtoja.

Tämä lähestymistapa noudattaa rahanpesunvastaisen toimintaryhmän erityissuosituksen VI periaatteita, joiden mukaan on tarpeen säätää mekanismista, jolla sellaisia maksupalveluntarjoajia, jotka eivät pysty täyttämään kaikkia kyseisen suosituksen ehtoja, voitaisiin kuitenkin kohdella maksulaitoksina. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi kirjattava tällaiset henkilöt maksulaitosrekisteriin jättäen soveltamatta toimiluvan myöntämisehtoja tai osaa niistä. On kuitenkin tärkeää asettaa poikkeusmahdollisuuden soveltamiselle tiukat vaatimukset, jotka liittyvät maksutapahtumien arvoon. Tällaisen poikkeuksen nojalla toimivilla maksulaitoksilla ei pitäisi olla sijoittautumisoikeutta eikä palvelujen tarjoamisvapautta eivätkä ne saisi välillisesti käyttää näitä oikeuksia maksujärjestelmän jäsenenä.

- (33 a) Toiminnan erityisluonne ja tilitietopalvelujen tarjoamiseen liittyvät riskit huomioon ottaen on asianmukaista säätää tilitietopalvelun tarjoajia koskevasta erityisestä vakavaraisuusjärjestelmästä; niille sallitaan mahdollisuus tarjota palveluja rajatylittävältä pohjalta ja hyödyntää "passporting"-sääntöjä.

- (34) On tärkeää, että kaikilla maksupalveluntarjoajilla on pääsy maksujärjestelmien teknisiä infrastruktuureja koskeviin palveluihin. Tällaiseen pääsyyn olisi kuitenkin sovellettava tarkoituksenmukaisia vaatimuksia maksujärjestelmien eheyden ja vakauden varmistamiseksi. Jokaisen maksupalveluntarjoajan olisi maksujärjestelmän jäsenyyttä hakiessaan toimitettava maksujärjestelmälle näyttö siitä, että sen sisäiset järjestelyt ovat riittävän vahvat kaikenlaisten riskien varalta. Muun muassa neljän osapuolen korttijärjestelyt ja suuremmat tilisiirto- ja suoraveloitussjärjestelmät sisältyvät tavallisesti näihin maksujärjestelmiin. Jotta voidaan varmistaa erilaisten toimiluvan saaneiden maksupalveluntarjoajaryhmien yhtäläinen kohtelu kaikkialla unionissa niiden toimilupaehdot huomioon ottaen, on tarpeen selventää sääntöjä, jotka koskevat pääsyä maksujärjestelmiin.
- (35) Olisi säädettävä siitä, että näitä toimiluvan saaneita maksulaitoksia ja luottolaitoksia kohdellaan syrjimättömästi niin, että kaikki sisämarkkinoilla kilpailevat maksupalveluntarjoajat voivat käyttää kyseisten maksujärjestelmien teknisten infrastruktuurien palveluja samoin edellytyksin. On tarkoituksenmukaista säätää toimiluvan saaneiden maksupalveluntarjoajien ja tämän direktiivin mukaisesta poikkeuksesta tai direktiivin 2009/110/EY 3 artiklan mukaisesta poikkeusluvasta hyötyvien maksupalveluntarjoajien erilaisesta kohtelusta niiden vakauden valvontaa koskevien säännösten erojen vuoksi. Erot hintaehdoissa pitäisi sallia vain, jos niiden perusteena käytetään eroja maksupalveluntarjoajille aiheutuneissa kustannuksissa. Tämä ei saisi vaikuttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY¹⁵ mukaiseen jäsenvaltioiden oikeuteen rajoittaa pääsyä systeemiriskin kannalta tärkeisiin järjestelmiin eikä rajoittaa Euroopan keskuspankin ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) toimivaltaa, joka koskee pääsyä maksujärjestelmiin.

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).

- (35 a) Tämä direktiivi ei vaikuta direktiivin 98/26/EY soveltamisalaan; maksupalveluntarjoajien tasapuolisen kilpailun varmistamiseksi tässä direktiivissä olisi kuitenkin säädettävä, että jos direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyn maksujärjestelmän jäsen tarjoaa tällaiseen järjestelmään liittyviä palveluja toimiluvan saaneelle tai rekisteröidylle maksupalveluntarjoajalle, toimiluvan saaneen tai rekisteröidyn maksupalveluntarjoajan pääsystä näihin palveluihin pyynnöstä päätetään syrjimättömällä tavalla. Maksupalveluntarjoajia, joille on myönnetty pääsy, ei kuitenkaan tulisi pitää direktiivissä 98/26/EY määriteltynä jäsenenä eikä heidän tulisi hyötyä kyseisen direktiivin nojalla myönnetystä suojasta.
- (36) Maksujärjestelmiin pääsyä koskevia säännöksiä ei tulisi soveltaa järjestelmiin, jotka ovat yksittäisen maksupalveluntarjoajan perustamia ja hoitamia. Nämä suljetut maksujärjestelmät voivat joko kilpailla suoraan maksujärjestelmien kanssa tai niille ominaiseen tapaan toimia markkinaraossa, jota maksujärjestelmät eivät kata asianmukaisesti. Kyseiset maksujärjestelmät ovat tyypillisesti kolmen osapuolen järjestelyjä, kuten kolmen osapuolen korttijärjestelyjä, televiestintäpalveluntarjoajien tarjoamia maksupalveluja tai rahansiirtopalveluja, joissa järjestelyn hoitaja tarjoaa maksupalvelun sekä maksajalle että maksunsaajalle, sekä pankkiryhmittymien sisäisiä järjestelmiä. Jotta voidaan edistää kilpailua, jota tällaiset maksujärjestelmät voivat tarjota vakiintuneen aseman saavuttaneille maksujärjestelmille, kolmansille osapuolille ei olisi periaatteessa tarkoituksenmukaista myöntää pääsyä näihin suljettuihin ja suojattuihin maksujärjestelmiin. Tällaisiin järjestelmiin olisi sovellettava tästä huolimatta aina yhteisön/EU:n tason ja kansallisia kilpailusääntöjä, joissa saatetaan vaatia pääsyn myöntämistä järjestelyihin tehokkaan kilpailun ylläpitämiseksi maksumarkkinoilla.
- (37) [...]
- (38) [...]

- (39) Tätä direktiiviä ei pitäisi soveltaa maksutapahtumiin, jotka toteutetaan käteisenä, koska käteismaksupalvelujen sisämarkkinat ovat jo olemassa, eikä myöskään maksutapahtumiin, jotka toteutetaan paperisekkeinä, sillä niiden luonteen vuoksi niitä ei voida käsitellä yhtä tehokkaasti kuin muita maksuvälineitä. Hyvän toimintatavan tällä alalla tulisi kuitenkin perustua tässä direktiivissä vahvistettuihin periaatteisiin.
- (40) Koska kuluttajat ja yritykset eivät ole samassa asemassa, nämä ryhmät eivät tarvitse samantasoista suojaa. Vaikka on tärkeää taata kuluttajien oikeudet säännöksiin, joista ei voi poiketa sopimuksella, on kohtuullista sallia yritysten ja järjestöjen sopia toisin, kun ne eivät toimi suhteessa kuluttajiin.
- Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus säätää, että komission suosituksessa 2003/361/EY¹⁶ määriteltyjä mikroyrityksiä olisi kohdeltava samalla tavoin kuin kuluttajia. Tiettyjen tämän direktiivin keskeisten säännösten olisi joka tapauksessa oltava aina sovellettavissa käyttäjän asemasta riippumatta.
- (41) Tässä direktiivissä olisi määritettävä maksupalveluntarjoajien velvoitteet antaa tietoja maksupalvelunkäyttäjille, jotta nämä saisivat maksupalveluista kaikkialla yhtä korkeatasoista ja selkeää tietoa voidakseen tehdä perusteltuja valintoja vapaasti EU:ssa. Avoimuuden nimissä tässä direktiivissä olisi säädettävä yhdenmukaistetuista vaatimuksista, joita tarvitaan sen varmistamiseksi, että maksupalvelunkäyttäjälle annetaan tarvittavat ja riittävät tiedot sekä maksupalvelusopimuksesta että maksutapahtumista. Maksupalvelujen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan edistämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava säätää vain tämän direktiivin mukaisista tietojenantosäännöksistä.

¹⁶ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003 mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (42) Kuluttajia olisi suojattava sopimattomilta ja harhaanjohtavilta menettelyiltä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY¹⁷ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY¹⁸ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/65/EY¹⁹ mukaisesti. Kyseisissä direktiiveissä olevat lisäsäännökset ovat edelleen sovellettavia. Tässä direktiivissä ja direktiivissä 2002/65/EY säädettyjen, ennen sopimuksen tekemistä annettavia tietoja koskevien vaatimusten keskinäinen suhde olisi kuitenkin erityisesti täsmennettävä.
- (43) Vaadittavien tietojen olisi oltava oikeassa suhteessa käyttäjien tarpeisiin, ja ne olisi välitettävä vakioformaattilla. Erillistä maksutapahtumaa koskevien tietojenantovaatimusten olisi kuitenkin oltava erilaiset kuin vaatimukset, jotka koskevat useita maksutapahtumia kattavaa puitesopimusta.
- (44) Käytännössä puitesopimukset ja niiden soveltamisalaan kuuluvat maksutapahtumat ovat paljon yleisempiä ja taloudellisesti merkittävämpiä kuin erilliset maksutapahtumat. Puitesopimusta edellytetään, jos on olemassa maksutili tai erityinen maksuväline. Sen vuoksi puitesopimuksista ennakolta annettavia tietoja koskevien vaatimusten olisi oltava suhteellisen kattavia, ja tiedot olisi aina toimitettava joko paperimuodossa tai muulla pysyvällä välineellä, kuten tiliotetulostimien tulosteilla, CD-ROM-levyillä, DVD-levyillä ja tietokoneiden kovalevyillä, joille voidaan tallentaa sähköpostia, ja verkkosivustoilla, kunhan nämä ovat helposti saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan ja mahdollistavat tallennettujen tietojen jäljentämisen muuttumattomina. Maksupalveluntarjoajan ja -käyttäjän olisi kuitenkin voitava puitesopimuksessa sopia tavasta, jolla toteutuneita maksutapahtumia koskevat tiedot toimitetaan jälkikäteen, esimerkiksi siitä, että verkkopankkitoiminnassa kaikki maksutiliä koskevat tiedot asetetaan saataville verkkoon.

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY, annettu 23 päivänä syyskuuta 2002, kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä (EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16).

- (45) Erillisissä maksutapahtumissa maksupalveluntarjoajan olisi omasta aloitteestaan annettava aina vain olennaiset tiedot. Koska maksaja on yleensä läsnä maksutoimeksiantoa antaessaan, ei ole tarpeen edellyttää, että tiedot olisi aina toimitettava paperimuodossa tai muulla pysyvällä välineellä. Maksupalveluntarjoaja voi antaa tietoja suullisesti palvelupisteessä tai saattaa ne muutoin helposti saataville esimerkiksi pitämällä maksupalvelun ehdot esillä toimitiloissaan olevalla ilmoitustaululla. Lisäksi olisi ilmoitettava, missä yksityiskohtaisemmat lisätiedot ovat saatavilla (esimerkiksi verkkosivuston osoite). Olennaisen tärkeät tiedot olisi kuitenkin kuluttajan sitä pyytäessä annettava paperimuodossa tai muulla pysyvällä välineellä.
- (46) Tässä direktiivissä olisi säädettävä kuluttajan oikeudesta saada olennaiset tiedot maksutta ennen sitovan maksupalvelusopimuksen tekemistä. Kuluttajan pitäisi myös voida milloin tahansa sopimussuhteen aikana pyytää ennakolta annettavia tietoja sekä puitesopimuksen paperimuodossa ja maksutta voidakseen vertailla maksupalveluntarjoajien palveluja ja niiden ehtoja sekä todentaa sopimukseen perustuvat oikeutensa ja velvoitteensa riitatilanteissa. Näiden säännösten olisi oltava direktiivin 2002/65/EY mukaiset. Tässä direktiivissä olevat säännökset, jotka koskevat nimenomaan maksuttomia tietoja, eivät saisi johtaa siihen, että kuluttajille annettavien tietojen antamisesta on mahdollista veloittaa kuluja muiden sovellettavien direktiivien nojalla.

- (47) Tavassa, jolla maksupalveluntarjoajan on annettava vaaditut tiedot maksupalvelunkäyttäjälle, olisi otettava huomioon maksupalvelunkäyttäjän tarpeet sekä käytännön tekniset näkökohdat ja kustannustehokkuus riippuen siitä, mitä kyseisessä maksupalvelusopimuksessa on sovittu. Tässä direktiivissä olisi tehtävä ero kahden tavan välillä, joilla maksupalveluntarjoajan olisi ilmoitettava tiedot: tiedot olisi ilmoitettava joko niin, että maksupalveluntarjoaja tiedottaa niistä aktiivisesti tässä direktiivissä tarkoitettuna ajankohtana ilman maksupalvelunkäyttäjän esittämää pyyntöä, tai tiedot olisi asetettava maksupalvelunkäyttäjän saataville ottaen huomioon hänen mahdollisesti esittämänsä lisätietopyynnöt. Jälkimmäisessä tapauksessa maksupalvelunkäyttäjän olisi ryhdyttävä aktiivisiin toimiin tietojen saamiseksi, kuten pyydettyä niitä nimenomaisesti maksupalveluntarjoajalta, kirjauduttava sisään pankkitiliin liittyvään postilaatikkoon tai tulostettava tiliotteita pankkikorttia käyttäen. Tällaisia tapauksia varten maksupalveluntarjoajan olisi varmistettava, että tietoihin pääsy on mahdollinen ja että tiedot ovat maksupalvelunkäyttäjän saatavilla.
- (48) Kuluttajan olisi saatava perustiedot toteutetuista maksutapahtumista ilman lisäkuluja. Kun kyse on erillisestä maksutapahtumasta, maksupalveluntarjoajan ei pitäisi veloittaa erikseen tällaisista tiedoista. Myös puitesopimukseen perustuvista maksutapahtumista myöhemmin toimitettavat kuukausittaiset tiedot olisi annettava ilman kuluja. Hinnoittelun avoimuuden merkityksen sekä asiakkaiden toisistaan poikkeavien tarpeiden vuoksi osapuolten olisi kuitenkin voitava sopia, että tiheämmin väliajoin annettavista tiedoista tai lisätiedoista peritään kulut. Jotta erilaiset kansalliset käytännöt voitaisiin ottaa huomioon, jäsenvaltioiden olisi voitava antaa sääntöjä, joiden mukaan maksutilin kuukausittaiset paperimuotoiset tiliotteet annetaan aina ilman kuluja.

- (49) Asiakkaiden liikkuvuuden helpottamiseksi kuluttajien olisi voitava irtisanoa puitesopimus vuoden kuluttua ilman kuluja. Sovitun irtisanomisajan olisi oltava kuluttajille enintään yksi kuukausi ja maksupalveluntarjoajille vähintään kaksi kuukautta. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa maksupalveluntarjoajan velvoitteeseen poikkeusolosuhteissa irtisanoa maksupalvelusopimus muun asiaankuuluvan unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla; tällaista lainsäädäntöä on esimerkiksi rahanpesusta ja terrorismin rahoittamisesta, toimenpiteistä varojen jäädyttämiseksi tai rikosten torjuntaan ja tutkintaan liittyvistä erityistoimenpiteistä annettu lainsäädäntö.
- (49 a) Korkeatasoisen kuluttajansuojan varmistamiseksi jäsenvaltioiden tulisi voida ylläpitää tai ottaa käyttöön puitesopimuksen ehtojen yksipuolista muuttamista koskevia rajoituksia tai kieltoja esimerkiksi silloin, kun tällaiseen muutokseen ei ole perusteltua syytä.
- (50) Pienmaksuvälineiden olisi oltava halpa ja helppokäyttöinen vaihtoehto hinnaltaan edullisten tavaroiden ja palvelujen maksamiseen, eikä niihin pitäisi kohdistaa liiallisia vaatimuksia. Niitä koskevat tietojenantovaatimukset ja niiden toteuttamista koskevat säännöt olisi sen vuoksi rajoitettava koskemaan olennaisia tietoja ottaen samalla huomioon tekniset ominaisuudet, joita pienmaksuvälineillä voidaan oikeutetusti odottaa olevan.
- Kevyemmistä vaatimuksista huolimatta maksupalvelunkäyttäjien suojan pitäisi olla riittävä ottaen huomioon, että kyseisiin maksuvälineisiin ja erityisesti ennalta maksettuihin maksuvälineisiin liittyvät riskit ovat vähäisiä.

- (51) On tarpeen vahvistaa perusteet, joiden mukaan maksutoimeksiantopalvelun tarjoajilla ja tilitietopalvelun tarjoajilla on mahdollisuus tutustua sellaisiin tietoihin ja käyttää sellaisia tietoja, jotka koskevat toisen maksupalveluntarjoajan pitämää maksupalvelun käyttäjän tiliä. Erityisesti maksutoimeksiantopalvelun tarjoajien ja tilitietopalvelun tarjoajien sekä maksupalvelunkäyttäjän tiliä ylläpitävien maksupalveluntarjoajien olisi noudatettava tässä direktiivissä vahvistettuja tai tarkoitettuja tai EPV:n laatimiin teknisten sääntelystandardien luonnoksiin sisältyviä tietosuoja- ja tietoturva vaatimuksia. Näiden teknisten sääntelystandardien olisi oltava käytettävissä olevien eri teknisten ratkaisujen mukaisia ja joka tapauksessa niillä on varmistettava, että tiliä ylläpitävä maksupalveluntarjoaja on tietoinen siitä, että siihen ottaa yhteyttä maksutoimeksiantopalvelun tarjoaja tai tilitietopalvelun tarjoaja eikä asiakas itse. Tässä yhteydessä EPV:n on muun muassa määriteltävä standardoidun protokollan tai rajapinnan piirteet, jotta varmistetaan, että maksutoimeksiantopalvelun tarjoajat ja tilitietopalvelun tarjoajat ovat yhteydessä tiliä ylläpitävään maksupalveluntarjoajaan ja osallisina oleviin asiakkaisiin turvatulla tavalla; tätä standardoitua protokollaa tai rajapintaa tulisi käyttää myös tunnistuskoodien välittämiseen, jotka osoittavat, että maksaja on antanut suostumuksensa siihen, että maksutoimeksiantopalvelun tarjoaja tai tilitietopalvelun tarjoaja saa pääsyn maksajan maksutiliin ja maksaja saa asianmukaisesti tiedon tämän pääsyoikeuden laajuudesta.

(51 a) Verkkomaksujen turvallisuus on olennaisen tärkeää käyttäjien suojelemiseksi ja vakaan ympäristön luomiseksi sähköiselle kaupankäynnille. Kaikki internetin tai muun etäkanavan kautta tarjotut maksupalvelut on toteutettava suojatulla tavalla ottamalla käyttöön teknologioita, joilla voidaan taata käyttäjän turvallinen tunnistaminen ja vähentää mahdollisimman paljon petoksen riskiä. Näyttää siltä, että ei ole tarvetta taata samantasoista suojaa niille maksutapahtumille, jotka on käynnistetty ja toteutettu muulla tavoin kuin käyttäen sähköisiä alustoja tai laitteita, kuten maksutapahtumat, joissa käytetään paperilomaketta, postimyyntitilaukset tai puhelintilaukset. Verko- ja mobiilimaksujen vakaa kasvu turvataan yleisesti tehokkaammilla turvatoimilla, joihin kuuluu esimerkiksi maksutapahtuman varmentaminen dynaamisilla koodeilla, jotta käyttäjä on aina tietoinen hyväksymänsä maksutapahtuman määrästä ja maksunsaajasta. Henkilökohtaisia tietoturvaluukuksia on voitava käyttää turvallisesti tietojen kalasteluun ja muuhun petolliseen toimintaan liittyvien riskien rajoittamiseksi. Tältä osin käyttäjän on turvauduttava sellaisten toimenpiteiden hyväksymiseen, joilla suojellaan hänen tietoturvaluuksiensa luottamuksellisuutta ja eheyttä. Näihin toimenpiteisiin kuuluu tyypillisesti salausjärjestelmiä, jotka perustuvat maksajan henkilökohtaisiin laitteisiin – kortinlukijat tai matkapuhelimet mukaan lukien – tai joita tiliä ylläpitävä maksupalveluntarjoaja tarjoaa maksajalle eri kanavan kautta (esim. tekstiviestit tai sähköpostit). Salausjärjestelmät, joissa voidaan käyttää tunnistuskoodeja, kuten kertakäyttöisiä salasanoja, voivat lisätä maksutapahtumien turvallisuutta; kun maksupalvelunkäyttäjät käyttävät tällaisia tunnistuskoodeja, tämän katsotaan olevan niiden velvoitteiden mukaista maksuvälineiden ja henkilökohtaisten tietoturvaluuksien osalta myös silloin, kun osallisina ovat maksutoimeksiantopalvelun tarjoajat tai tilitietopalvelun tarjoajat.

- (52) Kun on kyse maksutoimeksiantopalvelusta, maksupalvelunkäyttäjien ja osallisena olevien maksupalveluntarjoajien oikeuksia ja velvollisuuksia olisi mukautettava asianmukaisesti. Erityisesti vastuu tiliä ylläpitävän maksupalveluntarjoajan ja maksutapahtumaan osallistuvan maksutoimeksiantopalvelun tarjoajan välillä olisi jaettava niin, että ne pakotetaan ottamaan vastuu määräysvallassaan olevista maksutapahtuman osista.
- (53) Oikeudettomien tai virheellisesti toteutettujen maksutapahtumien riskien ja seurausten lievittämiseksi maksupalvelunkäyttäjän olisi ilmoitettava maksupalveluntarjoajalle mahdollisimman pian kaikista oikeudettomiksi tai virheellisesti toteutetuiksi väitettyjen maksutapahtumien kiistämisistä edellyttäen, että maksupalveluntarjoaja on täyttänyt tämän direktiivin mukaiset tietojenantovelvoitteensa. Jos maksupalvelunkäyttäjä on noudattanut ilmoittamista koskevaa määräaikaa, kyseiset vaateet olisi voitava esittää kansallisen lainsäädännön mukaisten vanhentumisaikojen kuluessa. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa maksupalvelunkäyttäjien ja -tarjoajien välisiin muihin vaateisiin.
- (54) Jos maksutapahtuma on toteutettu oikeudettomasti, maksajalle olisi palautettava välittömästi kyseisen maksutapahtuman summa. Maksajalle aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi palautuksen tilillepanon arvopäivän olisi oltava viimeistään päivä, jona kyseinen summa on veloitettu. Jotta voitaisiin kannustaa maksupalvelunkäyttäjää ilmoittamaan viipymättä palveluntarjoajalleen maksuvälineen varastamisesta tai katoamisesta ja sillä tavoin vähentää oikeudettomien maksutapahtumien riskiä, maksupalvelunkäyttäjän vastuun määrän olisi oltava erittäin rajattu, ellei maksupalvelunkäyttäjä ole toiminut petollisesti tai syyllistynyt törkeään huolimattomuuteen. Tässä yhteydessä näyttää siltä, että 50 euron summa on riittävä sen varmistamiseksi, että käyttäjille tarjotaan yhdenmukainen ja korkeatasoinen suojatila koko unionissa. Lisäksi kun käyttäjät ovat ilmoittaneet maksupalveluntarjoajalle maksuvälineensä mahdollisesta väärinkäytöstä, käyttäjiä ei enää pitäisi vaatia vastaamaan kyseisen välineen luvattomasta käytöstä johtuvista vahingoista. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa maksupalveluntarjoajien vastuuseen omien tuotteidensa teknisestä turvallisuudesta.

- (55) Maksupalvelunkäyttäjän mahdollisen huolimattomuuden arvioimisessa olisi otettava huomioon kaikki olosuhteet. Väitetyn huolimattomuuden todisteet ja sen vakavuusaste olisi yleensä arvioitava kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Maksuvälineen tarjoamiseen ja käyttöön liittyvät sopimusehdot, joiden vaikutuksesta kuluttajan todistustaakka kasvaisi tai liikkeeseenlaskijan todistustaakka kevenisi, olisi katsottava mitättömiksi.

Erityistilanteissa ja varsinkin silloin, kun maksuvälinettä ei käytetä myyntipaikassa, kuten internetissä suoritettavien verkkomaksujen tapauksessa, maksupalveluntarjoajaa on aiheellista vaatia esittämään todisteet väitetystä huolimattomuudesta, koska maksajan mahdollisuudet esittää todisteita ovat tuolloin erittäin rajalliset.

- (56) Oikeudettomia maksutapahtumia koskevaa tappionjakoa olisi säänneltävä. Korkeatasoisen kuluttajansuojan varmistamiseksi maksajan tulisi aina voida osoittaa palautusvaatimuksensa tiliä ylläpitävälle maksupalveluntarjoajalleen, vaikka maksutoimeksiantopalvelun tarjoaja osallistuisi maksutapahtumaan. Tämä ei vaikuta vastuunjakoon maksupalveluntarjoajien välillä. Maksupalvelunkäyttäjiin, jotka eivät ole kuluttajia, voidaan soveltaa eri säännöksiä, sillä kyseiset käyttäjät voivat tavallisesti paremmin arvioida petosriskin ja toteuttaa vastatoimia.

- (56 a) Tällä direktiivillä olisi pyrittävä lisäämään kuluttajansuojaa korttimaksutapahtumissa, joissa maksun tarkka määrä ei ole tiedossa ostohetkellä, kun maksaja antaa suostumuksen maksutapahtuman toteuttamiseen; esimerkkeinä voidaan mainita polttoainejakelun automaattiasemat, autonvuokraussopimukset tai hotellivaraukset. Maksajan maksupalveluntarjoaja voi tehdä maksajan maksutilille katevarauksen vain, jos maksaja on antanut suostumuksen tarkan määrän varaamiseen, ja nämä varat on vapautettava välittömästi, kun maksutoimeksianto on saatu.

- (57) Tässä direktiivissä olisi annettava kuluttajien suojaamiseksi säännöt palautuksesta, kun toteutettu maksutapahtuma ylittää kohtuullisena pidettävän summan. Nämä säännöt eivät vaikuta julkishallintojen veronkantomenettelyihin. Maksajalle aiheutuvan taloudellisen haitan ehkäisemiseksi on tarpeen varmistaa, että palautuksen tilillepanon arvopäivä on viimeistään päivä, jona kyseinen summa on veloitettu. Kun on kyse suoraveloituksista, maksupalveluntarjoajien olisi voitava myöntää asiakkailleen vielä tätä edullisempia ehtoja ja esimerkiksi palauttaa kaikki riitautetut maksutapahtumat. Jos käyttäjä esittää maksutapahtumaa koskevan palautusvaatimuksen, palautusoikeudet eivät saisi vaikuttaa maksajan vastuuseen suhteessa maksunsaajaan maksun perustana olevan oikeussuhteen nojalla, esimerkiksi tilatuista, kulutetuista tai laillisesti veloitetuista tavaroista tai palveluista, eikä käyttäjien oikeuteen peruuttaa maksutoimeksianto.
- (58) Taloutensa suunnittelemiseksi ja maksuvelvoitteidensa täyttämiseksi ajallaan kuluttajilla ja yrityksillä on oltava varmuus siitä, kuinka kauan maksutoimeksiannon toteuttaminen kestää. Tämän vuoksi tällä direktiivillä pitäisi ottaa käyttöön ajankohta, jona oikeudet ja velvoitteet tulevat voimaan, erityisesti silloin kun maksupalveluntarjoaja vastaanottaa maksutoimeksiannon, mukaan lukien ajankohta, jona sillä on ollut tilaisuus vastaanottaa maksutoimeksianto maksupalvelusopimuksessa sovittuja viestintävälineitä käyttäen, riippumatta aiemmasta osallistumisesta maksutoimeksiannon laatimiseen ja toimittamiseen, kuten turvallisuuden ja varojen saatavuuden tarkastaminen, PIN-koodin käyttöä koskevat tiedot tai maksulupauksen antaminen. Maksutoimeksiannon vastaanottamisen olisi lisäksi tapahduttava silloin, kun maksajan maksupalveluntarjoaja vastaanottaa maksutoimeksiannon, jolla maksajan tiliä veloitetaan. Tässä yhteydessä ei pitäisi olla merkitystä sillä, minä päivänä tai ajankohtana maksunsaaja toimittaa palveluntarjoajalleen maksutoimeksiantoja, joilla on määrä periä esimerkiksi korttimaksuja tai suoraveloituksia, tai maksupalveluntarjoaja myöntää maksunsaajalle ennakkorahoitusta kyseisille määrille (tilille annettavan ehdollisen luoton muodossa). Käyttäjien olisi voitava luottaa siihen, että täydellinen ja voimassa oleva maksutoimeksianto toteutetaan asianmukaisesti, jos maksupalveluntarjoajalla ei ole sopimukseen tai lakiin perustuvaa kieltäytymisperustetta. Jos maksupalveluntarjoaja kieltäytyy toteuttamasta maksutoimeksiantoa, kieltäytymisestä ja sen perusteista olisi sen vuoksi ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle mahdollisimman pian unionin ja kansallisen lainsäädännön vaatimuksia noudattaen.

- (59) Kun otetaan huomioon, millä nopeudella maksutapahtumia nykyaikaisissa täysin automaattisissa maksujärjestelmissä käsitellään, minkä vuoksi maksutoimeksiantoja ei tietyn ajankohdan jälkeen voida peruuttaa ilman manuaalisesta käsittelystä aiheutuvia suuria kustannuksia, on tarpeen asettaa selkeä määräaika maksun peruutukselle. Maksupalvelun ja -toimeksiannon tyypistä riippuen ajankohtaa voidaan kuitenkin muuttaa osapuolten välisellä sopimuksella. Peruuttamista olisi sovellettava tässä yhteydessä vain maksupalvelunkäyttäjän ja -tarjoajan väliseen suhteeseen, eikä se siten vaikuta maksutapahtumien peruuttamattomuuteen ja lopullisuuteen maksujärjestelmissä.
- (60) Tällainen peruuttamattomuus ei saisi vaikuttaa joidenkin jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädettyyn maksupalveluntarjoajan oikeuteen tai velvoitteeseen palauttaa maksajalle toteutetun maksutapahtuman summa, jos maksaja ja maksunsaaja ovat riitautuneet keskenään, maksajan puitesopimuksen tai kansallisten lakien, asetusten, hallinnollisten määräysten tai ohjeiden nojalla. Tällaista palautusta olisi pidettävä uutena maksutoimeksiantona. Näitä tapauksia lukuun ottamatta maksutoimeksiannon perustana olevaan oikeussuhteeseen liittyvät oikeudelliset riidat olisi ratkaistava yksinomaan maksajan ja maksunsaajan kesken.
- (61) Täysin yhdenmukainen automaattisen maksujen käsittelyn (straight-through processing) ja maksupalvelunkäyttäjien välisten velvoitteiden noudattamiseen liittyvän oikeusvarmuuden kannalta on välttämätöntä, että maksajan siirtämä summa hyvitetään maksunsaajan tilille kokonaisuudessaan. Tämän vuoksi maksutapahtuman toteuttamiseen osallistuvilla välittäjillä ei pitäisi olla mahdollisuutta tehdä siirrettävästä summasta vähennyksiä. Maksunsaajilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus tehdä maksupalveluntarjoajansa kanssa sopimus, jonka nojalla viimeksi mainittu voi vähentää omat kulunsa. Jotta maksunsaaja voi tarkistaa, että maksettava summa on maksettu oikein, maksutapahtumasta myöhemmin toimitettavien tietojen olisi kuitenkin sisällettävä siirrettyjen varojen kokonaissumman lisäksi kaikkien kulujen määrä.

- (62) Kokemusten mukaan kulujen jakaminen maksajan ja maksunsaajan kesken on tehokkain järjestelmä, sillä se helpottaa täysin yhdenmukaista maksujen käsittelyä. Sen vuoksi olisi säädettävä, että maksupalveluntarjoajien on veloittava yleensä kulut suoraan maksajalta ja maksunsaajalta. Veloitettavien kulujen määrä voi olla myös nolla, koska tämän direktiivin säännökset eivät saisi vaikuttaa käytäntöihin, joissa maksupalveluntarjoaja ei veloita kuluttajilta kuluja tilien hyvittämisestä. Sopimusehdoista riippuen maksupalveluntarjoaja voi vastaavasti veloittaa ainoastaan maksunsaajalta (kauppiaalta) kulut maksupalvelun käytöstä, jolloin maksajalle ei aiheudu kuluja. Maksujärjestelmät voivat veloittaa kulut liittymismaksun muodossa. Siirrettävää summaa ja veloitettavia kuluja koskevilla säännöksillä ei ole suoraa vaikutusta hinnoitteluun maksupalveluntarjoajien tai välittäjien välillä.
- (63) Erilaiset kansalliset käytännöt maksun veloittamisessa tietyn maksuvälineen käytöstä, jäljempänä 'lisämaksun veloittaminen', ovat johtaneet äärimmäisen heterogeeniseen tilanteeseen unionin maksumarkkinoilla ja aiheuttaneet sekaannusta kuluttajien keskuudessa erityisesti sähköisen kaupankäynnin ja rajatylittävän toiminnan yhteydessä. Kauppiaat, jotka sijaitsevat jäsenvaltioissa, joissa lisämaksun veloittaminen on sallittua, tarjoavat tuotteita ja palveluita jäsenvaltioissa, joissa se on kiellettyä mutta joissa ne silti veloittavat kuluttajilta lisämaksun. Vahvoja perusteita lisämaksun veloituskäytäntöjen tarkistamiseen tukee myös se seikka, että asetuksella (EU) N:o xxx/yyyy otetaan käyttöön korttipohjaisista maksuista veloitettavia siirtohintoja koskevat säännöt. Koska siirtohinnat ovat pääasiallisia syitä siihen, että useimmat korttimaksut ovat kalliita, ja koska lisämaksun veloittaminen rajoittuu käytännössä korttipohjaisiin maksuihin, siirtohintoja koskevia sääntöjä olisi täydennettävä lisämaksun veloittamista koskevien sääntöjen tarkistamisella. Kustannusten avoimuuden ja tehokkaimpien maksuvälineiden käytön edistämiseksi jäsenvaltiot ja maksupalveluntarjoajat eivät saisi estää maksunsaajaa pyytämästä maksajalta palvelumaksua tietyn maksuvälineen käytöstä ottaen asianmukaisesti huomioon direktiivin 2011/83/EU säännökset. Maksunsaajan oikeutta pyytää lisämaksua olisi kuitenkin sovellettava vain niihin maksuvälineisiin, joita koskevia siirtohintoja ei säännellä. Tämän odotetaan toimivan mekanismina, joka ohjaa edullisimpien maksuvälineiden käyttöön.

- (64) Maksujen tehostamiseksi kaikkialla unionissa olisi säädettävä, että kaikkien sellaisten maksajan käynnistämien maksutoimeksiantojen, mukaan lukien tilisiirrot ja rahansiirrot, jotka ovat euromääräisiä tai euroalueen ulkopuolisen jäsenvaltion valuutan määräisiä, toteuttamisajan olisi oltava enintään yksi päivä. Kaikkiin muihin maksuihin, kuten maksunsaajan käynnistämiin tai tämän välityksellä käynnistettyihin maksuihin, esimerkiksi suoraveloituksiin ja korttimaksuihin, olisi sovellettava samaa yhden päivän toteuttamisaikaa, elleivät maksupalveluntarjoaja ja maksaja ole nimenomaisesti sopineet pidemmästä toteuttamisajasta. Kyseisiä määräaikoja olisi oltava mahdollista jatkaa yhdellä työpäivällä, jos maksutoimeksianto annetaan kirjallisena. Näin maksupalveluja voidaan edelleen tarjota niille kuluttajille, jotka ovat tottuneet käyttämään ainoastaan paperiasiakirjoja. Suoraveloitussjärjestelyä käytettäessä maksunsaajan maksupalveluntarjoajan olisi toimitettava veloituspyyntö maksunsaajan ja maksupalveluntarjoajan sopimassa määräajassa, jotta maksu voidaan suorittaa sovittuna maksupäivänä. Ottaen huomioon, että maksuinfrastruktuurit ovat usein hyvin tehokkaita, jäsenvaltioiden olisi voitava pitää voimassa tai asettaa tarvittaessa yhtä työpäivää lyhyempi toteuttamisaika, jotta palvelutaso ei heikentyisi nykyisestä.
- (65) Rahamäärältään täysimääräistä toteuttamista ja toteuttamisaikaa koskevien säännösten olisi muodostettava hyvä käytäntö niitä tapauksia varten, joissa toinen palveluntarjoajista ei ole sijoittautunut unioniin.
- (66) Voidakseen tehdä valintoja maksupalvelunkäyttäjien on tärkeää tietää, mitä kustannuksia ja palvelumaksuja maksupalveluista todellisuudessa aiheutuu. Läpinäkyvyyttä hinnoittelumenetelmien käyttöä ei sen vuoksi pitäisi sallia, sillä yleisesti tunnustetaan, että käyttäjien on tällaisten menetelmien vuoksi erittäin vaikea selvittää maksupalvelun todellista hintaa. Varsinkaan käyttäjälle epäedullista arvonpäivän määrittystä ei pitäisi sallia.

- (67) Maksujärjestelmän kitkattoman ja tehokkaan toiminnan edellytyksenä on, että käyttäjä voi luottaa siihen, että maksupalveluntarjoaja toteuttaa maksutapahtuman oikein ja sovitussa ajassa. Yleensä maksupalveluntarjoaja kykenee arvioimaan riskit, joita maksutapahtumaan sisältyy. Juuri maksupalveluntarjoaja on se, joka tarjoaa maksujärjestelmän, tekee järjestelyitä väärin ohjattujen tai kohdennettujen varojen palauttamiseksi ja päättää useimmissa tapauksissa maksutapahtumassa mukana olevista välittäjistä. Näiden näkökohtien perusteella on täysin asianmukaista asettaa maksupalveluntarjoaja vastuuseen käyttäjältä hyväksymänsä maksutapahtuman toteuttamisesta, lukuun ottamatta epätavallisia ja ennalta arvaamattomia olosuhteita sekä maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tekoja ja laiminlyöntejä, jos ainoastaan maksunsaaja on vastuussa maksupalveluntarjoajan valinnasta. Jotta maksaja ei kuitenkaan jäisi ilman suojaa sellaisissa epätodennäköisissä tapauksissa, joissa saattaa jäädä epäselväksi (*non liquet*), onko maksunsaajan maksupalveluntarjoaja asianmukaisesti vastaanottanut maksettavan määrän vai ei, todistustaakan olisi oltava maksajan maksupalveluntarjoajalla. Pääsääntöisesti voidaan odottaa, että välittävä laitos, tavallisesti puolueeton elin kuten keskuspankki tai selvitysyhteisö, joka siirtää maksettavan määrän lähettävältä maksupalveluntarjoajalta vastaanottavalle maksupalveluntarjoajalle, säilyttää tilitiedot ja voi toimittaa ne jälkimmäiselle aina tarvittaessa. Aina kun maksettava määrä on hyvitetty vastaanottavan maksupalveluntarjoajan tilille, maksunsaajalle pitäisi syntyä välittömästi oikeus vaatia omaa maksupalveluntarjoajaansa hyvittämään maksu omalle tililleen.
- (68) Maksajan maksupalveluntarjoajan olisi otettava vastuu maksun oikeasta toteuttamisesta, mukaan lukien erityisesti maksutapahtuman täysimääräisyys ja toteuttamisaika, sekä täysi vastuu muiden maksuketjun osapuolten laiminlyönneistä maksunsaajan tiliin saakka. Jos maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle ei ole maksettu koko määrää tai koko määrä maksetaan myöhässä, maksajan maksupalveluntarjoajan olisi mainitun vastuun seurauksena oikaistava maksutapahtuma tai palautettava maksajalle viipymättä kyseessä oleva osa maksutapahtumasta, tämän kuitenkin rajoittamatta kansallisen lainsäädännön mukaisesti mahdollisesti esitettäviä vaatimuksia. Maksupalveluntarjoajan vastuun vuoksi maksajaa tai maksunsaajaa ei pitäisi vaatia maksamaan virheelliseen maksuun liittyviä kustannuksia. Toteuttamatta jääneiden taikka virheellisesti tai myöhässä toteutettujen maksutapahtumien osalta jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että maksupalveluntarjoajien oikeasevien maksujen arvopäivä ja oikein toteutetun maksun arvopäivä ovat aina samat.

- (69) Tämän direktiivin olisi katettava ainoastaan maksupalvelunkäyttäjän ja -tarjoajan väliset sopimusvelvoitteet ja -vastuut. Tilisiirtojen ja muiden maksupalvelujen asianmukainen toiminta kuitenkin edellyttää, että maksupalveluntarjoajat ja niiden välittäjät, kuten käsittelijät, ovat tehneet keskenään sopimuksia, joissa on sovittu niiden keskinäisistä oikeuksista ja velvoitteista. Vastuusiin liittyvät kysymykset muodostavat olennaisen osan kyseisistä yhdenmukaisista sopimuksista. Luotettavuuden takaamiseksi maksupalveluntarjoajien ja maksutapahtumaan osallistuvien välittäjien kesken on oltava oikeudellinen varmuus siitä, että maksupalveluntarjoaja, joka ei ole vastuussa, saa tappioistaan tai maksetuista summista korvauksen tämän direktiivin korvausvastuuta koskevien säännösten nojalla. Muut oikeudet ja takautumisoikeuden sisällön yksityiskohdat sekä se, miten vastuu virheellisestä maksutapahtumasta kohdistetaan vastuussa olevaan maksupalveluntarjoajaan tai välittäjään, olisi jätettävä määriteltäväksi sopimusjärjestelyillä.
- (70) Maksupalveluntarjoajan olisi voitava määrittää yksiselitteisesti tiedot, jotka tarvitaan maksutoimeksiannon toteuttamiseksi oikein. Jotta voitaisiin välttää pirstaleisuus eikä vaarannettaisi yhdenmukaisen maksujärjestelmien perustamista unioniin, jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saisi edellyttää, että maksutapahtumissa käytetään juuri tiettyä tunnistetta. Tämä ei saisi kuitenkaan estää jäsenvaltioita vaatimasta, että maksajan maksupalveluntarjoaja noudattaa asianmukaista huolellisuutta ja varmistaa, jos se on teknisesti mahdollista ilman manuaalista käsittelyä, yksilöllisen tunnisteiden johdonmukaisuuden, ja siinä tapauksessa, että yksilöllinen tunniste osoittautuu epäjohdonmukaiseksi, kieltäytyy maksutoimeksiannon toteuttamisesta ja ilmoittaa siitä maksajalle. Maksupalveluntarjoajan vastuu olisi rajoitettava maksutapahtuman toteuttamiseen oikein maksupalvelunkäyttäjän maksutoimeksiannon mukaisesti. Jos maksutapahtumassa mukana olevat varat joutuvat väärälle vastaanottajalle maksajan antaman väärän tunnisteiden vuoksi, maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajat eivät ole tästä vastuussa, mutta niillä on velvollisuus tehdä yhteistyötä kohtuulliseksi katsottavin toimin, myös toimittamalla asianmukaiset tiedot, jotta varat saadaan takaisin. Näihin tietoihin voivat sisältyä maksunsaajan henkilöllisyys- ja osoitetiedot.

- (71) Jotta voitaisiin helpottaa tehokasta petostentorjuntaa ja torjua maksupetoksia kaikkialla unionissa, olisi säädettävä tietojen käsittelystä ja tehokkaasta vaihdosta maksujärjestelmien ja maksupalveluntarjoajien toimesta ja niiden välillä, ja niiden olisi voitava kerätä, käsitellä ja vaihtaa maksupetoksiin osallisten henkilöiden henkilötietoja. Tämän direktiivin mukaisessa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY²⁰ sekä direktiivin 95/46/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001²¹ saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia sääntöjä.
- (72) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, mukaan lukien oikeus yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen, oikeus henkilötietojen suojaan, elinkeinovapaus, oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja kielto syyttää ja rangaista oikeudenkäynnissä kahdesti samasta rikoksesta. Tämä direktiivi on pantava täytäntöön näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (73) Tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisen lainsäädännön säännösten tehokas täytäntöönpano on välttämätöntä. Sen vuoksi olisi luotava asianmukaiset menettelyt, joilla olisi mahdollista tehdä valituksia maksupalveluntarjoajista, jotka eivät noudata kyseisiä säännöksiä, ja varmistaa, että asianmukaisia, tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia määrätään tarvittaessa. Tämän direktiivin tehokkaan noudattamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka noudattavat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1093/2010²² säädettyjä edellytyksiä ja toimivat riippumattomasti suhteessa maksupalveluntarjoajiin. Avoimuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle viranomaiset, jotka on nimetty, ja esitettävä lisäksi selkeä kuvaus tehtävistä, jotka niiden on hoidettava tämän direktiivin nojalla.

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (73 a) Jäsenvaltioiden olisi nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, joiden tehtävänä on huolehtia tämän direktiivin täytäntöönpanosta, ja varmistettava, että näille viranomaisille annetaan niiden tehtävien hoitamiseen tarvittavat tutkintaa ja täytäntöönpanoa koskevat valtuudet ja riittävät resurssit. Toimivaltaiset viranomaiset voisivat toimia tämän direktiivin tiettyihin osiin nähden hakemalla oikeudellista päätöstä toimivaltaiselta tuomioistuimelta, tarvittaessa myös hakemalla muutosta. Tämän ansiosta jäsenvaltioilla olisi mahdollisuus jättää näiden säännösten täytäntöönpanosta vastaaminen edellä mainittujen elinten ja tuomioistuinten tehtäväksi varsinkin, jos tämän direktiivin säännökset on saatettu osaksi yksityisoikeutta. Jäsenvaltioiden olisi voitava nimetä useampia toimivaltaisia viranomaisia huolehtimaan tässä direktiivissä säädettyjen laaja-alaisen velvoitteiden täytäntöönpanosta. Jäsenvaltiot voisivat joidenkin säännösten osalta esimerkiksi nimetä kuluttajansuojan ja tietosuojan täytäntöönpanosta vastaavia toimivaltaisia viranomaisia, toisten säännösten osalta ne voisivat päättää nimetä vakavaraisuutta valvovia viranomaisia. Mahdollisuus nimetä erilaisia toimivaltaisia viranomaisia ei saisi vaikuttaa velvoitteisiin jatkaa tämän direktiivin mukaista toimivaltaisten viranomaisten välistä jatkuvaa valvontaa ja yhteistyötä.
- (74) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että maksupalveluntarjoajien ja kuluttajien tässä direktiivissä tarkoitettuja oikeuksia ja velvoitteita koskevien riitojen ratkaisemiseksi on olemassa helposti saatavilla oleva ja edullinen tuomioistuimen ulkopuolinen menettely, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kuluttajien oikeutta viedä asia tuomioistuimeen. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 593/2008²³ säädetään, että kuluttaja ei sovellettavaa lakia koskevien sopimusehtojen perusteella menetä sen valtion lain pakottavien säännösten suojaa, jossa hänen vakinainen asuinpaikkansa on. Tehokkaan ja toimivan riidanratkaisumenettelyn osalta jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että maksupalveluntarjoajat ottavat käyttöön tehokkaan kuluttajien valituksia koskevan menettelyn, jota kuluttajat voivat noudattaa ennen riidan siirtämistä tuomioistuimen ulkopuoliseen menettelyyn tai tuomioistuimen käsiteltäväksi. Valitusmenettelyn olisi sisällettävä lyhyet ja selkeästi määritellyt määräajat, joihin mennessä maksupalveluntarjoajan olisi vastattava valitukseen.

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 593/2008, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) (EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6).

- (75) Jäsenvaltioiden olisi määritettävä, voisivatko toimilupien myöntämiseen maksulaitoksille nimetyt toimivaltaiset viranomaiset olla toimivaltaisia myös tuomioistuimen ulkopuolisia valitus- ja oikeuskeinoja koskevissa menettelyissä.
- (76) Tällä direktiivillä ei rajoiteta seurauksiin liittyvien kansallisen lainsäädännön säännösten soveltamista tietojen ilmaisemisessa tai lähettämisessä ilmeneviä puutteita koskevan vastuun osalta.
- (77) Tällä direktiivillä ei pitäisi rajoittaa maksupalvelujen alv-kohteluun liittyvien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/112/EY²⁴ säännösten soveltamista.
- (77 a) Kun tässä direktiivissä viitataan euromääriin, nämä määrät tarkoittavat vastaavaa määrää kansallisessa valuutassa siten kuin kukin euroalueeseen kuulumaton jäsenvaltio on sen määrittänyt.
- (78) Oikeusvarmuuden vuoksi on tarkoituksenmukaista tehdä siirtymäjärjestelyjä, jotka mahdollistavat sen, että ennen tämän direktiivin voimaantuloa direktiivin 2007/64/EY saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetun kansallisen lainsäädännön mukaisen maksulaitostoiminnan aloittaneet henkilöt voivat jatkaa toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa määrätyn ajan.
- (79) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvalan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti, kun suositukseen 2003/361/EY tehtävää viittausta mukautetaan kyseisen suosituksen muuttamisen yhteydessä ja kun sitä maksupalveluntarjoajan toteuttamien maksutapahtumien keskimääräistä arvoa, jota käytetään kynnysarvona niiden jäsenvaltioiden tapauksessa, jotka soveltavat mahdollisuutta luopua (osasta) toimilupavaatimuksia pienempien maksulaitosten osalta, päivitetään inflaation vuoksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

- (80) Tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komission olisi voitava tukeutua EPV:n asiantuntemukseen ja tukeen, ja EPV:n tehtävänä olisi oltava laatia ohjeita ja teknisten sääntelystandardien luonnoksia maksupalveluihin liittyvistä turvallisuusnäkökohdista, erityisesti asiakkaiden vahvan tunnistamisen osalta, ja jäsenvaltioiden välisestä yhteistyöstä, joka koskee palvelujen tarjoamista ja toimiluvan saaneiden maksulaitosten perustamista muissa jäsenvaltioissa. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset. Nämä erityistehtävät ovat täysin EPV:n aseman ja vastuiden mukaiset, sellaisina kuin ne määritellään EPV:n perustamisesta annetussa asetuksessa (EU) N:o 1093/2010.
- (81) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli maksupalvelujen sisämarkkinoiden yhdentymisen jatkamista, joka edellyttää useiden jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksiin tällä hetkellä sisältyvien lukuisten erilaisten sääntöjen yhdenmukaistamista, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (82) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman²⁵ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Lainsäätäjä pitää tämän direktiivin osalta tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (83) Direktiiviin 2007/64/EY tarvittavien muutosten suuren määrän vuoksi kyseinen direktiivi on aiheellista kumota ja korvata,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

²⁵ Selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annettu jäsenvaltioiden ja komission yhteinen poliittinen lausuma (EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14).

I OSASTO
KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden on jaettava maksupalveluntarjoajat seuraaviin kuuteen ryhmään:
- a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013²⁶ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määritellyt luottolaitokset, mukaan lukien – kansallisen lainsäädännön mukaisesti – kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa tarkoitettut, niiden luottolaitosten unionissa sijaitsevat sivukonttorit, joilla on päätoimipaikka unionissa tai direktiivin 2013/36/EU 47 artiklan mukaisesti unionin ulkopuolella;
 - b) direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset, mukaan lukien – kyseisen direktiivin 8 artiklan ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti – niiden sivukonttorit, kun tällainen sivukonttori sijaitsee unionin sisällä ja sen päätoimipaikka sijaitsee unionin ulkopuolella ja vain siltä osin kuin tämän sivukonttorin maksupalvelut liittyvät sähköisen rahan liikkeeseenlaskemiseen;
 - c) postisiirtoa hoitavat laitokset, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus tarjota maksupalveluja;
 - d) tämän direktiivin 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut maksulaitokset;
 - e) Euroopan keskuspankki ja kansalliset keskuspankit, silloin kun ne eivät toimi rahatai muina viranomaisina;
 - f) jäsenvaltiot tai niiden alueelliset tai paikalliset viranomaiset, silloin kun ne eivät toimi viranomaisina.

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

2. Tässä direktiivissä vahvistetaan myös säännöt, jotka koskevat maksupalveluehtojen avoimuutta ja maksupalveluihin liittyviä tietojenantovaatimuksia sekä maksupalvelunkäyttäjien ja -tarjoajien oikeuksia ja velvoitteita, kun maksupalveluja tarjotaan tavanomaisena ammatti- tai liiketoimintana.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan yhteisössä tarjottaviin maksupalveluihin.
- 1 a. Tämän direktiivin III ja IV osastoa sovelletaan sen jäsenvaltion valuutassa tehtäviin maksutapahtumiin, jossa sekä maksajan että maksunsaajan maksupalveluntarjoaja tai maksutapahtuman yksinään toteuttava maksupalveluntarjoaja sijaitsee.
- 1 b. III osastoa, sen 38 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, 45 artiklan 2 kohdan e alakohtaa, 45 artiklan 5 kohdan f alakohtaa ja 49 artiklaa lukuun ottamatta, ja IV osastoa, sen 55 artiklan 2 ja 4 kohtaa, 67 artiklaa, 68 artiklaa, 72–77 artiklaa, 80 artiklaa ja 82 artiklaa lukuun ottamatta, sovelletaan myös sellaisessa valuutassa tehtäviin maksutapahtumiin, joka ei ole sen jäsenvaltion valuutta, jossa sekä maksajan että maksunsaajan maksupalveluntarjoaja tai maksutapahtuman yksinään toteuttava maksupalveluntarjoaja sijaitsee unionissa, niiden maksutapahtuman osien osalta, jotka toteutetaan unionissa.
- 1 c. III osastoa, sen 38 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, 45 artiklan 2 kohdan e alakohtaa, 45 artiklan 5 kohdan f alakohtaa ja 49 artiklaa lukuun ottamatta, ja IV osastoa, sen 55 artiklan 2 ja 4 kohtaa, 67 artiklaa, 68 artiklaa, 72 artiklaa, 74 artiklan 1 kohtaa, 80 artiklaa ja 82 artiklaa lukuun ottamatta, sovelletaan myös sellaisiin maksutapahtumiin, joissa vain yksi maksupalveluntarjoajista sijaitsee unionissa, niiden maksutapahtuman osien osalta, jotka suoritetaan unionissa.
- 1 d. Jäsenvaltiot voivat laajentaa kaikkien tai joidenkin 1 b ja 1 c kohdassa tarkoitettujen säännösten soveltamisen koskemaan kyseisissä kohdissa tarkoitettuja maksutapahtumia.
2. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta kaikkia tai joitakin tämän direktiivin säännöksiä direktiivin 2013/36/EU 2 artiklan 5 kohdan 4–23 alakohdassa tarkoitettuihin laitoksiin.

3 artikla
Soveltamisalan ulkopuolelle jäävä toiminta

Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:

- a) yksinomaan käteisenä suoraan maksajalta maksunsaajalle ilman välittäjää toteutetut maksutapahtumat;
- b) maksutapahtumat maksajalta maksunsaajalle sellaisen kaupallisen asiamiehen välityksellä, jolla on sopimukseen perustuva lupa neuvotella tai tehdä tavaroiden tai palveluiden myynti- tai ostosopimus
 - i) joko maksajan tai maksunsaajan puolesta;
 - ii) maksajan ja maksunsaajan puolesta edellyttäen, että kaupallinen asiamies ei millään hetkellä saa haltuunsa maksupalvelunkäyttäjän varoja;
- c) ammattimainen seteleiden ja metallirahojen fyysinen kuljetus, mukaan lukien niiden vastaanottaminen, käsittely ja luovuttaminen;
- d) maksutapahtumat, joissa on kyse ei-ammattimaisesta käteisrahan vastaanottamisesta ja luovuttamisesta voittoa tavoittelemattoman toiminnan tai hyväntekeväisyyden yhteydessä;
- e) palvelut, joissa maksunsaaja antaa tavaroiden tai palvelujen oston yhteydessä maksutapahtuman osana käteisrahaa maksajalle maksupalvelunkäyttäjän sitä nimenomaisesti pyydettyä juuri ennen maksutapahtuman toteuttamista;
- f) rahanvaihtotoiminta, eli käteisoperaatiot, joissa varoja ei pidetä maksutilillä;

- g) maksutapahtumat, joiden perustana on jokin seuraavista maksupalveluntarjoajan asettamista dokumenteista, joiden tarkoituksena on asettaa varoja maksunsaajan käytettäväksi:
- i. paperisekit, joita säännellään yhtäläisestä sekkilaista 19 päivänä maaliskuuta 1931 tehdyllä Geneven yleissopimuksella;
 - ii. edellä i alakohdassa tarkoitettujen paperisekkien kaltaiset paperisekit, joihin sovelletaan sellaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, joka ei ole yhtäläisestä sekkilaista 19 maaliskuuta 1931 tehdyn Geneven yleissopimuksen osapuoli;
 - iii. yhtäläisestä vekselilaista 7 päivänä kesäkuuta 1930 tehdyn Geneven sopimuksen mukaiset paperimuodossa olevat asetteet;
 - iv. edellä iii alakohdassa tarkoitettujen paperimuodossa olevien asetteiden kaltaiset asetteet, joihin sovelletaan sellaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, joka ei ole yhtäläisestä vekselilaista 7 päivänä kesäkuuta 1930 tehdyn Geneven yleissopimuksen osapuoli;
 - v. paperiset arvokset;
 - vi. paperiset matkasekit;
 - vii. Maailman postiliiton määrittelemät paperiset postiosoitukset;
- h) maksutapahtumat, jotka toteutetaan maksujärjestelmässä tai arvopaperien selvitysjärjestelmässä selvitysosapuolten, keskusvastapuolten, selvitysyhteisöjen ja/tai keskuspankkien ja muiden järjestelmään osallistujien ja maksupalveluntarjoajien välillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 29 artiklan soveltamista;
- i) maksutapahtumat, jotka liittyvät h alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden tai sijoituspalveluyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluja tarjoavien yhteissijoitusyritysten tai omaisuudenhoitoyhtiöiden ja kaikkien muiden yhteisöjen, jotka voivat pitää rahoitusvälineitä säilytyksessä, harjoittamaan arvopapereiden omaisuudenhoitoon, mukaan lukien osingot, tuotot tai muut suoritukset, taikka lunastukseen tai myyntiin;

- j) maksupalvelujen tarjoamista tukevat palvelut, joita tekniset palveluntarjoajat antavat maksupalveluntarjoajille saamatta siirrettäviä varoja missään vaiheessa haltuunsa, kuten tietojen käsittely ja tallentaminen, luottamuspalvelut ja yksityisyyttä suojaavat palvelut, tietojen ja henkilöllisyyden todentaminen, tietotekniikan ja viestintäverkkojen tarjoaminen, maksupalveluissa käytettävien päätteiden ja laitteiden tarjoaminen ja ylläpitäminen;
- k) palvelut, jotka perustuvat erityisiin maksuvälineisiin, joita voidaan käyttää ainoastaan rajoitetusti siten, että jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - i) välineet, joiden haltija voi ostaa tavaroita tai palveluja vain liikkeeseenlaskijan tiloissa tai palveluntarjoajien rajatussa verkossa suoraan ammattimaisen liikkeeseenlaskijan kanssa tehdyn kaupallisen sopimuksen mukaisesti;
 - ii) välineet, joita voidaan käyttää ainoastaan rajatun tavara- tai palveluvalikoiman hankkimiseen;
 - iii) välineet, jotka ovat voimassa vain yhdessä jäsenvaltiossa ja joita kansallinen tai alueellinen viranomainen sääntelee erityisistä sosiaalisista tai verotuksellisista syistä, tiettyjen tavaroiden tai palvelujen hankkimiseen toimittajilta, jotka ovat tehneet kaupallisen sopimuksen liikkeeseenlaskijan kanssa.

Samaa välinettä ei voi käyttää maksutapahtumissa tavaroiden ja palvelujen hankkimiseksi useammassa kuin yhdessä rajatussa verkossa tai rajoittamattoman tavara- tai palveluvalikoiman hankkimiseksi;

- l) maksutapahtumat, jotka sähköisten viestintäverkkojen tai palvelujen tarjoajat toteuttavat verkon tai palvelun käyttäjää varten ja digitaalisen sisällön tai äänipohjaisten palvelujen hankintaa varten sähköisten viestintäpalvelujen liitännäispalveluina, riippumatta digitaalisen sisällön hankintaan tai kulutukseen käytettävästä laitteesta, edellyttäen että kunkin erillisen maksutapahtuman arvo on enintään 50 euroa ja että joko:
- a) maksutapahtumien kumulatiivinen arvo on yhden käyttäjän osalta enintään 200 euroa minkä tahansa laskutuskuukauden aikana, tai
 - b) maksutapahtumien kumulatiivinen arvo minkä tahansa kalenterikuukauden aikana on enintään 200 euroa, jos palvelun käyttäjä rahoittaa ennakolta sähköisen viestintäverkon tai palvelun tarjoajan hallussa olevaa tiliään;
- la) maksutapahtumat, jotka sähköisten viestintäverkkojen tai palvelujen tarjoajat toteuttavat verkon tai palvelun käyttäjää varten sähköisestä laitteesta tai sen välityksellä ja jotka laskutetaan vastaavassa laskussa hyväntekeväisyystoiminnan yhteydessä, edellyttäen että kunkin erillisen maksutapahtuman arvo on enintään 50 euroa ja maksutapahtumien kumulatiivinen arvo kunkin käyttäjän osalta on enintään 200 euroa kuukaudessa;

- lb) maksutapahtumat, jotka sähköisten viestintäverkkojen tai palvelujen tarjoajat toteuttavat verkon tai palvelun käyttäjää varten sähköisestä laitteesta tai sen välityksellä ja jotka laskutetaan vastaavassa laskussa lippuoston yhteydessä, edellyttäen että kunkin erillisen maksutapahtuman arvo on enintään 50 euroa ja maksutapahtumien kumulatiivinen arvo kunkin käyttäjän osalta on enintään 200 euroa kuukaudessa;
- m) maksupalveluntarjoajien, niiden asiamiesten tai sivukonttoreiden välillä niiden omaan lukuun toteutettavat maksutapahtumat;
- n) maksutapahtumat emoyrityksen ja sen tytäryrityksen välillä tai saman emoyrityksen tytäryritysten välillä ilman, että muu maksupalveluntarjoaja kuin samaan konserniin kuuluva yritys toimii maksupalvelun välittäjänä;
- o) käteisrahan nostamiseksi käteisautomaateista tarjotut palvelut, joita tarjoavat yhden tai useamman korttien liikkeeseenlaskijan puolesta toimivat palveluntarjoajat, jotka eivät ole maksutililtä rahaa nostavan asiakkaan kanssa tehdyn puitesopimuksen osapuoli edellyttäen, että kyseiset palveluntarjoajat eivät hoida liitteessä I lueteltuja muita maksupalveluja, lukuun ottamatta 38, 41 ja 42 artiklaa, joita näin ollen sovelletaan tämän palvelun tarjoaviin operaattoreihin.

4 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. 'kotijäsenvaltiolla' jotakin seuraavista:
 - i. jäsenvaltiota, jossa maksupalveluntarjoajalla on sääntömääräinen kotipaikka; tai
 - ii. jäsenvaltiota, jossa maksupalveluntarjoajan päätoimipaikka sijaitsee, jos sillä ei sen oman kansallisen lainsäädännön mukaan ole sääntömääräistä kotipaikkaa;
2. 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka ei ole kotijäsenvaltio ja jossa maksupalveluntarjoajalla on asiamies tai sivukonttori taikka jossa se tarjoaa maksupalveluja;
3. 'maksupalvelulla' mitä tahansa liitteessä I mainittua liiketoimintaa;
4. 'maksulaitoksella' oikeushenkilöä, jolle on tämän direktiivin 10 artiklan mukaisesti myönnetty toimilupa maksupalvelujen tarjoamiseen ja toteuttamiseen kaikkialla unionissa;
5. 'maksutapahtumalla' maksajan käynnistämää tai maksajan puolesta käynnistettyä toimenpidettä taikka maksunsaajan käynnistämää toimenpidettä, jossa on kyse varojen asettamisesta käytettäväksi, siirtämisestä tai nostamisesta maksajan ja maksunsaajan välisistä velvoitteista riippumatta;
6. 'maksujärjestelmällä' varojensiirtojärjestelmää, jossa on viralliset ja vakioidut järjestelyt ja yhteiset säännöt maksutapahtumien käsittelylle, selvitykselle ja/tai katteensiirrolle;
7. 'maksajalla' joko luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin haltija ja joka antaa maksutoimeksiannon kyseiseltä maksutililtä tai, jos maksutiliä ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka antaa maksutoimeksiannon;
8. 'maksunsaajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka on tarkoitus vastaanottaa maksutapahtuman kohteena olevat varat;

9. 'maksupalveluntarjoajalla' 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja laitoksia ja luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joihin sovelletaan 27 ja 27 a artiklassa säädettyä poikkeusta;
10. 'tiliä ylläpitävällä maksupalveluntarjoajalla' maksupalvelun tarjoajaa, joka tarjoaa ja ylläpitää maksutiliä, jolta maksaja haluaa tietyn maksutapahtuman tehtäväksi;
11. 'maksutoimeksiantopalvelun tarjoajalla' maksupalveluntarjoajaa, joka harjoittaa liitteessä I olevassa 7 kohdassa tarkoitettua liiketoimintaa;
- 11 a. 'tilitietopalvelun tarjoajalla' maksupalveluntarjoajaa, joka harjoittaa liitteessä I olevassa 8 kohdassa tarkoitettua liiketoimintaa;
12. 'maksupalvelunkäyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää maksupalvelua joko maksajan tai maksunsaajan tai molempien ominaisuudessa;
13. 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, jonka tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat maksupalvelusopimukset eivät liity kyseisen henkilön elinkeinon, liiketoiminnan tai ammatin harjoittamiseen;
14. 'puitesopimuksella' maksupalvelusopimusta, jota sovelletaan tulevien erillisten ja peräkkäisten maksutapahtumien toteuttamiseen ja joka voi sisältää maksutilin perustamista koskevat velvollisuudet ja ehdot;
15. 'rahansiirrolla' maksupalvelua, jossa maksajalta vastaanotetaan varoja ilman maksutilin perustamista maksajan tai maksunsaajan nimiin ja jonka yksinomaisena tarkoituksena on siirtää vastaava summa maksunsaajalle tai muulle maksunsaajan puolesta toimivalle maksupalveluntarjoajalle ja/tai jossa varat vastaanotetaan maksunsaajan puolesta ja asetetaan tämän käyttöön;
16. 'maksutilillä' yhden tai useamman maksupalvelunkäyttäjän nimissä olevaa tiliä, jota käytetään maksutapahtumien toteuttamiseen;
17. 'varoilla' seteleitä ja metallirahaa, tilirahaa ja direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyä sähköistä rahaa;

18. 'maksutoimeksiannolla' maksajan tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalleen antamaa määräystä toteuttaa maksutapahtuma;
19. 'arvopäivällä' viiteajankohtaa, jota maksupalveluntarjoaja käyttää laskiessaan korkoa varoille, jotka veloitetaan maksutililtä tai maksetaan maksutilille;
20. 'viitekurssilla' valuutanmuunnon yhteydessä laskennan perustana käytettävää vaihtokurssia, jonka maksupalveluntarjoaja on asettanut saataville tai joka on peräisin julkisesti saatavissa olevasta lähteestä;
21. 'todentamisella' menettelyjä, joilla maksupalveluntarjoajan on mahdollista varmistaa maksupalvelunkäyttäjän henkilöllisyys tai tietyn maksuvälineen käytön kelpoisuus, mukaan lukien käyttäjän henkilökohtaisten tietoturvaluokien käyttö;
22. 'asiakkaan vahvalla tunnistamisella' [] todentamista käyttäen kahta tai useampaa tekijää, jotka ryhmitellään tietämykseksi, hallinnaksi ja olennaiseksi osaksi; nämä ryhmät ovat riippumattomia toisistaan siten, että yhden rikkomisen ei aseta kyseenalaiseksi muiden luotettavuutta; menettely on suunniteltu todentamistiedon luottamuksellisuuden suojaamiseksi;
- 22 a. 'henkilökohtaisilla tietoturvaluokilla' henkilökohtaisesti sovitettuja toimintoja, jotka maksupalveluntarjoaja antaa asiakkaalle todentamistarkoituksiin;
- 22 b. 'etämaksutapahtumalla' maksutapahtumaa, joka käynnistetään internetin kautta tai laitteella, jota voidaan käyttää etäviestintään;
- 22 c. 'arkaluonteisilla maksutiedoilla' tietoja, henkilökohtaiset tietoturvaluoket mukaan lukien, joilla voidaan ottaa hallintaan maksupalvelunkäyttäjän tili tai joita voidaan käyttää petoksiin;
23. 'viitekorolla' sovellettavan koron laskennan perustana käytettävää korkoa, joka on peräisin julkisesti saatavissa olevasta lähteestä, jonka molemmat maksupalvelusopimuksen osapuolet voivat tarkistaa;
24. 'yksilöllisellä tunnisteella' maksupalveluntarjoajan maksupalvelunkäyttäjälle määrittämää kirjain-, numero- tai merkkiyhdistelmää, joka maksupalvelunkäyttäjän on esitettävä, jotta toinen maksutapahtumaan liittyvä maksupalvelunkäyttäjä ja/tai tämän maksutili voidaan yksiselitteisesti määrittää;

25. 'asiamiehellä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa maksupalveluja maksulaitoksen puolesta;
26. 'maksuvälineellä' henkilökohtaista laitetta ja/tai menettelytapoja, joista maksupalvelunkäyttäjä ja -tarjoaja ovat sopineet keskenään ja joita käytetään maksutoimeksiannon antamiseen;
27. 'etäviestintävälineellä' välinettä, jota voidaan käyttää maksupalvelusopimuksen tekemiseen ilman, että maksupalveluntarjoaja ja maksupalvelunkäyttäjä ovat samaan aikaan paikalla;
28. 'pysyvällä välineellä' välinettä, jonka avulla maksupalvelunkäyttäjä voi tallentaa kyseiselle käyttäjälle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat helposti saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen tulostamisen muuttumattomina;
29. 'mikroyrityksellä' yritystä, joka maksupalvelusopimuksen tekoajankohtana on suosituksen 2003/361/EY 6 päivänä toukokuuta 2003 päivitetyn toisinnon liitteessä olevassa 1 artiklassa ja 2 artiklan 1 ja 3 kohdassa määritelty yritys;
30. 'työpäivällä' päivää, jona maksutapahtuman toteuttamiseen osallistuva maksajan maksupalveluntarjoaja tai maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on avoinna, jotta maksutapahtuma voidaan toteuttaa;
31. 'suoraveloituksella' kansallista tai rajatylittävää maksupalvelua, jolla maksajan maksutiliä veloitetaan, kun maksunsaaja on käynnistänyt maksutapahtuman maksajan joko maksunsaajalle tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle taikka omalle maksupalveluntarjoajalleen antamalla suostumuksella;
32. 'maksutoimeksiantopalvelulla' palvelua maksutoimeksiannon käynnistämiseksi maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä toisen maksupalveluntarjoajan hallussa olevan tilin osalta;
33. 'tilitietopalvelulla' verkkopalvelua, jonka kautta annetaan koottua tietoa yhdestä tai useammasta maksutilistä, joita maksupalvelunkäyttäjällä on yhden tai usean muun maksupalveluntarjoajan hallussa;

34. 'sivukonttorilla' muuta sellaista liiketoimipaikkaa kuin päätoimipaikkaa, joka on osa maksulaitosta, joka ei ole oikeushenkilö ja jossa harjoitetaan suoraan kaikkia tai joitakin maksulaitoksen liiketoimintaan olennaisesti kuuluvia toimia; kaikkia maksulaitoksen yhteen jäsenvaltioon perustamia liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivukonttorina silloin, kun maksulaitoksen päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa;
35. 'konsernilla' yritysryhmää, joka muodostuu yrityksistä, joita sitoo toisiinsa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 1, 2 tai 7 kohdassa tarkoitettu suhde tai yrityksiä, jotka on määritelty komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 4, [5 ja 6] artiklassa ja joita sitoo asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan 1 kohdassa, 113 artiklan 6 kohdassa tai 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu suhde;
36. 'sähköisellä viestintäverkolla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY²⁷ 2 artiklan a alakohdassa määriteltyä verkkoa;
37. 'sähköisellä viestintäpalvelulla' direktiivin 2002/21/EY 2 artiklan c alakohdassa määriteltyä palvelua;
38. 'digitaalisella sisällöllä' tavaroita tai palveluja, joita tuotetaan ja joita tarjotaan digitaalisessa muodossa ja joiden käyttö tai kulutus on rajoitettu tekniseen laitteeseen ja joiden digitaalinen muoto ei salli niiden minkäänlaista käyttöä tai kulutusta fyysisenä tavarana tai palveluna;
39. 'maksutapahtumien vastaanottamisella' maksupalveluntarjoajan tarjoamaa maksupalvelua, jossa maksupalveluntarjoaja tekee maksunsaajan kanssa maksutapahtumien hyväksymistä ja käsittelemistä koskevan sopimuksen, joka johtaa varojen siirtoon maksunsaajalle;
40. 'maksuvälineiden myöntämisellä' maksupalvelua, jossa maksupalveluntarjoaja tarjoaa maksajalle maksuvälineen, jolla käynnistetään ja käsitellään maksajan maksutapahtumat;

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33).

41. 'omilla varoilla' omia varoja sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 118 kohdassa, jolloin vähintään 75 prosenttia ensisijaisesta pääomasta (T1) on ydinpääoman (CET1) muodossa sellaisena kuin siihen viitataan asetuksen 50 artiklassa ja toissijainen pääoma (T2) on enintään yksi kolmasosa ensisijaisesta pääomasta (T1);
42. [...]
- 42 b. 'maksutuotemerkkien yhdistelmäkäytöllä' (co-badging) kahden tai useamman tuotemerkin sisällyttämistä samalle korttipohjaiselle maksuvälineelle;
- 42 c. 'tuotemerkillä' erityistä merkkiä, jolla osoitetaan maksukorttijärjestely, jonka puitteissa korttipohjaiset maksutapahtumat toteutetaan.

II OSASTO
MAKSUPALVELUNTARJOAJAT

1 LUKU

Maksulaitokset

1 jakso

Yleiset säännöt

5 artikla

Toimilupahakemukset

1. Maksulaitostoimiluvan saamiseksi on kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille esitettävä hakemus ja seuraavat asiakirjat:
 - a) toimintasuunnitelma, josta ilmenee erityisesti sen maksupalvelun tyyppi, jota on tarkoitus tarjota;
 - b) liiketoimintasuunnitelma, jossa on mukana kolmea ensimmäistä tilikautta koskeva alustava talousarvio, joka osoittaa, että hakijan on mahdollista käyttää tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhteisia järjestelmiä, resursseja ja menettelyjä toimiakseen moitteettomasti;
 - c) todiste siitä, että maksulaitoksella on 6 artiklassa säädetty alkupääoma;
 - d) 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen maksulaitosten osalta kuvaus toimenpiteistä, jotka on toteutettu maksupalvelunkäyttäjien varojen suojaamiseksi 9 artiklan mukaisesti;
 - e) kuvaus hakijan hallinnointi- ja ohjausjärjestelmistä sekä sisäisistä valvontamekanismeista, mukaan lukien hallinnolliset, riskinhallinta- ja kirjanpitoimenettelyt, jotka osoittavat, että nämä hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät sekä valvontamekanismit ja -menettelyt ovat oikeasuhteiset, asianmukaiset, moitteettomat ja riittävät;

- f) kuvaus menettelystä, joka on käytössä turvapoikkeamien ja turvallisuuteen liittyvien asiakasvalitusten valvontaa, käsittelyä ja seuranta varten, mukaan lukien poikkeamien raportointijärjestelmä, jossa otetaan huomioon 86 artiklassa säädetty maksulaitoksen tietojenantovelvoitteet;
- g) kuvaus prosessista, joka on käytössä arkaluonteisten maksutietojen rekisteröimistä, valvontaa ja paikannusta sekä niiden käyttömahdollisuuden rajoittamista varten;
- h) kuvaus liiketoiminnan jatkuvuutta koskevista järjestelyistä, mukaan lukien keskeisten toimintojen selkeä yksilöinti, tehokkaista varautumissuunnitelmista ja menettelystä, jota käytetään kyseisten suunnitelmien asianmukaisuuden ja tehokkuuden säännöllisessä testaamisessa ja tarkistamisessa;
- i) kuvaus periaatteista ja määritelmistä, joita käytetään suorituskäytännön, maksutapahtumien ja petoksia koskevien tilastotietojen keruussa;
- j) turvapolitiikka-asiakirja, johon sisältyy maksupalveluihin liittyvä yksityiskohtainen riskinarviointi ja kuvaus turvavalvonta- ja hallintatoimenpiteistä, joiden tarkoituksena on suojata asianmukaisesti maksupalvelunkäyttäjää havaituilta riskeiltä, mukaan lukien petokset sekä arkaluonteisten tietojen ja henkilötietojen laiton käyttö;
- k) kuvaus sisäisistä valvontamekanismeista, jotka hakija on ottanut käyttöön täyttääkseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1781/2006²⁸ mukaiset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvät velvoitteensa;
- l) hakijan organisaatorakenteen kuvaus, johon tarvittaessa sisältyy kuvaus asiamiesten ja sivukonttoreiden aiotusta käytöstä ja niitä koskevista paikalla ja muualla tehtävistä tarkastuksista, joita hakija aikoo tehdä vähintään vuosittain, sekä kuvaus ulkoistamisjärjestelyistä ja sen osallistumisesta kansalliseen tai kansainväliseen maksujärjestelmään;

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1781/2006, annettu 15 päivänä marraskuuta 2006, maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana (EUVL L 345, 8.12.2006, s. 1).

- m) niiden henkilöiden nimet, jotka omistavat hakijasta suoraan tai välillisesti direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 33 alakohdassa tarkoitettua huomattavaa omistussuhteiden, heidän omistussuhteidensa koko sekä todisteet heidän sopivuudestaan ottaen huomioon, että on tarpeen varmistaa maksulaitoksen järkevä ja vakaa johtaminen;
- n) johtajien ja maksulaitoksen johtamisesta vastuussa olevien henkilöiden ja tarvittaessa maksulaitoksen maksupalvelutoiminnan johtamisesta vastuussa olevien henkilöiden nimet sekä todisteet siitä, että he ovat hyvämaineisia ja että heillä on asianmukaiset tiedot ja asianmukainen kokemus maksupalvelujen hoitamiseksi maksulaitoksen kotijäsenvaltion määrittämällä tavalla;
- o) tarvittaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/43/EY määriteltyjen lakisääteisten tilintarkastajien tai tilintarkastusyhteisöjen nimet;
- p) hakijan oikeudellinen muoto ja yhtiöjärjestys;
- q) hakijan päätoimipaikan osoite.

Hakijan on annettava d, e, f ja l alakohtaa sovellettaessa kuvaus tarkastusta koskevista ja organisatorisista järjestelyistään, joita se on ottanut käyttöön tehdäkseen kaiken kohtuullisen maksupalvelunkäyttäjien etujen suojaamiseksi ja varmistaakseen maksupalvelujen hoitamisen jatkuvuuden ja luotettavuuden.

Edellä j alakohdassa tarkoitetuissa turvavalvonta- ja hallintatoimenpiteissä on ilmoitettava, kuinka niillä varmistetaan korkea tekninen turvataso, mukaan lukien ohjelmistot ja tietotekniikkajärjestelmät, joita hakija tai yritykset, joille hakija ulkoistaa kaikki operaationsa tai osan niistä, käyttävät. Kyseisten toimenpiteiden on katettava myös 86 artiklan 1 kohdassa säädetyt turvatoimet. Kyseisissä toimissa on otettava huomioon 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) antamat turvatoimia koskevat ohjeet, kun ne on otettu käyttöön.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että yrityksillä, jotka hakevat toimilupaa tai rekisteröintiä liitteessä I olevan 7 ja 8 kohdan mukaisten maksupalvelujen tarjoamiseksi, on toimiluvan myöntämisen tai rekisteröinnin ehtona oltava ammatillinen vastuuvakuutus tai vastaava, joka kattaa alueet, joille ne tarjoavat palveluja, tai korvausvastuun varalta muu vastaava vakuus sen varmistamiseksi, että ne voivat kattaa 65, 80 ja 82 artiklan nojalla määritellyt vastuunsa.
3. EPV laatii vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta tässä artiklassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille ohjeet perusteista, joiden mukaan määrätään 2 kohdassa tarkoitetun ammatillisen vastuuvakuutuksen tai vastaavan vakuuden rahallisen korvauksen vähimmäismäärä.

Laatiessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja ohjeita EPV ottaa huomioon:

- yrityksen riskiprofiilin;
- sen, tarjoaako yritys muita liitteessä I lueteltuja maksupalveluja tai harjoittaako se muuta liiketoimintaa;
- toiminnan laajuuden. Niiden yritysten osalta, jotka hakevat toimilupaa liitteessä I olevan 7 kohdan mukaisten maksupalvelujen tarjoamiseksi, otetaan huomioon käynnistettyjen maksutapahtumien arvo; niiden yritysten osalta, jotka hakevat rekisteröintiä liitteessä I olevan 8 kohdan mukaisten maksupalvelujen tarjoamiseksi, otetaan huomioon tilitietopalveluja käyttävien asiakkaiden määrä.

EPV tarkistaa ohjeita säännöllisesti.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut tiedot ilmoitetaan toimivaltaisille viranomaisille 1 kohdan mukaisesti.

5 a artikla
Omistusosuuksien valvonta

1. Jokaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka on päättänyt hankkia maksulaitoksessa suoraan tai välillisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 36 alakohdan mukaisen huomattavan omistusosuuden tai lisätä sitä, minkä tuloksena osuus pääomasta tai äänioikeuksista olisi joko 20, 30 tai 50 prosenttia tai suurempi tai sellainen, että maksulaitoksesta tulisi sen tytäryhtiö, on ilmoitettava aikomuksestaan ennakolta kirjallisesti kyseisen maksulaitoksen toimivaltaisille viranomaisille. Sama koskee luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on päättänyt luovuttaa suoraan tai välillisesti huomattavan omistusosuutensa tai pienentää huomattavaa omistusosuuttaan niin, että osuus pääomasta tai äänioikeuksista olisi alle 20, 30 tai 50 prosenttia tai sellainen, että maksulaitos ei enää olisi sen tytäryhtiö.
2. Huomattavan omistusosuuden hankkimista kaavailevan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot aiotun omistusosuuden koosta sekä direktiivin 2013/36/EU 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut asianmukaiset tiedot.
3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että niissä tapauksissa, joissa 2 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden käyttämä vaikutusvalta olisi omiaan aiheuttamaan haittaa laitoksen järkevälle ja vakaalle johtamiselle, toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä vastalauseensa tai toteutettava muita asianmukaisia toimenpiteitä kyseisen tilanteen lakkauttamiseksi. Toimenpiteisiin voi kuulua kieltoja, johtajiin tai johtohenkilöihin kohdistuvia seuraamuksia tai kyseessä olevan maksulaitoksen osakkaiden tai jäsenten omistamiin osakkeisiin kuuluvan äänioikeuden käyttöön kohdistuvia keskeytyksiä.
4. Samanlaisia toimenpiteitä on sovellettava luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin, jotka eivät noudata tässä artiklassa tarkoitettua ennakoilmoitusvelvoitetta.
5. Jos omistusosuus on hankittu toimivaltaisten viranomaisten vastustuksesta huolimatta, jäsenvaltioiden on siitä riippumatta, ryhdytäänkö muihin mahdollisiin seuraamuksiin, määrättävä keskeytettäväksi omistusosuuksia vastaavien äänioikeuksien käyttäminen tai määrättävä, että annetut äänet ovat mitättömiä taikka että ne voidaan mitätöidä.

6 artikla
Alkupääoma

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että maksulaitoksilla on toimiluvan myöntämisaikana alkupääoma, joka sisältää direktiivin 2013/36/EU 12 artiklan 2 kohdassa määritellyt erät seuraavasti:

- a) jos maksulaitos tarjoaa ainoastaan liitteessä I olevassa 6 kohdassa mainitun maksupalvelun, sen pääoman on oltava aina vähintään 20 000 euroa;
- b) jos maksulaitos tarjoaa liitteessä I olevassa 7 kohdassa mainitun maksupalvelun, sen pääoman on oltava aina vähintään 50 000 euroa;
- c) jos maksulaitos tarjoaa mitä tahansa liitteessä I olevassa 1–5 kohdassa lueteltuja maksupalveluja, sen pääoman on oltava aina vähintään 125 000 euroa.

7 artikla
Omat varat

- 1. Maksulaitoksen 4 artiklan 41 kohdassa määriteltyjen omien varojen on oltava vähintään yhtä suuret kuin tämän direktiivin 6 tai 8 artiklassa tarkoitetuista määristä suurempi.
- 2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet omiin varoihin soveltuvien osuuksien moninkertaisen käytön estämiseksi, jos maksulaitos kuuluu samaan konserniin kuin toinen maksulaitos, luottolaitos, sijoituspalveluyritys, omaisuudenhoitoyhtiö tai vakuutusyhtiö. Tätä kohtaa sovelletaan myös, jos maksulaitos on hybridiluonteinen ja harjoittaa muita toimintoja kuin maksupalvelujen tarjoamista.
- 3. Jos asetuksen (EU) N:o 575/2013 7 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät, jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää olla soveltamatta tämän direktiivin 8 artiklaa maksulaitoksiin, jotka kuuluvat emoluottolaitoksen konsolidoidun valvonnan piiriin direktiivin 2013/36/EU nojalla.

8 artikla
Omien varojen laskeminen

1. Sen estämättä, mitä 6 artiklassa säädetään alkupääomaa koskevista vaatimuksista, jäsenvaltioiden on vaadittava, että maksulaitoksilla on aina omia varoja, jotka lasketaan toimivaltaisen viranomaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti määräämällä tavalla jollakin seuraavista kolmesta menetelmästä:

Menetelmä A

Maksulaitoksen omien varojen määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin 10 prosenttia sen edellisen vuoden kiinteistä yleiskustannuksista. Toimivaltaiset viranomaiset voivat mukauttaa tätä vaatimusta maksulaitoksen edellisen vuoden liiketoiminnan merkittävän muutoksen perusteella. Jos maksulaitos on laskenta-ajankohtana harjoittanut liiketoimintaansa vähemmän kuin vuoden ajan, on vaadittava, että omat varat ovat vähintään 10 prosenttia sen liiketoimintasuunnitelman mukaisista kiinteistä yleiskustannuksista, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset vaadi kyseisen suunnitelman mukauttamista.

Menetelmä B

Maksulaitoksen omien varojen määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin seuraavien erien summa kerrottuna 2 kohdassa määritellyllä porrastuskertoimella k, jolloin maksujen määrä (payment volume, PV) vastaa yhtä kahdestoistaosaa kyseisen maksulaitoksen edellisenä vuonna toteuttamien tai käynnistämien maksutapahtumien yhteismäärästä:

- a) 4,0 prosenttia maksujen määrästä (PV) 5 miljoonaan euroon asti
plus
- b) 2,5 prosenttia maksujen määrästä (PV), joka on yli 5 miljoonaa euroa mutta enintään 10 miljoonaa euroa
plus
- c) 1 prosentti maksujen määrästä (PV), joka on yli 10 miljoonaa euroa mutta enintään 100 miljoonaa euroa
plus
- d) 0,5 prosenttia maksujen määrästä (PV), joka on yli 100 miljoonaa euroa mutta enintään 250 miljoonaa euroa
plus
- e) 0,25 prosenttia maksujen määrästä (PV), joka on yli 250 miljoonaa euroa.

Menetelmä C

Maksulaitoksen omien varojen määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin a kohdassa määritely relevantti indikaattori kerrottuna jäljempänä b kohdassa määritellyllä kertoimella ja edelleen 2 kohdassa määritellyllä porrastuskertoimella k.

a) Relevantti indikaattori on seuraavien tekijöiden summa:

1. korkotuotot,
2. korkokulut,
3. saadut palkkiot ja maksut,
4. muut varsinaisen toiminnan tuotot.

Kukin tekijä sisällytetään summaan positiivisena tai negatiivisena lukuna. Satunnaisia tuottoja ei saa ottaa huomioon relevantin indikaattorin laskennassa. Kolmansien osapuolten tarjoamien palvelujen ulkoistamisen aiheuttamat kulut voivat pienentää relevanttia indikaattoria silloin, kun kulut aiheutuvat yrityksestä, joka kuuluu tämän direktiivin mukaisen valvonnan piiriin. Relevantti indikaattori lasketaan 12 kuukauden välein edeltävän tilikauden lopusta tehdyn havainnon perusteella. Relevantti indikaattori on laskettava viimeksi kuluneelta tilikaudelta. Menetelmän C mukaisesti laskettujen omien varojen on kuitenkin oltava vähintään 80 prosenttia relevantin indikaattorin edeltäviltä kolmelta tilikaudelta lasketusta keskiarvosta. Jos tilintarkastettuja lukuja ei ole saatavilla, voidaan käyttää liiketoiminnallisia estimaatteja.

b) Kerroin on

- i) 10 prosenttia relevantin indikaattorin määrästä 2,5 miljoonaan euroon asti,
- ii) 8 prosenttia relevantin indikaattorin määrästä, joka on yli 2,5 miljoonaa euroa mutta enintään 5 miljoonaa euroa,
- iii) 6 prosenttia relevantin indikaattorin määrästä, joka on yli 5 miljoonaa euroa mutta enintään 25 miljoonaa euroa,
- iv) 3 prosenttia relevantin indikaattorin määrästä, joka on yli 25 miljoonaa euroa mutta enintään 50 miljoonaa euroa,
- v) 1,5 prosenttia määrästä, joka yli 50 miljoonaa euroa.

2. Menetelmissä B ja C käytettävä porrastuskerroin k on:
- a) 0,5, jos maksulaitos tarjoaa ainoastaan liitteessä I olevassa 6 kohdassa mainitun maksupalvelun,
 - b) 1, jos maksulaitos tarjoaa mitä tahansa liitteessä I olevassa 1–5 kohdassa tai 7 kohdassa lueteltuja maksupalveluja.
3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat maksulaitoksen riskinhallintaprosesseja, tappioita koskevaa riskitietokantaa ja sisäisiä valvontamekanismeja koskevan arvioinnin perusteella vaatia, että maksulaitoksella on oltava omien varojen määrä, joka on enintään 20 prosenttia suurempi kuin 1 kohdan mukaisesti valitun menetelmän soveltamisesta johtuva määrä, tai sallia, että maksulaitoksella on omien varojen määrä, joka on enintään 20 prosenttia pienempi kuin 1 kohdan mukaisesti valitun menetelmän soveltamisesta johtuva määrä.

9 artikla

Suojaamista koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden tai toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava maksulaitosta, joka tarjoaa liitteessä I olevassa 1–6 kohdassa tarkoitettuja maksupalveluja, suojaamaan kaikki maksupalvelunkäyttäjiltä tai toisen maksupalveluntarjoajan välityksellä maksutapahtumien toteuttamista varten saadut varat jommallakummalla seuraavista tavoista:
 - a) Varoja ei saa missään vaiheessa sekoittaa kenenkään muun luonnollisen henkilön tai minkään muun oikeushenkilön kuin niiden maksupalvelunkäyttäjien, joiden lukuun varoja säilytetään, varoihin, ja jos ne ovat yhä maksulaitoksen hallussa eikä niitä ei ole vielä suoritettu maksunsaajalle tai siirretty toiselle maksupalveluntarjoajalle varojen vastaanottamista seuraavana työpäivänä, ne on talletettava luottolaitoksessa olevalle erilliselle tilille tai sijoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten määrittelemään turvalliseen, likvidiin ja vähäriskiseen varallisuuteen. Lisäksi varat on suojattava jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti maksupalvelunkäyttäjien edun mukaisesti maksulaitoksen muiden velkojien saatavia vastaan, erityisesti maksukyvyttömyystapauksessa;
 - b) Varojen on kuuluttava sellaisen vakuutuksen tai muun vastaavan takauksen piiriin, jonka on antanut vakuutusyhtiö tai luottolaitos, joka ei kuulu maksulaitoksen kanssa samaan konserniin, ja jonka kattama summa vastaa summaa, joka olisi vakuutuksen tai muun vastaavan takauksen puuttuessa erotettu ja joka on maksettava, jos maksulaitos ei kykene täyttämään taloudellisia velvoitteitaan.
2. Jos maksulaitoksen on 1 kohdan nojalla suojattava varoja ja jos noista varoista on käytettävä osa tuleviin maksutapahtumiin ja loppuosa muihin kuin maksupalveluihin, myös kyseiseen tulevia maksutapahtumia varten tarkoitettuun osuuteen sovelletaan 1 kohdan mukaisia vaatimuksia. Jos kyseinen osuus on muuttuva tai sitä ei tiedetä ennakolta, jäsenvaltioiden on annettava maksulaitoksille lupa soveltaa tätä kohtaa ottaen huomioon maksupalveluihin oletettavasti käytettävä suhteellinen osuus edellyttäen, että suhteellinen osuus on kohtuudella arvioitavissa toimivaltaiset viranomaiset vakuuttavien aiempien tietojen perusteella.

10 artikla

Toimiluvan myöntäminen

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että yritykset, jotka ovat muita kuin 1 artiklan 1 kohdan a, b, c, e ja f alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä tai muita kuin oikeushenkilöitä tai luonnollisia henkilöitä, joihin sovelletaan 27 ja 27 a artiklassa säädettyä poikkeusta, ja jotka aikovat tarjota maksupalveluja, hankkivat maksulaitostoimiluvan ennen maksupalvelujen tarjoamisen aloittamista. Toimilupa voidaan myöntää ainoastaan johonkin jäsenvaltioon sijoittautuneelle oikeushenkilölle.
2. Toimilupa on myönnettävä, jos hakemukseen sisältyvät tiedot ja todisteet täyttävät kaikki 5 artiklan mukaiset vaatimukset ja jos hakemuksen tutkineet toimivaltaiset viranomaiset päätyvät myönteiseen kokonaisarvioon. Toimivaltaiset viranomaiset voivat ennen toimiluvan myöntämistä tarvittaessa kuulla kansallista keskuspankkia tai muita asiaankuuluvia viranomaisia.
3. Maksulaitoksella, jolla on kotijäsenvaltionsa kansallisen lainsäädännön mukaisesti oltava sääntömääräinen kotipaikka, on oltava päätoimipaikka samassa jäsenvaltiossa kuin sen sääntömääräinen kotipaikka ja sen on harjoitettava siellä ainakin osaa maksupalveluliiketoiminnastaan.
4. Toimivaltaiset viranomaiset myöntävät toimiluvan ainoastaan, jos ottaen huomioon, että on tarpeen varmistaa maksulaitoksen järkevä ja vakaa johtaminen, maksulaitoksella on maksupalveluliiketoimintaansa varten toimiva hallinnointi- ja ohjausjärjestelmä, joka muodostuu selkeästä organisaatiorakenteesta, jossa vastualueet on määriteltä yksityiskohtaisesti, läpinäkyvästi ja kattavasti, tehokkaista prosesseista sellaisten riskien tunnistamiseksi, hallinnoimiseksi, seuraamiseksi ja raportoimiseksi, joille se on tai saattaa olla alttiina, sekä riittävästä sisäisistä valvontamekanismeista, mukaan lukien luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät. Näiden järjestelyjen, menettelyjen ja mekanismien on oltava kattavia ja suhteutettuja kyseessä olevan maksulaitoksen tarjoamien maksupalvelujen luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen.

5. Jos maksulaitos tarjoaa jotakin liitteessä I olevassa 1–7 kohdassa lueteltua maksupalvelua ja samanaikaisesti harjoittaa muuta liiketoimintaa, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että maksupalveluliiketoimintaa varten perustetaan erillinen yhteisö, jos maksulaitoksen muu kuin maksupalvelutoiminta heikentää tai todennäköisesti heikentää maksulaitoksen talouden vakautta tai toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia valvoa, että maksulaitos täyttää kaikki tässä direktiivissä säädetyt velvoitteet.
6. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä toimilupa, jos se ei, ottaen huomioon tarve varmistaa maksulaitoksen järkevä ja vakaa johtaminen, ole vakuuttunut huomattavan omistusosuuden omistavien osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta.
7. Jos maksulaitoksen ja muun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä vallitsee asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 38 alakohdassa määritelty läheinen sidonnaisuus, toimivaltaiset viranomaiset myöntävät toimiluvan ainoastaan, jos kyseiset sidonnaisuudet eivät estä viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään.
8. Toimivaltaiset viranomaiset myöntävät toimiluvan vain, jos maksulaitoksen kanssa läheisessä sidossuhteessa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavan kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset taikka niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet eivät estä viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään.
9. Toimilupa on voimassa kaikissa jäsenvaltioissa, ja se antaa kyseiselle maksulaitokselle mahdollisuuden tarjota maksupalveluja kaikkialla unionissa joko palvelujen tarjoamisen vapauden tai sijoittautumisvapauden perusteella edellyttäen, että nämä palvelut kuuluvat toimiluvan piiriin.

11 artikla

Päätöksen tiedoksi antaminen

Toimivaltaisen viranomaisen on annettava hakijalle tieto hakemuksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, siitä kun se on saanut kaikki päätöstä varten tarvittavat tiedot. Toimiluvan epäminen on aina perusteltava.

12 artikla

Toimiluvan peruuttaminen

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat peruuttaa maksulaitokselle myönnetyn toimiluvan ainoastaan, jos laitos on yhdessä tai useammassa seuraavista tilanteista:
 - a) se ei ryhdy käyttämään toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai on lopettanut liiketoiminnan yli kuudeksi kuukaudeksi, jos kyseinen jäsenvaltio ei ole säättänyt toimiluvan raukeamisesta tällaisissa tapauksissa;
 - b) se on saanut toimiluvan antamalla virheellisiä tietoja tai muulla sääntöjenvastaisella tavalla;
 - c) se ei enää täytä toimiluvan myöntämisen edellytyksiä tai jättää ilmoittamatta toimivaltaiselle viranomaiselle tässä suhteessa tapahtuneesta merkittävästä kehityksestä;
 - d) se muodostaisi uhan maksujärjestelmän vakaudelle tai siihen kohdistettavalle luottamukselle jatkamalla maksupalveluliiketoimintaansa;
 - e) se kuuluu johonkin niistä muista tapauksista, joissa kansallisen lainsäädännön mukaan toimilupa voidaan peruuttaa.
2. Toimiluvan peruuttaminen on perusteltava, ja siitä on ilmoitettava asianosaisille.
3. Tieto toimiluvan peruuttamisesta on julkistettava, mukaan lukien 13 ja 14 artiklassa tarkoitetuissa rekistereissä.

13 artikla

Rekisteröinti kotijäsenvaltiossa

Jäsenvaltioiden on perustettava julkinen rekisteri toimiluvan saaneille maksulaitoksille ja niiden asiamiehille sekä luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille, joille on myönnetty poikkeus 27 ja 27 a artiklan mukaisesti, ja 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille laitoksille, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus tarjota maksupalveluja. Maksulaitosten sivukonttorit merkitään kotijäsenvaltion rekisteriin, jos ne tarjoavat palveluja muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossaan. Ne on merkittävä kotijäsenvaltion rekisteriin, kun niiden toimivaltaisille viranomaisille on tehty ilmoitus.

Rekisterissä on yksilöitävä maksupalvelut, joiden tarjoamiseen maksulaitoksella on toimilupa tai joiden osalta luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on rekisteröity. Toimiluvan saaneet maksulaitokset on lueteltava rekisterissä erillään niistä luonnollisista henkilöistä ja oikeushenkilöistä, jotka on rekisteröity 27 ja 27 a artiklan mukaisesti. Rekisterin on oltava julkinen, se on oltava käytettävissä verkossa ja sitä on päivitettävä viipymättä.

14 artikla

EPV:n rekisteri

1. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle jokaisesta 10 artiklan mukaisesta toimiluvasta, jokaisesta luonnollisesta henkilöstä ja oikeushenkilöstä, jolle on myönnetty poikkeus 27 ja 27 a artiklan mukaisesti, ja 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista laitoksista, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus tarjota maksupalveluja.
2. EPV:n on julkistettava verkkosivustollaan luettelo 1 kohdassa lueteltujen yhteisöjen nimistä, ja sitä on päivitettävä säännöllisesti.
3. Edellä olevassa 2 kohdassa tarkoitettussa luettelossa yksilöidään ne luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, joita koskee 27 ja 27 a artiklan mukainen poikkeus.
4. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle kaikista toimiluvan peruuttamisista ja kaikista 27 ja 27 a artiklan mukaisen poikkeuksen peruuttamisista sekä esitettävä näille perustelut.

15 artikla

Toimiluvan voimassa pitäminen

Maksulaitoksen on ilmoitettava viipymättä kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille muutoksista, jotka vaikuttavat 5 artiklan mukaisesti annettujen tietojen ja todisteiden paikkansapitävyyteen.

16 artikla

Tilinpäätös ja lakisääteinen tilintarkastus

1. Maksulaitoksiin sovelletaan soveltuvin osin direktiiviä 78/660/ETY ja tapauksen mukaan direktiiviä 83/349/ETY ja direktiiviä 86/635/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1606/2002²⁹.
2. Direktiivissä 2006/43/EY tarkoitetun lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on tarkastettava maksulaitoksen tilinpäätös ja konsolidoitu tilinpäätös, ellei maksulaitosta ole vapautettu tästä direktiivin 78/660/ETY sekä tapauksen mukaan direktiivin 83/349/ETY ja direktiivin 96/635/ETY nojalla.
3. Jäsenvaltioiden on valvontaa varten vaadittava maksulaitosta antamaan maksupalveluista ja 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta toiminnasta erilliset kirjanpitoliedot, joista on laadittava tilintarkastuskertomus. Kertomuksen laativat tapauksen mukaan lakisääteiset tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisö.
4. Direktiivin 2013/36/EU 63 artiklassa säädettyjä velvoitteita sovelletaan soveltuvin osin maksulaitosten lakisääteisiin tilintarkastajiin tai tilintarkastusyhteisöihin maksupalvelutoiminnan osalta.

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta (EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1).

17 artikla

Toiminta

1. Maksupalvelujen tarjoamisen ohella maksulaitoksilla on oikeus harjoittaa seuraavia toimintoja:
 - a) tarjota operatiivisia ja niihin läheisesti liittyviä oheispalveluja, kuten maksutapahtumien toteuttamisen takaaminen, valuutanvaihtopalvelut, säilytyspalvelut ja tietojen tallentaminen ja käsittely;
 - b) tarjota maksujärjestelmiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 29 artiklan soveltamista;
 - c) harjoittaa muuta liiketoimintaa kuin maksupalvelujen tarjoamista ottaen huomioon unionin ja kansallinen lainsäädäntö.
2. Jos maksulaitokset tarjoavat yhtä tai useampaa maksupalvelua, niillä voi olla vain yksinomaan maksutapahtumiin käytettäviä maksutilejä.
3. Varat, joita maksulaitokset vastaanottavat maksupalvelunkäyttäjiltä maksupalvelujen tarjoamiseksi, eivät ole direktiivin 2013/36/EU 9 artiklassa tarkoitettuja talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja eivätkä direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sähköistä rahaa.

4. Maksulaitokset voivat myöntää liitteessä I olevassa 4 tai 5 kohdassa tarkoitettuihin maksupalveluihin liittyvää luottoa ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) luotto on liitännäinen, ja se myönnetään yksinomaan maksutapahtuman toteuttamisen yhteydessä;
 - b) sen estämättä, mitä luottokorttien perusteella tarjottavaa luottoa koskevissa kansallisissa säännöissä määrätään, maksun yhteydessä myönnetty 10 artiklan 9 kohdan ja 26 artiklan mukaisesti toteutettu luotto on maksettava takaisin lyhyessä ajassa, joka ei missään tapauksessa saa olla pidempi kuin 12 kuukautta;
 - c) tällaista luottoa ei saa myöntää varoista, jotka on vastaanotettu tai joita säilytetään maksutapahtuman toteuttamista varten; ja
 - d) maksulaitoksella on oltava aina myönnettyjen luottojen kokonaismäärään nähden tarvittavat omat varat, jotka valvontaviranomainen on hyväksynyt.
5. Maksulaitokset eivät saa harjoittaa liiketoimintaa, johon kuuluu direktiivin 2013/36/EU 9 artiklassa tarkoitettu talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottaminen.
6. Tämä direktiivi ei rajoita Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY³⁰ tai muun sellaisen asiaan liittyvän unionin lainsäädännön tai sellaisten kansallisten toimenpiteiden soveltamista, jotka koskevat sellaisia kulutusluottojen myöntämisedellytyksiä, joita ei yhdenmukaisteta tällä direktiivillä mutta jotka ovat unionin lainsäädännön mukaiset.

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

2 JAKSO

MUUT VAATIMUKSET

18 artikla

Asiamiesten tai sellaisten yksiköiden käyttö, joille toimintaa on ulkoistettu

1. Jos maksulaitos aikoo tarjota maksupalveluja asiamiehen välityksellä, sen on ilmoitettava seuraavat tiedot kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille:
 - a) asiamiehen nimi ja osoite;
 - b) kuvaus sisäisistä valvontamekanismeista, joita asiamies käyttää täyttääkseen direktiivin 2005/60/EY mukaiset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvät velvoitteet ja jotka saatetaan ajan tasalle aina, kun alkuperäisessä ilmoituksessa olevia tietoja muutetaan huomattavasti;
 - c) maksupalvelujen tarjoamisessa käytettävien asiamiesten johtamisesta vastuussa olevien johtajien ja henkilöiden nimet sekä muiden asiamiesten kuin maksupalveluntarjoajien osalta todisteet siitä, että he ovat soveliaita ja luotettavia henkilöitä;
 - d) maksulaitoksen maksupalvelut, joita varten asiamies on saanut toimeksiannon, ja
 - e) asiamiehen yksilöllinen tunnistuskoodi tai -numero, jos sellainen on olemassa.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on kahden kuukauden kuluessa 1 kohdan a–e alakohdan mukaisten tietojen saamisesta ilmoitettava maksulaitokselle, onko asiamies merkitty 13 artiklassa säädettyyn rekisteriin vai ei. Asiamiehet voivat aloittaa maksupalvelujen tarjoamisen, kun heidät on merkitty 13 artiklassa säädettyyn rekisteriin.
3. Ennen asiamiehen lisäämistä rekisteriin toimivaltaisten viranomaisten on ryhdyttävä lisätoimiin niille toimitettujen tietojen tarkistamiseksi, jos ne katsovat, että tiedot ovat virheellisiä.
4. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tietojen tarkistamiseksi toteutettujen toimien jälkeen vakuuttuneita siitä, että niille 1 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot ovat oikeita, ne kieltäytyvät lisäämästä asiamiestä 13 artiklan mukaiseen rekisteriin ja ilmoittavat tästä maksulaitokselle.
5. Jos maksulaitos haluaa tarjota maksupalveluja toisessa jäsenvaltiossa käyttämällä asiamiestä tai perustamalla sivukonttorin, sen on noudatettava 26 artiklassa vahvistettuja menettelyjä.
6. [...]
7. Jos maksulaitos aikoo ulkoistaa maksupalvelujen operatiivisia toimintoja, sen on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

Tärkeiden operatiivisten toimintojen ulkoistamista, kuten tietoteknisten järjestelmien ja moduulien hankkimista, ei saa toteuttaa tavalla, joka heikentää olennaisesti maksulaitoksen sisäisen valvonnan laatua ja toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia valvoa ja todentaa, että maksulaitos täyttää kaikki tässä direktiivissä säädetyt velvoitteet.

Toisen alakohdan soveltamiseksi operatiivista toimintoa on pidettävä tärkeänä, jos puute tai laiminlyönti sen suorittamisessa haittaisi tuntuvasti sitä, että maksulaitos täyttää jatkuvasti tässä osastossa esitetyt toimilupansa mukaiset vaatimukset tai muut tämän direktiivin mukaiset velvoitteensa, taikka sen toiminnan tuloksellisuutta tai sen maksupalvelujen vakautta tai jatkuvuutta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksulaitokset noudattavat seuraavia ehtoja ulkoistaessaan tärkeitä operatiivisia toimintoja:

- a) ulkoistaminen ei saa johtaa siihen, että ylin johto siirtää vastuutaan muille;
 - b) tässä direktiivissä säädettyä maksulaitoksen suhdetta maksupalvelunkäyttäjiin ja velvoitteita niitä kohtaan ei saa muuttaa;
 - c) edellytyksiä, jotka maksulaitoksen on täytettävä saadakseen toimiluvan tämän osaston mukaisesti ja pitääkseen sen, ei saa lieventää;
 - d) muita edellytyksiä, joiden nojalla maksulaitoksen toimilupa on myönnetty, ei saa poistaa tai muuttaa.
8. Maksulaitoksen on varmistettava, että asiamiehet ilmoittavat maksupalvelunkäyttäjille toimivansa maksulaitoksen puolesta.
9. Maksulaitosten on ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä asiamiesten käyttöä koskevista mahdollisista muutoksista, mukaan lukien muut asiamiehet tai yksiköt, joille toimintoja ulkoistetaan. Sovelletaan 2–4 kohdassa säädettyä menettelyä.

19 artikla

Vastuu

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että maksulaitokset ovat vastuussa siitä, että asiamies tai sivukonttori, jota käytetään maksupalvelujen tarjoamiseen, noudattaa aina tämän direktiivin säännöksiä.
- 1 a. Jos maksulaitokset tukeutuvat kolmansiin osapuoliin operatiivisia toimintoja suorittaessaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseiset maksulaitokset toteuttavat kohtuulliset toimet varmistaakseen, että tämän direktiivin vaatimuksia noudatetaan.
2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että maksulaitoksilla on täysi vastuu kaikista työntekijöidensä, asiamiestensä, sivukonttoreidensa tai niiden yksiköiden toimista, joille toimintaa on ulkoistettu.

20 artikla

Tietojen säilyttäminen

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että maksulaitokset säilyttävät kaikki asiaankuuluvat tiedot tätä osastoa sovellettaessa vähintään viisi vuotta, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2005/60/EY tai muun asiaa koskevan unionin lainsäädännön soveltamista.

3 JAKSO

TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET JA VALVONTA

21 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä tässä osastossa säädettyjä tehtäviä suorittavien maksulaitosten toimilupien myöntämisestä ja toiminnan vakauden valvonnasta vastaaviksi toimivaltaisiksi viranomaisiksi joko julkisia viranomaisia tai kansallisen lainsäädännön mukaisia elimiä tai kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti tätä varten valtuutettujen viranomaisten hyväksymiä elimiä, kansalliset keskuspankit mukaan lukien.

Toimivaltaisten viranomaisten on taattava riippumattomuus talousalan organisaatioista ja vältettävä eturistiriitoja. Toimivaltaisiksi viranomaisiksi ei nimetä maksulaitoksia, luottolaitoksia, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita eikä postisiirtoa hoitavia laitoksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan nojalla nimetyillä toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat valtuudet.
3. Jos useampi kuin yksi viranomainen on jäsenvaltion alueella toimivaltainen asioissa, joita tämä osasto koskee, jäsenvaltion on varmistettava, että kyseiset viranomaiset tekevät läheistä yhteistyötä, jotta ne voivat kukin suorittaa tehtävänsä tehokkaasti. Sama koskee tapauksia, joissa tämän osaston soveltamisalaan kuuluvien asioiden osalta toimivaltaiset viranomaiset eivät ole luottolaitosten valvonnasta vastaavia toimivaltaisia viranomaisia.

4. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vastattava 1 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten tehtävistä.
5. Edellä oleva 1 kohta ei merkitse sitä, että toimivaltaisten viranomaisten edellytettäisiin valvovan muuta maksulaitosten liiketoimintaa kuin maksupalvelujen tarjoamista ja 17 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua toimintaa.

22 artikla

Valvonta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimet, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat valvoessaan, että tämän osaston säännöksiä aina noudatetaan, ovat oikeasuhteisia ja riittäviä ja että niissä otetaan huomioon maksulaitokseen kohdistuvat riskit.

Toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus tämän osaston säännösten noudattamista valvoessaan erityisesti

- a) vaatia maksulaitosta antamaan tiedot, joita tarvitaan, jotta noudattamista voidaan valvoa;
 - b) tehdä tarkastuksia paikan päällä maksulaitoksessa, maksupalveluja maksulaitoksen vastuulla tarjoavan asiamiehen luona tai niitä tarjoavassa sivukonttorissa taikka laitoksessa, jolle maksupalvelutoimintoja on ulkoistettu;
 - c) antaa suosituksia ja ohjeita ja tarvittaessa sitovia hallinnollisia määräyksiä;
 - d) peruuttaa toimilupa 12 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa.
2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat, jos maksulaitos tai sen liiketoiminnassa tosiasiallista määräysvaltaa käyttävä rikkoo maksupalveluliiketoimintansa valvontaa tai harjoittamista koskevia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, ottaa käyttöön tai määrätä rangaistusseuraamuksia tai toimenpiteitä, joilla nimenomaan pyritään havaittujen rikkomusten tai niiden syiden lopettamiseen sanotun kuitenkin rajoittamatta toimiluvan peruuttamista koskevia menettelyjä ja rikosoikeudellisten säännösten soveltamista.

3. Sen estämättä, mitä 6 artiklassa, 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 8 artiklassa vaaditaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet toteuttaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut toimet maksupalvelujen riittävän pääoman varmistamiseksi, etenkin jos maksulaitoksen muut kuin maksupalvelut heikentävät tai todennäköisesti heikentävät maksulaitoksen talouden vakautta.

23 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että salassapitovelvollisia ovat kaikki, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa tai toimineet asiantuntijoina niiden lukuun, rajoittamatta kuitenkaan rikoslainsäädännön soveltamista.
2. Tämän direktiivin 25 artiklan mukaisessa tietojenvaihdossa on noudatettava tiukasti salassapitovelvollisuutta yksilöiden ja yritysten oikeuksien suojaamiseksi.
3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tätä artiklaa ottaen huomioon soveltuvin osin direktiivin 2013/36/EU 53–61 artiklan.

24 artikla

Oikeus hakea muutosta tuomioistuimissa

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että maksulaitoksia koskeviin päätöksiin, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet tämän direktiivin mukaisesti annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä noudattaen, voidaan hakea muutosta tuomioistuimissa.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös laiminlyöntien osalta.

25 artikla
Tietojenvaihto

1. Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä keskenään ja tarvittaessa Euroopan keskuspankin ja jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien, EPV:n sekä maksupalveluntarjoajiin sovellettavan unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla nimettyjen muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa.
2. Lisäksi jäsenvaltioiden on sallittava, että toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat tietoja seuraavien tahojen kanssa:
 - a) muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat vastuussa maksulaitosten toimilupien myöntämisestä ja valvonnasta;
 - b) Euroopan keskuspankki ja jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, jotka toimivat raha- ja valvontaviranomaisina, ja tilanteen mukaan muut viranomaiset, jotka vastaavat maksu- ja selvitysjärjestelmien valvonnasta;
 - c) muut asiaankuuluvat viranomaiset, jotka on nimetty tämän direktiivin, direktiivin 2005/60/EY ja muun maksupalveluntarjoajiin sovellettavan unionin lainsäädännön, kuten rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen sovellettavan lainsäädännön, nojalla;
 - d) EPV sen edistäessä valvontamekanismien yhdenmukaista ja johdonmukaista toimintaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 1 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

25 a artikla

Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaiseminen

1. Jos jonkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että 25, 26, 26 a, 26 b ja 26 c artiklassa tarkoitettu rajatylittävä yhteistyö toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa ei tietyssä asiassa ole näissä artikloissa asetettujen asiaankuuluvien edellytysten mukaista, se voi saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää sen apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti.
2. Kun EPV toimii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, sen on tehtävä päätöksensä 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilman aiheetonta viivytystä. EPV voi myös avustaa toimivaltaisia viranomaisia sopimukseen pääsemisessä omasta aloitteestaan mainitun asetuksen 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Kummassakin tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä päätöstään ja odotettava kyseisen asetuksen 19 artiklan mukaisesti päätöslauselmaa.

26 artikla

Sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden soveltaminen

1. Toimiluvan saaneen maksulaitoksen, joka haluaa ensimmäistä kertaa tarjota maksupalveluja jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossaan sijoittautumisoikeuden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, on ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:
 - a) maksulaitoksen nimi, osoite ja jos sillä on toimilupa, sen numero;
 - b) jäsenvaltio(t), jo(i)ssa se aikoo toimia;
 - c) tarjottava(t) maksupalvelu(t);
 - d) jos maksulaitos aikoo käyttää asiamiestä, 18 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa luetellut tiedot;
 - e) jos maksulaitos aikoo käyttää sivukonttoria, 5 artiklan 1 kohdan b ja e alakohdassa luetellut tiedot maksupalveluliiketoiminnasta vastaanottavan jäsenvaltion alueella, kuvaus sivukonttorin organisaatorakenteesta ja sivukonttorin johtamisesta vastuussa olevien tiedot.

Jos maksulaitos aikoo ulkoistaa maksupalvelujen operatiivisia toimintoja muille yksiköille vastaanottavan jäsenvaltion alueella, sen on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

- 1 a. Kun kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat saaneet kaikki 1 kohdan mukaiset tiedot, niiden on ilmoitettava ne vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kuukauden kuluessa tietojen saamisesta.

Kun vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat saaneet tiedot kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, niiden on kuukauden kuluessa tietojen saamisesta arvioitava ne ja annettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille asiaankuuluvat tiedot aiotuista maksupalveluista, joita asianomainen maksulaitos tarjoaa käyttäessään sijoittautumisvapauttaan tai palvelun tarjoamisen vapautta. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille erityisesti kaikista perustelluista huolenaiheista, jotka liittyvät aiotun asiamiehen käyttöön tai sivukonttorin perustamiseen ja koskevat rahanpesua tai terrorismin rahoitusta sellaisena kuin ne on määritelty direktiivissä 2005/60/EY.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät noudata vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten arviota, niiden on ilmoitettava jälkimmäiselle päätöksensä perustana olevat syyt.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten arvio erityisesti vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta saatujen tietojen valossa ei ole myönteinen, sen on kieltäydyttävä rekisteröimästä asiamiestä tai sivukonttoria tai sen on peruutettava jo tehty rekisteröinti.

- 1 b. Kun kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat saaneet kaikki 1 kohdan mukaiset tiedot, niiden on ilmoitettava päätöksestään vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja kyseiselle maksulaitokselle kolmen kuukauden kuluessa tietojen saamisesta.

Asiamies tai sivukonttori voi aloittaa toimintansa kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa, kun ne on merkitty 13 artiklan mukaisesti rekisteriin.

Maksulaitoksen on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille päivämäärä, josta lähtien se aloittaa toimintansa asiamiehen tai sivukonttorin välityksellä kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

- 1 c. Maksulaitosten on ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille ilman aiheutonta viivytystä muutoksista 1 kohdan mukaisesti ilmoitetuissa tiedoissa, mukaan lukien muut asiamiehet, sivukonttorit tai yksiköt, joille toimintoja ulkoistetaan siinä jäsenvaltiossa, jossa se toimii. Sovelletaan 1 a ja 1 b kohdassa säädettyä menettelyä.
2. [...]
3. [...]
4. [...]
5. [...]
6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään puitteet yhteistyölle ja tietojenvaihdolle, joita tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän artiklan mukaisesti. Teknisten sääntelystandardien luonnoksissa on tarkennettava menetelmä, välineet ja yksityiskohdat, jotka koskevat rajatylittävää toimintaa harjoittavien maksulaitosten yhteistyötä ilmoitusten antamisen alalla, ja erityisesti toimitettavien tietojen laajuus ja käsittely, mukaan lukien yhteinen terminologia ja vakiomuotoiset ilmoitusmallit, ilmoitusprosessin johdonmukaisuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi.
- EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle (*lisätään pvm*) [...kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä].
7. [...]
8. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 6 kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Sijoittautumisoikeutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta käyttävien maksulaitosten valvonta

1. Jotta kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kohdistaa valvontaa toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevan maksulaitoksen asiamieheen tai sivukonttoriin ja toteuttaa tarvittavat toimet, joista säädetään tässä osastossa ja III ja IV osaston nojalla hyväksytyissä kansallisen lainsäädännön säännöksissä 89 artiklan 3 kohdan mukaisesti, niiden on tehtävä yhteistyötä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun yhteistyön puitteissa ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, kun ne aikovat suorittaa tutkimuksia paikan päällä viimeksi mainitun alueella.

Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin valtuuttaa vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tekemään kyseisessä laitoksessa paikan päällä suoritettavat tutkimukset.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että niiden alueella asiamiehiä tai sivukonttoreita pitävät maksulaitokset raportoivat niille määräajoin vastaanottavan jäsenvaltion alueella harjoittamistaan toimista.

Näitä raportteja vaaditaan tiedonsaantia tai tilastointia varten ja, kun asiamiehet ja sivukonttorit harjoittavat maksupalveluliiketoimintaa sijoittautumisoikeuden perusteella, sen valvomiseksi, että ne noudattavat III ja IV osaston mukaisesti hyväksytyjä kansallisen lainsäädännön säännöksiä. Niihin sovelletaan vähintään 23 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavia salassapitovaatimuksia.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava toisilleen kaikki olennaisen tärkeät ja/tai merkitykselliset tiedot erityisesti, jos asiamies tai sivukonttori on rikkonut tai sen epäillään rikkoneen säännöksiä, myös jos tämä tapahtuu palvelujen tarjoamisen vapauden harjoittamisen yhteydessä. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava tältä osin pyynnöstä kaikki merkitykselliset tiedot ja omasta aloitteestaan kaikki olennaiset tiedot, myös siitä, onko maksulaitos noudattanut 10 artiklan 3 kohdan ehtoja.
4. [...]
5. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueella sijoittautumisoikeutensa nojalla toimivat maksulaitokset ja ne maksulaitokset, joiden päätoimipaikka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, nimeävät niiden alueelle keskusyhteyspisteen varmistaakseen asianmukaisen yhteydenpidon ja tietojen ilmoittamisen III ja IV osaston säännösten noudattamisesta, tämän kuitenkin vaikuttamatta rahanpesun vastaisiin ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeviin säännöksiin, sekä koti- ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valvonnan helpottamiseksi, myös tarjoamalla toimivaltaisille viranomaisille pyynnöstä asiakirjoja ja tietoa.
6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset sellaisten olosuhteiden määrittämisperusteista, joissa 5 kohdan mukaisen keskitetyn yhteyspisteen nimeäminen on asianmukaista, sekä tällaisen yhteyspisteen tehtävistä. EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle yhden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta.
7. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 6 kohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

8. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään puitteet yhteistyölle ja tietojenvaihdolle, joita kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän osaston mukaisesti ja III ja IV osaston nojalla annetun kansallisen lainsäädännön säännösten noudattamisen valvomiseksi. Teknisten sääntelystandardien luonnoksissa on tarkennettava menetelmä, välineet ja yksityiskohdat, jotka koskevat rajatylittävää toimintaa harjoittavien maksulaitosten valvonnan alalla tehtävää yhteistyötä, ja erityisesti vaihdettavien tietojen laajuus ja käsittely, maksupalvelujen rajatylittävää tarjontaa harjoittavien maksulaitosten johdonmukaisen ja tehokkaan valvonnan varmistamiseksi.

Teknisten sääntelystandardien luonnoksissa on myös määriteltävä vastaanottavien jäsenvaltioiden maksulaitoksilta pyytämän, niiden alueella suoritettavaa maksuliiketoimintaa koskevan raportoinnin keinot ja yksityiskohdat 2 kohdan mukaisesti sekä se, miten usein raportoidaan.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle (lisätään pvm) [...kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 8 kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Toimenpiteet säännösten noudattamatta jättämisen yhteydessä, mukaan lukien ennakoivat toimenpiteet

1. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toteaa, että maksulaitos, jolla on asiamiehiä tai sivukonttoreita sen alueella, ei noudata tämän osaston säännöksiä eikä III ja IV osaston nojalla annetun kansallisen lainsäädännön säännöksiä, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, tämän kuitenkin vaikuttamatta kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vastuuseen.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on saamiaan tietoja arvioituaan toteutettava ilman aiheetonta viivytystä kaikki aiheelliset toimenpiteet varmistaakseen, että kyseinen maksulaitos lopettaa säännösten vastaisen tilanteen. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava näistä toimenpiteistä viipymättä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja kaikkien niiden muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joita asia koskee.

- 1 a. Kriisitilanteessa, jossa tarvitaan välittömiä toimia vastaanottavien jäsenvaltioiden maksupalvelunkäyttäjien yhteisiin etuihin kohdistuvan vakavan uhan torjumiseksi, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa varotoimenpiteitä toimivaltaisten viranomaisten välisen rajatylittävän yhteistyön rinnalla ja odottaessa 26 a artiklan mukaisia kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toimenpiteitä.
2. Edellä olevan 1 a kohdan mukaisten varotoimenpiteiden on oltava asianmukaisia ja oikeassa suhteessa niiden tarkoitukseen, joka on vastaanottavan jäsenvaltion maksupalvelunkäyttäjien yhteisten etujen suojaaminen vakavalta uhalta. Ne eivät saa johtaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa olevien maksulaitoksen maksupalvelunkäyttäjien suosimiseen muissa jäsenvaltioissa olevien maksupalvelunkäyttäjien kustannuksella.

Nämä toimenpiteet ovat väliaikaisia ja ne lopetetaan, kun havaitut vakavat uhat on torjuttu muun muassa kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tai EPV:n avulla tai yhteistyössä niiden kanssa 25 a artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Edellä olevan 1 a kohdan mukaisista varotoimenpiteistä ja niiden perusteluista on ilmoitettava ennakolta ja joka tapauksessa ilman aiheetonta viivytystä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja muiden asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, komissiolle ja EPV:lle silloin, kun tämä on asianmukaista sen kriisitilanteen kannalta, johon vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on puututtava.

26 c

Perustelut ja ilmoittaminen

1. Toimenpiteen, joka on toteutettu 22 artiklan, 26 artiklan, 26 a tai 26 b artiklan nojalla ja johon liittyy palvelujen tarjoamisen vapauden tai sijoittautumisvapauden käyttämiseen kohdistuvia seuraamuksia tai rajoituksia, on oltava asianmukaisesti perusteltu ja siitä on ilmoitettava asianmukaisesti kyseiselle maksulaitokselle.
2. Edellä oleva 26–26 b artikla ei vaikuta direktiivin 2005/60/EY, erityisesti sen 37 artiklan 1 kohdan, ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006, erityisesti sen 15 artiklan 3 kohdan, mukaiseen toimivaltaisten viranomaisten velvoitteeseen valvoa tai seurata näissä säädöksissä säädettyjen vaatimusten noudattamista.

4 JAKSO

SOVELTAMATTA JÄTTÄMINEN

27 artikla

Ehdot

1. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta tai sallia toimivaltaisten viranomaistensa olla soveltamatta kokonaan tai osittain 1–3 jaksossa säädettyjä menettelyjä ja edellytyksiä 13, 14, 21, 23, 24 ja 25 artiklaa lukuun ottamatta liitteessä I olevassa 1–6 kohdassa lueteltujen, maksupalveluja tarjoavien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden osalta, jos:
 - a) kyseisen henkilön sekä tämän asiamiehen, josta henkilö ottaa täyden vastuun, toteuttamien maksutapahtumien kokonaisarvo kahdentoista edeltävän kuukauden aikana ei ylitä jäsenvaltion asettamaa rajaa ja on joka tapauksessa keskimäärin enintään 3 miljoonaa euroa kuukaudessa. Tätä vaatimusta arvioidaan kyseisen henkilön liiketoimintasuunnitelman mukaisen ennakoidun maksutapahtumien kokonaismäärän perusteella, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset vaadi kyseisen suunnitelman mukauttamista, ja
 - b) yhtäkään liiketoiminnan hallinnointiin tai harjoittamiseen osallistuvaa luonnollista henkilöä ei ole tuomittu rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen liittyvistä rikoksista tai muista talousrikoksista.
2. Luonnolliselta henkilöltä tai oikeushenkilöltä, joka on rekisteröity 1 kohdan mukaisesti, on edellytettävä, että tämän päätoimipaikka tai asuinpaikka on siinä jäsenvaltiossa, jossa tämä tosiasiallisesti harjoittaa liiketoimintaansa.
3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä on kohdeltava maksulaitoksina, kuitenkin niin, ettei niihin sovelleta 10 artiklan 9 kohtaa, 26 artiklaa, 26 a eikä 26 b artiklaa.
4. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti rekisteröidyt luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt voivat harjoittaa vain tiettyjä 17 artiklassa luetelluista toiminnoista.

5. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille mainitussa kohdassa esitettyyn ehtoon vaikuttavista muutoksista tilanteessaan. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jos 1, 2 tai 4 kohdan ehdot eivät enää täyty, asianomaisen henkilön on haettava 30 kalenteripäivän kuluessa toimilupaa 10 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

27 a artikla

Tilitietopalvelun tarjoajat

1. Liitteessä I olevassa 8 kohdassa luetellut maksupalveluja tarjoavat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt vapautetaan 1 ja 2 jaksossa vahvistettujen menettelyjen ja edellytysten soveltamisesta lukuun ottamatta 5 artiklan 1 kohdan a, b, e–h, j, l, n, p ja q kohtaa ja 13 artiklan 2 kohtaa sekä 14 artiklaa. Sovelletaan 3 jakson säännöksiä, lukuun ottamatta 22 artiklan 3 kohdan säännöksiä.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä kohdellaan maksulaitoksina, paitsi että III ja IV osastoa ei sovelleta heihin lukuun ottamatta 38 ja 45 artiklaa soveltuvien osien sekä 59, 61 ja 85–87 a artiklaa.

28 artikla

Ilmoittaminen

Jos jäsenvaltio käyttää hyväkseen 27 artiklassa säädettyä poikkeusta, sen on annettava komissiolle tieto asiasta viimeistään [lisätään pvm (lopullinen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamispäivä)] ja annettava mahdolliset myöhemmät muutokset välittömästi tiedoksi komissiolle. Lisäksi jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kyseisten luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden määrä ja ilmoitettava vuosittain komissiolle 27 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu maksutapahtumien kokonaisarvo kunkin kalenterivuoden joulukuun 31 päivänä.

2 LUKU

Yhteiset säännökset

29 artikla

Pääsy maksujärjestelmiin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säännöt, jotka koskevat sellaisten toimiluvan saaneiden tai rekisteröityjen maksupalveluntarjoajien, jotka ovat oikeushenkilöitä, pääsyä maksujärjestelmiin, ovat objektiivisia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia eivätkä estä pääsyä enempää kuin on tarpeen, jotta voidaan suojautua määrättyiltä riskeiltä, kuten selvitysriskiltä, operatiiviselta riskiltä ja liiketoimintariskiltä, ja suojella maksujärjestelmän taloudellista ja operatiivista vakautta.

Maksujärjestelmät eivät saa asettaa maksupalveluntarjoajille, maksupalvelunkäyttäjille tai muille maksujärjestelmille seuraavanlaisia vaatimuksia:

- a) sääntöjä, jotka rajoittavat tehokasta osallistumista muihin maksujärjestelmiin;
 - b) sääntöjä, jotka asettavat toimiluvan saaneet maksupalveluntarjoajat tai rekisteröidyt maksupalveluntarjoajat eriarvoiseen asemaan oikeuksien, velvoitteiden ja osallistujien valtuuksien suhteen; tai
 - c) institutionaaliseen asemaan perustuvia rajoituksia.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta:
 - a) direktiivin 98/26/EY nojalla nimettyihin maksujärjestelmiin tai
 - b) maksujärjestelmiin, jotka koostuvat yksinomaan maksupalveluntarjoajista, jotka kuuluvat konserniin.

3. Sovellettaessa 2 kohdan a alakohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun toimiluvan saanut tai rekisteröity maksupalveluntarjoaja pyytää nimettyyn maksujärjestelmään osallistujalta, joka tarjoaa tällaiseen järjestelmään liittyviä palveluja, pääsyä tällaisiin palveluihin, tämä päättää pyynnöstä syrjimättömällä tavalla.

Jos nimettyyn maksujärjestelmään osallistuja epää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun pyynnön, on esitettävä asianmukaiset perustelut.

29 a artikla

Pääsy luottolaitoksen ylläpitämiin tileihin

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun toimiluvan saanut tai rekisteröity maksupalveluntarjoaja pyytää luottolaitokselta pääsyä maksutileihin, luottolaitos päättää pyynnöstä syrjimättömällä tavalla.

Jos luottolaitos epää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun pyynnön, on esitettävä asianmukaiset perustelut.

30 artikla

Maksupalvelujen tarjoamisen kieltäminen muilta henkilöiltä kuin maksupalveluntarjoajilta ja ilmoitusvelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä maksupalvelujen tarjoaminen luonnollisilta henkilöiltä tai oikeushenkilöiltä, jotka eivät ole maksupalveluntarjoajia ja joita ei ole nimenomaisesti suljettu tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että palveluntarjoajat, jotka harjoittavat 3 artiklan k alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettua toimintaa, jonka toteutettujen maksutapahtumien 12 edeltävän kuukauden kokonaisarvon keskiarvo on yli yksi miljoona euroa, lähettävät toimivaltaisille viranomaisille ilmoituksen, jossa esitetään kuvaus tarjotuista palveluista ja täsmennetään, minkä 3 artiklan k kohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen nojalla toiminta katsotaan suoritetuksi.
3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että palveluntarjoajat, jotka harjoittavat 3 artiklan l, la ja lb alakohdassa tarkoitettua toimintaa, lähettävät toimivaltaisille viranomaisille ilmoituksen ja että nämä palveluntarjoajat esittävät toimivaltaisille viranomaisille vuotuisen tarkastuslausunnon, jossa todetaan, että toiminta noudattaa 3 artiklan l, la ja lb alakohdassa vahvistettuja rajoja.
- 3 a. Tämän vaikuttamatta 1 kohdan soveltamiseen toimivaltaisten viranomaisten on tiedotettava EPV:lle 2 ja 3 kohdan mukaisesti ilmoitetuista palveluista ja ilmoitettava, minkä poikkeuksen nojalla palveluja suoritetaan.
4. Edellä 2 ja 3 kohdan mukaisesti ilmoitettujen palvelujen kuvaus asetetaan julkisesti saataville 13 artiklassa säädetyssä rekisterissä ja EPV:n verkkosivuilla, 14 artiklan mukaisesti.

III OSASTO
MAKSUPALVELUEHTOJEN AVOIMUUS JA
TIETOJENANTOVAATIMUKSET

1 LUKU

Yleiset säännöt

31 artikla

Soveltamisala

1. Tätä osastoa sovelletaan erillisiin maksutapahtumiin sekä puitesopimuksiin ja niiden piiriin kuuluviin maksutapahtumiin. Osapuolet voivat sopia, että tätä osastoa ei sovelleta kokonaisuudessaan tai osittain, jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tämän osaston säännöksiä sovelletaan mikroyrityksiin samalla tavoin kuin kuluttajiin.
3. Tämä direktiivi ei rajoita direktiivin 2008/48/EY tai muun sellaisen asian kannalta merkityksellisen unionin lainsäädännön tai sellaisten kansallisten toimenpiteiden soveltamista, jotka koskevat kulutusluottojen myöntämisedellytyksiä, joita ei yhdenmukaisteta tällä direktiivillä mutta jotka ovat unionin oikeuden mukaisia.

32 artikla

Unionin lainsäädännön muut säännökset

Tämän osaston säännökset eivät rajoita sellaisen unionin lainsäädännön soveltamista, joka sisältää ennakolta annettavia tietoja koskevia lisävaatimuksia.

Jos kuitenkin voidaan soveltaa myös direktiiviä 2002/65/EY, mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaiset tietojenantoa koskevat vaatimukset, 2 alakohdan c–g alakohtaa, 3 alakohdan a, d ja e alakohtaa ja 4 alakohdan b alakohtaa lukuun ottamatta korvataan tämän direktiivin 37, 38, 44 ja 45 artiklalla.

33 artikla

Tiedoista veloittettavat kulut

1. Maksupalveluntarjoaja ei saa veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä kuluja tässä osastossa tarkoitettujen tietojen antamisesta.
2. Maksupalveluntarjoaja ja -käyttäjä voivat sopia kuluista, jotka koskevat maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä annettavia lisätietoja tai useammin annettavia tietoja, taikka sopia tietojen antamisesta muulla kuin puitesopimuksessa määrätyllä tavalla.
3. Jos maksupalveluntarjoaja saa veloittaa kuluja tietojen antamisesta 2 kohdan mukaisesti, niiden on oltava asianmukaiset ja maksupalveluntarjoajan tosiasiallisiin kustannuksiin nähden oikeasuhteiset.

34 artikla

Tietojenantovaatimuksia koskeva todistustaakka

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että maksupalveluntarjoajalla on todistustaakka sen osoittamisesta, että se on noudattanut tässä osastossa säädettyjä tietojenantovaatimuksia.

35 artikla

Poikkeus pienmaksuvälineitä ja sähköistä rahaa koskevista tietojenantovaatimuksista

1. Niiden maksuvälineiden osalta, jotka puitesopimuksen mukaan koskevat pelkästään yksittäisiä enintään 30 euron arvoisia maksutapahtumia, joiden käyttöraja on 150 euroa tai joihin talletettujen varojen määrä ei koskaan ylitä 150:tä euroa:
 - a) poiketen 44, 45 ja 49 artiklan säännöksistä, maksupalveluntarjoajan on annettava maksajalle tiedot vain maksupalvelun pääasiallisista ominaisuuksista, mukaan lukien maksuvälineen käyttötapa, vastuukysymykset, perittävät kulut ja muut perustellun ratkaisun tekemisen kannalta olennaiset tiedot sekä tieto siitä, missä 45 artiklan mukaiset muut tiedot ja ehdot ovat helposti saatavilla;
 - b) voidaan sopia 47 artiklan säännöksistä poiketen, että maksupalveluntarjoajan ei edellytetä tekemän puitesopimuksen ehtojen muutosehdotusta 44 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla;

- c) voidaan sopia 50 ja 51 artiklan säännöksistä poiketen, että maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen
- i) maksupalveluntarjoajan on annettava tai asetettava saataville vain viite, jonka avulla maksupalvelunkäyttäjä voi yksilöidä maksutapahtuman, maksutapahtuman määrän ja veloitetut kulut ja/tai, jos on toteutettu useita samankaltaisia maksutapahtumia samalle maksunsaajalle, vain tiedot näiden maksutapahtumien kokonaismäärästä ja -kuluista;
- ii) maksupalveluntarjoajaa ei vaadita antamaan tai asettamaan saataville i alakohdassa tarkoitettuja tietoja, jos maksuvälinettä käytetään nimettömästi tai jos maksupalveluntarjoajalla ei muuten ole teknisistä syistä mahdollisuutta antaa niitä. Maksupalveluntarjoajan on kuitenkin annettava maksajalle mahdollisuus todentaa talletettujen varojen määrä.
2. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat kansallisten maksutapahtumien osalta alentaa 1 kohdassa tarkoitettuja määriä tai kaksinkertaistaa ne. Ennalta maksettujen maksuvälineiden osalta jäsenvaltiot voivat korottaa määriä 500 euroon asti.

2 LUKU

Erilliset maksutapahtumat

36 artikla

Soveltamisala

1. Tätä lukua sovelletaan erillisiin maksutapahtumiin, jotka eivät kuulu puitesopimuksen piiriin.
2. Jos erillistä maksutapahtumaa koskeva maksutoimeksianto toimitetaan puitesopimuksen piiriin kuuluvaa maksuvälinettä käyttäen, maksupalveluntarjoajan ei tarvitse antaa eikä asettaa saataville sellaisia tietoja, jotka maksupalvelunkäyttäjää on jo saanut toisen maksupalveluntarjoajan kanssa tehdyn puitesopimuksen perusteella tai jotka annetaan hänelle kyseisen puitesopimuksen mukaisesti.

37 artikla

Ennakolta annettavat yleiset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ennen kuin erillistä maksua koskeva palvelusopimus tai tarjous sitoo maksupalvelunkäyttäjää, maksupalveluntarjoajan on asetettava maksupalvelunkäyttäjän helposti saataville 38 artiklan mukaiset tiedot ja ehdot. Maksupalveluntarjoajan on annettava tiedot ja ehdot maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä. Tiedot ja ehdot on annettava helposti ymmärrettävin termein selkeässä ja ymmärrettävässä muodossa sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa maksupalvelua tarjotaan, tai millä tahansa muulla osapuolten sopimalla kielellä.

2. Jos erillistä maksua koskeva palvelusopimus on tehty maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä sellaista etäviestintävälinettä käyttäen, jonka avulla ei ole mahdollista noudattaa 1 kohtaa, maksupalveluntarjoajan on täytettävä kyseisen kohdan mukainen velvollisuutensa välittömästi maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen.
3. Tämän artiklan 1 kohdan mukaiset velvoitteet voidaan täyttää myös antamalla jäljennös sellaisen erillistä maksua koskevan palvelusopimuksen tai maksutoimeksiannon luonnoksesta, joka sisältää 38 artiklan mukaiset tiedot ja ehdot.

38 artikla

Tiedot ja ehdot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalvelunkäyttäjälle annetaan tai hänen saatavilleen asetetaan seuraavat tiedot ja ehdot:
 - a) niiden tietojen tai yksilöllisen tunnisteen määrittäminen, jotka maksupalvelunkäyttäjän on annettava, jotta maksutoimeksianto voidaan asianmukaisesti käynnistää tai toteuttaa;
 - b) tarjottavan maksupalvelun toteuttamisen enimmäisaika;
 - c) kaikki kulut, jotka maksupalvelunkäyttäjän on suoritettava maksupalveluntarjoajalleen, ja tarvittaessa kulujen määrien erittely;
 - d) tarvittaessa todellinen vaihtokurssi tai viitekurssi, jota maksutapahtumaan sovelletaan.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksutoimeksiantopalvelun tarjoajat antavat maksupalvelunkäyttäjälle tai asettavat tämän saataville selkeät ja kattavat tiedot tarjotusta palvelusta ja maksutoimeksiantopalvelun tarjoajan nimen, päätoimipaikan käyntiosoitteen ja tarvittaessa siihen jäsenvaltioon sijoittautuneen asiamiehen tai sivukonttorin käyntiosoitteen, jossa maksupalveluja tarjotaan, ja muut osoitteet, mukaan lukien sähköpostiosoite, joilla on merkitystä maksutoimeksiantopalvelun tarjoajan kanssa käytävälle yhteydenpidolle.
3. Jäljempänä 45 artiklassa mainitut muut merkitykselliset tiedot ja ehdot on tarvittaessa asetettava maksupalvelunkäyttäjän saataville helposti saatavassa muodossa.

39 artikla

Maksajalle ja maksunsaajalle annettava tiedot, kun kyseessä on maksutoimeksiantopalvelu

Kun maksutoimeksianto käynnistetään maksutoimeksiantopalvelun tarjoajan välityksellä, 38 artiklassa täsmennettyjen tietojen ja ehtojen lisäksi tämän maksupalvelun tarjoajan on annettava maksajalle ja maksunsaajalle tai asetettava näiden saataville välittömästi maksutoimeksiannon käynnistämisen jälkeen seuraavat tiedot:

- a) vahvistus maksutoimeksiannon välittämisestä maksajan tiliä ylläpitävälle maksupalveluntarjoajalle;
- b) viite, jonka avulla maksaja ja maksunsaaja voivat tunnistaa maksutapahtuman ja maksunsaaja tarvittaessa maksajan, sekä maksutapahtuman yhteydessä siirretyt tiedot;
- c) maksutapahtuman määrä;
- d) tarvittaessa maksutapahtumasta veloitettavien ja maksutoimeksiantopalvelun tarjoajalle maksettavien kulujen määrä ja tarvittaessa niiden erittely.

40 artikla

Maksajalle ja maksajan tiliä ylläpitävälle maksupalveluntarjoajalle annettavat tiedot, kun kyseessä on maksutoimeksiantopalvelu

Jos maksutoimeksianto käynnistetään maksutoimeksiantopalvelun tarjoajan välityksellä, sen on asetettava maksutapahtuman viitetiedot maksajan ja tiliä ylläpitävän maksupalveluntarjoajan saataville.

41 artikla

Maksajalle maksutoimeksiannon vastaanottamisen jälkeen annettavat tiedot

Maksajan maksupalveluntarjoajan on välittömästi maksutoimeksiannon vastaanottamisen jälkeen annettava maksajalle tai asetettava tämän saataville 37 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla seuraavat tiedot:

- a) viite, jonka avulla maksaja voi tunnistaa maksutapahtuman, ja tarvittaessa maksunsaajaa koskevat tiedot;
- b) maksutapahtuman määrä maksutoimeksiannossa käytetyssä valuutassa;
- c) niiden maksutapahtumaa koskevien kulujen määrä, jotka maksajan on suoritettava, sekä tarvittaessa kulujen määrien erittely;
- d) tarvittaessa maksajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi tai viite siihen, jos se eroaa 38 artiklan 1 kohdan d alakohdassa mainitusta kurssista, ja maksutapahtuman määrä tämän valuutanmuunnon jälkeen;
- e) maksutoimeksiannon vastaanottopäivä.

42 artikla

Maksunsaajalle maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen annettavat tiedot

Maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on välittömästi maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen annettava maksunsaajalle tai asetettava tämän saataville 37 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla seuraavat tiedot:

- a) viite, jonka avulla maksunsaaja voi tunnistaa maksutapahtuman, ja tarvittaessa maksajaa koskevat tiedot sekä maksutapahtuman yhteydessä siirretyt tiedot;
- b) maksutapahtuman määrä valuutassa, jossa varat ovat maksunsaajan käytettävissä;
- c) niiden maksutapahtumaa koskevien kulujen määrä, jotka maksunsaajan on suoritettava, sekä tarvittaessa kulujen määrien erittely;
- d) tarvittaessa maksunsaajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi ja maksutapahtuman määrä ennen tätä valuutan muuntamista;
- e) tilillepanon arvopäivä.

3 LUKU

Puitesopimukset

43 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan maksutapahtumiin, jotka kuuluvat puitesopimuksen piiriin.

44 artikla

Ennakolta annettavat yleiset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että hyvissä ajoin ennen kuin puitesopimus tai tarjous sitoo maksupalvelunkäyttäjää, maksupalveluntarjoaja antaa maksupalvelunkäyttäjälle 45 artiklassa mainitut tiedot ja ehdot kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä. Tiedot ja ehdot on annettava helposti ymmärrettävin termein selkeässä ja ymmärrettävässä muodossa sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa maksupalvelua tarjotaan, tai millä tahansa muulla osapuolten sopimalla kielellä.
2. Jos puitesopimus on tehty maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä sellaista etäviestintävälinettä käyttäen, joka ei anna maksupalveluntarjoajalle mahdollisuutta noudattaa 1 kohtaa, maksupalveluntarjoajan on täytettävä kyseisen kohdan mukaiset velvoitteensa välittömästi puitesopimuksen tekemisen jälkeen.
3. Edellä olevan 1 kohdan mukaiset velvollisuudet voidaan myös täyttää toimittamalla jäljennös puitesopimuksen luonnoksesta, joka sisältää 45 artiklan mukaiset tiedot ja ehdot.

45 artikla
Tiedot ja ehdot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalvelunkäyttäjälle annetaan seuraavat tiedot ja ehdot:

1. maksupalveluntarjoajasta:

- a) maksupalveluntarjoajan nimi, päätoimipaikan käyntiosoite ja tarvittaessa siihen jäsenvaltioon sijoittautuneen asiamiehen tai sivukonttorin käyntiosoite, jossa maksupalveluja tarjotaan, ja muut osoitteet, mukaan lukien sähköpostiosoite, joilla on merkitystä maksupalveluntarjoajan kanssa käytävälle yhteydenpidolle;
- b) yksityiskohtaiset tiedot asianomaisesta valvontaviranomaisesta ja 13 artiklan mukaisesta rekisteristä tai mahdollisesta muusta vastaavasta maksupalveluntarjoajan toimilupaa koskevasta julkisesta rekisteristä sekä rekisterinumero tai vastaava kyseisessä rekisterissä käytetty tunniste;

2. maksupalvelun käytöstä:

- a) kuvaus tarjottavan maksupalvelun pääasiallisista ominaisuuksista;
- b) niiden tietojen tai yksilöllisen tunnisteen määrittäminen, jotka maksupalvelunkäyttäjän on annettava, jotta maksutoimeksianto voidaan asianmukaisesti käynnistää tai toteuttaa;
- c) maksutapahtuman käynnistämistä tai toteuttamista varten annettavan suostumuksen ja tällaisen suostumuksen peruuttamisen muoto ja toimittamistapa 57 ja 71 artiklan mukaisesti;
- d) maininta 69 artiklassa määritellystä maksutoimeksiannon vastaanottamisajankohdasta ja maksupalveluntarjoajan mahdollisesti asettamasta takarajasta;
- e) tarjottavien maksupalvelujen toteuttamisen enimmäisaika;

- f) se, voidaanko sopia 60 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista maksuvälineen käyttörajoista;
- g) kun on kyse yhdistelmäkorttimaksuvälineestä, oikeus valita erityinen tuotemerkki niistä, joita liikkeeseenlaskija tarjoaa ennen maksuvälineen liikkeeseenlaskua, ja oikeus vaihtaa tämä ensisijainen valinta myyntipisteessä;

3. kuluista, koroista ja vaihtokursseista:

- a) kaikki kulut, jotka maksupalvelunkäyttäjän on maksettava maksupalveluntarjoajalle, mukaan lukien ne kulut, jotka liittyvät siihen, millä tavoin ja miten usein tämän direktiivin mukaiset tiedot annetaan tai asetetaan saataville, ja tarvittaessa kulujen määrien erittely;
- b) tarvittaessa sovellettava korko ja vaihtokurssi tai, jos on tarkoitus käyttää viitekorkoa ja -kurssia, todellisen koron laskentamenetelmä ja viitekoron tai -kurssin määrittäminen ja indeksi tai perusta;
- c) jos niin sovitaan, 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viitekoron tai -kurssin muutosten välitön soveltaminen ja muutoksiin liittyvät tietojenantovaatimukset;

4. viestinnästä:

- a) tarvittaessa viestintävälineet, mukaan lukien niitä maksupalvelunkäyttäjän laitteita ja ohjelmistoja koskevat tekniset vaatimukset, joita osapuolet ovat sopineet käytettävän tässä direktiivissä tarkoitettujen tietojen ja ilmoitusten toimittamiseen;
- b) se, millä tavoin ja miten usein tässä direktiivissä tarkoitettut tiedot on annettava tai asetettava saataville;

- c) kieli (kielet), jolla (joilla) puitesopimus tehdään ja jota (joita) käytetään sopimussuhteen aikana viestintään;
- d) maksupalvelunkäyttäjän oikeus saada 46 artiklan mukaisesti puitesopimusta koskevat sopimusehdot sekä muut tiedot ja ehdot;

5. suoja- ja oikaisutoimenpiteistä:

- a) tarvittaessa kuvaus toimista, jotka maksupalvelunkäyttäjän on toteutettava pitääkseen maksuvälineen turvassa sekä selvitys siitä, miten 61 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmoitus maksupalveluntarjoajalle tehdään;
- aa) varma menettely, jota maksupalveluntarjoaja noudattaa ilmoittaakseen asiakkaalleen epäilyistä tai todellisista petoksista tai turvallisuushkista;
- b) edellytykset, joiden täytyessä maksupalveluntarjoaja pidättää 60 artiklan mukaisesti itsellään oikeuden sulkea maksuvälineen käyttö, jos niin sovitaan;
- c) 66 artiklan mukainen maksajan vastuu, mukaan lukien tieto asianomaisesta rahamäärästä;
- d) se, miten ja missä ajassa maksupalvelunkäyttäjän on 63 artiklan mukaisesti ilmoitettava maksupalveluntarjoajalle oikeudettomasta tai virheellisesti käynnistetyistä tai toteutetusta maksutapahtumasta, sekä 65 artiklan mukainen maksupalveluntarjoajan vastuu oikeudettomista maksutapahtumista;
- e) maksupalveluntarjoajan vastuu maksutapahtumien käynnistämisestä tai toteuttamisesta 80 artiklan mukaisesti;
- f) palautuksen edellytykset 67 ja 68 artiklan mukaisesti;

6. puitesopimuksen muutoksista ja irtisanomisesta:
- a) 47 artiklan mukainen sopimusehto, jonka mukaan maksupalvelunkäyttäjän katsotaan hyväksyneen sopimusehtojen muutokset, jollei hän ilmoita maksupalveluntarjoajalle ehtojen ehdotettuun voimaantulopäivään mennessä, ettei hyväksy niitä;
 - b) sopimuksen kesto;
 - c) maksupalvelunkäyttäjän oikeus irtisanoa puitesopimus sekä mitkä tahansa muut irtisanomisoikeutta koskevat sopimusehdot 47 artiklan 1 kohdan ja 48 artiklan mukaisesti;
7. oikeussuojasta:
- a) puitesopimukseen sovellettavaa lainsäädäntöä ja/tai toimivaltaista tuomioistuinta koskevat sopimuslausekkeet;
 - b) tuomioistuinten ulkopuoliset valitus- ja oikeussuojamenettelyt, jotka ovat maksupalvelunkäyttäjän käytettävissä 88–91 artiklan mukaisesti.

46 artikla

Puitesopimusta koskevien tietojen ja ehtojen saatavuus

1. Maksupalvelunkäyttäjällä on milloin tahansa sopimussuhteen aikana oikeus saada pyynnöstä puitesopimuksen sopimusehdot sekä 45 artiklan mukaiset tiedot ja ehdot kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä.

47 artikla

Puitesopimuksen ehtojen muutokset

1. Maksupalveluntarjoaja voi ehdottaa muutoksia puitesopimukseen sekä 45 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin ja ehtoihin 44 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla ja viimeistään kaksi kuukautta ennen niiden ehdotettua soveltamispäivää. Maksupalvelunkäyttäjä voi joko hyväksyä tai olla hyväksymättä muutoksia ennen niiden ehdotettua voimaantulopäivää.

Jos 45 artiklan 6 alakohdan a alakohdan mukainen ehto tulee sovellettavaksi, maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle, että tämän katsotaan hyväksyneen ehtojen muutokset, jos hän ei ilmoita maksupalveluntarjoajalle ennen ehtojen ehdotettua voimaantulopäivää, ettei hän hyväksy niitä. Maksupalveluntarjoajan on lisäksi ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle, että jos hän ei hyväksy muutoksia, hänellä on oikeus irtisanoa puitesopimus veloituksetta siitä päivästä alkaen, jona muutosta olisi sovellettu.

2. Korkoja tai vaihtokursseja koskevia muutoksia voidaan soveltaa välittömästi ja ilman ennakkoilmoitusta edellyttäen, että tällaisesta oikeudesta on sovittu puitesopimuksessa ja että muutokset perustuvat viitekorkoon tai -kursseihin, joista on sovittu 45 artiklan 3 alakohdan b ja c alakohdan mukaisesti. Maksupalvelunkäyttäjälle on ilmoitettava koron muutoksista mahdollisimman pian 44 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla, elleivät osapuolet ole sopineet, että tiedot toimitetaan tai asetetaan saataville tietyin väliajoin tai tietyillä tavoilla. Korkojen tai vaihtokurssien muutoksia, jotka ovat edullisempia maksupalvelunkäyttäjille, voidaan kuitenkin soveltaa ilman ennakkoilmoitusta.
3. Maksutapahtumissa käytettyjen korkojen tai vaihtokurssien muutokset on toteutettava ja laskettava neutraalilla ja maksupalvelunkäyttäjiä syrjimättömällä tavalla.

48 artikla

Sopimuksen irtisanominen

1. Maksupalvelunkäyttäjä voi irtisanoa puitesopimuksen milloin tahansa, elleivät osapuolet ole sopineet irtisanomisajasta. Irtisanomisaika ei saa ylittää yhtä kuukautta.
2. Yli 12 kuukauden määräajaksi tehdyn tai toistaiseksi voimassa olevan puitesopimuksen irtisanomisen on oltava maksutonta maksupalvelunkäyttäjälle 12 kuukauden jälkeen. Muissa tapauksissa sopimuksen irtisanomisesta aiheutuvien kulujen on oltava asianmukaiset ja oikeassa suhteessa kustannuksiin.
3. Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, maksupalveluntarjoaja voi irtisanoa toistaiseksi voimassa olevan puitesopimuksen noudattaen vähintään kahden kuukauden irtisanomisaikaa 44 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla.
4. Maksupalvelunkäyttäjän on suoritettava maksupalveluista säännöllisesti veloitettavat kulut ainoastaan oikeassa suhteessa sopimuksen irtisanomiseen saakka. Jos tällaisia kuluja on maksettu ennakolta, ne on palautettava oikeassa suhteessa.
5. Tämän artiklan säännökset eivät vaikuta jäsenvaltioiden lakeihin ja määräyksiin, jotka koskevat osapuolen oikeuksia vedota puitesopimuksen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen.
6. Jäsenvaltiot voivat antaa säännöksiä, jotka ovat maksupalvelunkäyttäjien kannalta suotuisampia.

49 artikla

Ennen erillisen maksutapahtuman toteuttamista annettavat tiedot

Jos kyseessä on sellainen maksajan käynnistämä erillinen maksutapahtuma, joka kuuluu puitesopimuksen piiriin, maksupalveluntarjoajan on maksajan pyynnöstä annettava kyseisen maksutapahtuman osalta täsmällinen tieto toteuttamisen enimmäisajasta sekä maksajan suoritettavaksi tulevista kuluista, sekä tarvittaessa kulujen määrien erittely.

50 artikla

Maksajalle erillisistä maksutapahtumista annettavat tiedot

1. Sen jälkeen kun erillisen maksutapahtuman summa on veloitettu maksajan tililtä tai, jos maksaja ei käytä maksutiliä, kun maksutoimeksianto on vastaanotettu, maksajan maksupalveluntarjoajan on viipymättä ilmoitettava maksajalle 44 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla seuraavat tiedot:
 - a) viite, jonka avulla maksaja voi tunnistaa kunkin maksutapahtuman, ja tarvittaessa maksunsaajaa koskevat tiedot;
 - b) maksutapahtuman määrä valuutassa, jossa maksajan maksutiliä veloitetaan tai jota käytetään maksutoimeksiannossa;
 - c) maksutapahtumaa koskevien kulujen määrä ja tarvittaessa niiden erittely, tai korkojen määrä, joka maksajan on suoritettava;
 - d) tarvittaessa maksajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi ja maksutapahtuman summa valuutan muuntamisen jälkeen;
 - e) tililtäoton arvopäivä tai maksutoimeksiannon vastaanottopäivä.
2. Puitesopimukseen voi sisältyä ehto, jonka mukaan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava tai asetettava saataville määräajoin vähintään kerran kuukaudessa ja sovitulla tavalla siten, että maksaja voi tallentaa ja tulostaa tiedot uudelleen muuttumattomina.
3. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin edellyttää, että maksupalveluntarjoajat antavat tiedot pysyvässä muodossa kerran kuukaudessa maksutta.

51 artikla

Maksunsaajalle erillisistä maksutapahtumista annettavat tiedot

1. Erillisen maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on annettava maksunsaajalle viipymättä 44 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla seuraavat tiedot:
 - a) viite, jonka avulla maksunsaaja voi tunnistaa maksutapahtuman ja tarvittaessa maksajan, sekä maksutapahtuman yhteydessä siirretyt tiedot;
 - b) maksutapahtuman määrä valuutassa, jossa maksunsaajan maksutiliä hyvitetään;
 - c) maksutapahtumaa koskevien kulujen määrä ja tarvittaessa niiden erittely, tai korko, joka maksunsaajan on suoritettava;
 - d) tarvittaessa maksunsaajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi ja maksutapahtuman määrä ennen tätä valuutan muuntamista;
 - e) tilillepanon arvopäivä.
2. Puitesopimukseen voi sisältyä ehto, jonka mukaan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava tai asetettava saataville määraajoin vähintään kerran kuukaudessa ja sovitulla tavalla siten, että maksunsaaja voi tallentaa ja tulostaa tiedot uudelleen muuttumattomina.
3. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin edellyttää, että maksupalveluntarjoajat antavat tiedot pysyvässä muodossa kerran kuukaudessa maksutta.

4 LUKU

Yhteiset säännökset

52 artikla

Valuutta ja valuutan muuntaminen

1. Maksut on suoritettava valuutassa, josta osapuolet ovat sopineet.
2. Jos valuutan muuntamispalvelua tarjotaan ennen maksutapahtuman käynnistämistä ja jos kyseistä valuutan muuntamispalvelua tarjotaan myyntipaikassa tai tarjoaja on maksunsaaja, osapuolen, joka tarjoaa valuutan muuntamispalvelua maksajalle, on ilmoitettava tälle kaikki kulut sekä maksutapahtuman muuntamisessa käytettävä vaihtokurssi.

Maksajan on hyväksyttävä se, että valuutan muuntamispalvelu suoritetaan tällä tavoin.

53 artikla

Tiedot lisämaksuista tai alennuksista

1. Jos maksunsaaja veloittaa kuluja tai tarjoaa alennusta tietyn maksuvälineen käytöstä, maksunsaajan on ilmoitettava maksajalle asiasta ennen maksutapahtuman käynnistämistä.
2. Jos maksupalveluntarjoaja tai kolmas osapuoli veloittaa kuluja tietyn maksuvälineen käytöstä, maksupalveluntarjoajan tai kolmannen osapuolen on ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle asiasta ennen maksutapahtuman käynnistämistä.

IV OSASTO

OIKEUDET JA VELVOITTEET, JOTKA LIITTYVÄT MAKSUPALVELUJEN TARJOAMISEEN JA KÄYTTÖÖN

1 LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

54 artikla

Soveltamisala

1. Jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja, maksupalvelunkäyttäjä ja -tarjoaja voivat sopia, että 55 artiklan 1 kohtaa, 57 artiklan 3 kohtaa sekä 64, 66, 67, 68, 71 ja 80 artiklaa ei sovelleta kokonaisuudessaan tai osittain. Maksupalvelunkäyttäjä ja -tarjoaja voivat myös sopia muusta kuin 63 artiklassa säädetystä määräajasta.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 91 artiklaa ei sovelleta, jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja.
3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tämän osaston säännöksiä sovelletaan mikroyrityksiin samalla tavoin kuin kuluttajiin.
4. Tämä direktiivi ei myöskään rajoita direktiivin 2008/48/EY tai muun sellaisen asian kannalta merkityksellisen unionin tai kansallisen lainsäädännön soveltamista, joka koskee kulutusluottojen myöntämisedellytyksiä, joita ei yhdenmukaisteta tällä direktiivillä mutta jotka ovat unionin lainsäädännön mukaisia.

55 artikla
Veloitettavat kulut

1. Maksupalveluntarjoaja ei saa veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä kuluja tässä osastossa tarkoitettujen tietojenantoa koskevien velvoitteiden noudattamisesta tai oikaisu- ja varotoimenpiteistä, ellei 70 artiklan 1 kohdassa, 71 artiklan 5 kohdassa tai 79 artiklan 2 kohdassa toisin mainita. Maksupalvelunkäyttäjän ja -tarjoajan on sovittava näistä kuluista, ja niiden on oltava asianmukaiset ja oikeassa suhteessa maksupalveluntarjoajan todellisiin kustannuksiin.
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että unionissa tarjottujen maksutapahtumien osalta, joissa sekä maksajan että maksunsaajan palveluntarjoajat ovat sijoittautuneet unioniin taikka maksutapahtuman ainoa maksupalveluntarjoaja on sijoittautunut unioniin, maksunsaaja maksaa maksupalveluntarjoajansa veloittamat kulut ja maksaja maksaa oman maksupalveluntarjoajansa veloittamat kulut.
3. Maksupalveluntarjoaja ei saa estää maksunsaajaa veloittamasta maksajalta kuluja tai tarjoamasta alennusta tietyn maksuvälineen käytöstä tai ohjaamasta häntä muutoin tietyn maksuvälineen käyttöön. Veloitettavat kulut eivät saa ylittää kustannuksia, joita maksunsaajalle on aiheutunut tietyn maksuvälineen käytöstä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin kieltää maksunsaajan oikeuden veloittaa kuluja tai rajoittaa tätä oikeutta, ottaen huomioon tarpeen edistää kilpailua ja tehokkaiden maksuvälineiden käyttöä.
4. Jäsenvaltioiden on joka tapauksessa varmistettava, ettei maksunsaaja veloita kuluja sellaisten maksuvälineiden käytöstä, joiden osalta siirtohintoja säännellään asetuksella (EU) N:o [XX/XX/XX/] [julkaisutoimisto: lisätään asetuksen numero, kun se on hyväksytty], eikä maksupalveluista, joihin sovelletaan asetusta (EU) N:o 260/2012.

56 artikla

Pienmaksuvälineitä ja sähköistä rahaa koskeva poikkeus

1. Niiden maksuvälineiden osalta, jotka puitesopimuksen mukaan koskevat pelkästään yksittäisiä, enintään 30 euron arvoisia maksutapahtumia, tai joiden käyttöraja on 150 euroa tai joihin talletettujen varojen määrä ei koskaan ylitä 150:tä euroa, maksupalveluntarjoaja ja maksupalvelunkäyttäjä voivat sopia seuraavaa:
 - a) tämän direktiivin 61 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, 62 artiklan 1 kohdan c ja d alakohtaa sekä 66 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta, jos maksuvälineen käyttöä tai sen käytön jatkamista ei voida estää;
 - b) 64 ja 65 artiklaa sekä 66 artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos maksuvälinettä käytetään nimettömästi tai maksupalveluntarjoaja ei voi muista, maksuvälineen ominaisuuksiin liittyvistä syistä osoittaa, että maksutapahtuma oli oikeutettu;
 - c) 70 artiklan 1 kohdasta poiketen maksupalveluntarjoajalla ei ole velvollisuutta ilmoittaa maksupalvelunkäyttäjälle maksutoimeksiannosta kieltäytymisestä, jos toteuttamatta jättäminen ilmenee asiayhteydestä;
 - d) tämän direktiivin 71 artiklasta poiketen maksaja ei voi peruuttaa maksutoimeksiantoa sen jälkeen, kun maksutoimeksianto tai maksajan suostumus maksutapahtuman toteuttamiseen on toimitettu maksunsaajalle;
 - e) 74 ja 75 artiklasta poiketen sovelletaan muita maksupalvelun toteuttamisen määräaikoja.
2. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat kansallisten maksutapahtumien osalta alentaa 1 kohdassa tarkoitettuja määriä tai kaksinkertaistaa ne. Ennalta maksettujen maksuvälineiden osalta jäsenvaltiot voivat korottaa määriä 500 euroon asti.
3. Tämän direktiivin 65 ja 66 artiklaa sovelletaan myös direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun sähköiseen rahaan, paitsi jos maksajan maksupalveluntarjoajalla ei ole mahdollisuutta jäädättää maksutiliä, jolle sähköinen raha on talletettu, tai estää maksuvälineen käyttöä. Jäsenvaltiot voivat rajata tämän poikkeuksen soveltamisen tietyn arvoisiin maksutileihin, joille raha on talletettu, tai tietyn arvoisiin maksuvälineisiin.

2 LUKU

Maksutapahtumien hyväksyminen

57 artikla

Suostumus ja suostumuksen peruuttaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksutapahtumaa pidetään oikeutettuna ainoastaan, jos maksaja on antanut suostumuksensa maksutapahtuman toteuttamiseen. Maksaja voi hyväksyä maksutapahtuman ennen sen toteuttamista tai, jos maksaja ja maksupalveluntarjoaja ovat niin sopineet, sen jälkeen.
2. Maksutapahtuman tai useiden maksutapahtumien toteuttamista koskeva suostumus on annettava muodossa, josta maksaja ja maksupalveluntarjoaja ovat sopineet. Maksutapahtuman toteuttamista koskeva suostumus voidaan myös antaa maksajan tai maksutoimeksiantopalvelun tarjoajan kautta.

Jos suostumusta ei ole annettu, maksutapahtumaa on pidettävä oikeudettomana.
3. Maksaja voi milloin tahansa peruuttaa suostumuksensa, kuitenkin viimeistään 71 artiklassa tarkoitettuun peruuttamattomuusajankohtaan mennessä. Myös useita maksutapahtumia koskeva suostumus voidaan peruuttaa, jolloin tulevia maksutapahtumia pidetään oikeudettomina.
4. Maksajan ja maksupalveluntarjoajan on sovittava tavasta, jolla suostumus annetaan.

58 artikla

Velvoitteet maksutoimeksiantopalvelujen yhteydessä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksajalla on oikeus käyttää maksutoimeksiantopalvelun tarjoajaa saadakseen liitteessä I olevassa 7 kohdassa tarkoitettuja maksupalveluja. Oikeutta käyttää maksutoimeksiantopalvelun tarjoajaa ei sovelleta silloin, kun maksutilille ei ole pääsyä verkon kautta.
- 1 a. Kun maksaja antaa nimenomaisen suostumuksensa maksun suorittamiseen 57 artiklan mukaisesti, tiliä ylläpitävä maksupalveluntarjoaja suorittaa 2 kohdassa määriteltyjä toimia varmistaakseen maksajan oikeuden käyttää maksutoimeksiantopalvelua. 1 b. Maksutoimeksiantopalvelun tarjoajalla on seuraavat velvollisuudet:
 - aa) se ei saa milloinkaan pitää hallussaan maksutoimeksiantopalvelun tarjoamiseen liittyviä maksajan varoja;
 - a) sen on varmistettava, että muut osapuolet eivät saa tietoonsa mitään maksupalvelun käyttäjän tietoja, jotka se saa maksutoimeksiantopalveluja tarjotessaan;
 - b) aina kun maksutapahtuma käynnistetään, sen on todennettava henkilöllisyytensä tilinhaltijan tiliä ylläpitävälle maksupalveluntarjoajalle ja kommunikoitava tiliä ylläpitävän maksupalveluntarjoajan, maksajan ja maksunsaajan kanssa turvallisella tavalla 87 a artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti;

- d) se ei saa säilyttää maksupalvelunkäyttäjän arkaluonteisia maksutietoja eikä pyytää maksupalvelunkäyttäjältä mitään muita tietoja kuin maksutapahtuman käynnistämiseen tarvittavat tiedot;
- e) se ei saa käyttää eikä säilyttää mitään tietoja eikä sillä saa olla pääsyä mihinkään tietoihin muussa tarkoituksessa kuin maksajan nimenomaisesti pyytämän maksutoimeksiannon suorittamiseksi;
- f) se ei saa muuttaa maksutapahtuman määrää, vastaanottajaa tai mitään muuta ominaisuutta.

2. Tiliä ylläpitävän maksupalvelun tarjoajan on:

- a) tarjottava toimintoja, joiden avulla voidaan kommunikoida turvallisesti maksutoimeksiantopalvelun tarjoajien kanssa 87 a artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti;
- b) annettava välittömästi maksutoimeksiantopalvelun tarjoajan maksutoimeksiannon vastaanottamisen jälkeen tietoa maksutapahtuman käynnistämisestä maksutoimeksiantopalvelun tarjoajalle; ja
- c) käsiteltävä maksutoimeksiantopalvelun tarjoajan välityksellä välitettyjä maksutoimeksiantoja syrjimättömällä tavalla erityisesti ajoituksen, ensisijaisuuden tai kulujen suhteen verrattuna maksutoimeksiantoihin, jotka maksaja välittää suoraan itse, ellei ole objektiivisesti katsoen perusteltua toimia toisin.

Velvoitteet tilitietopalvelujen yhteydessä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalvelunkäyttäjällä on oikeus käyttää palveluja, jotka mahdollistavat pääsyn liitteessä I olevassa 8 kohdassa tarkoitettuihin maksutilitietoihin. Näitä oikeuksia ei sovelleta silloin, kun maksutilille ei ole pääsyä verkon kautta.
2. Tilitietopalvelun tarjoajalla on seuraavat velvollisuudet:
 - a) sen on tarjottava palveluja, jotka perustuvat ainoastaan maksupalvelunkäyttäjän nimenomaiseen suostumukseen;
 - b) sen on jokaisen viestintätapahtuman yhteydessä todennettava henkilöllisyytensä maksupalvelunkäyttäjän tiliä ylläpitävälle maksupalveluntarjoajalle ja kommunikoitava tiliä ylläpitävän maksupalveluntarjoajan ja maksupalvelunkäyttäjän kanssa turvallisella tavalla 87 a artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti;
 - d) sillä on pääsy ainoastaan nimettyihin maksutileihin ja niihin liittyviin maksutapahtumiin;
 - e) se ei saa pyytää maksutileiltä arkaluonteisia maksutietoja;
 - f) se ei saa käyttää eikä säilyttää mitään tietoja eikä sillä saa olla pääsyä mihinkään tietoihin muussa tarkoituksessa kuin maksupalvelunkäyttäjän nimenomaisesti pyytämän tilitietopalvelun suorittamiseksi tietosuojasääntöjen mukaisesti.
3. Tiliä ylläpitävän maksupalveluntarjoajan on maksutilien osalta:
 - a) tarjottava toimintoja, joiden avulla voidaan kommunikoida turvallisesti tilitietopalvelun tarjoajien kanssa 87 a artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti, ja
 - b) käsiteltävä tilitietopalvelun tarjoajan palvelujen kautta välitetyt tietopyynnöt syrjimättömällä tavalla, ellei ole objektiivisesti katsoen perusteltua toimia toisin.

Maksuvälineen käyttöä ja maksutileille pääsyä koskevat maksupalveluntarjoajien rajoitukset

1. Jos suostumuksen antamiseen käytetään erityistä maksuvälinettä, maksaja ja maksajan maksupalveluntarjoaja voivat sopia tätä maksuvälinettä käyttäen toteutettaviin maksutapahtumiin liittyvistä käyttörajoista.
2. Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, maksupalveluntarjoaja voi pidättää itsellään oikeuden estää maksuvälineen käyttö objektiivisesti perustelluista syistä, jotka liittyvät maksuvälineen turvallisuuteen, maksuvälineen oikeudetonta tai petollista käyttöä koskevaan epäilyyn tai – jos kyseessä on maksuväline, johon on liitetty luottolimiitti – huomattavasti kohonneeseen riskiin siitä, että maksaja ei mahdollisesti kykene täyttämään maksuvelvoitettaan.
3. Tällöin maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksajalle sovitulla tavalla maksuvälineen käytön estämisestä ja sen syistä mahdollisuuksien mukaan ennen maksuvälineen käytön estämistä ja viimeistään välittömästi sen jälkeen, jollei tällaisen tiedon antaminen vaaranna objektiivisesti perusteltuja turvallisuussyitä tai jollei sitä kielletä muussa asiaankuuluvassa unionin tai kansallisessa lainsäädännössä.
4. Maksupalveluntarjoajan on sallittava uudelleen maksuvälineen käyttö tai korvattava se uudella maksuvälineellä, sen jälkeen kun ei ole enää syytä estää maksuvälineen käyttöä.
5. Tiliä ylläpitävä maksupalveluntarjoaja voi evätä tilitietopalvelun tarjoajan tai maksutoimeksiantopalvelun tarjoajan pääsyn maksutilille objektiivisesti perustelluista ja asianmukaisesti todennetuista syistä, jotka liittyvät oikeudettomaan tai petolliseen maksutilin käyttöön, mukaan lukien oikeudeton tai petollinen maksutapahtuman käynnistys. Tällöin sovelletaan 3 ja 4 kohtaa.

61 artikla

Maksuvälineisiin ja henkilökohtaisiin tietoturvaluottuuksiin liittävät maksupalvelunkäyttäjän velvoitteet

1. Maksuvälineen käyttöön oikeutetulla maksupalvelunkäyttäjällä on seuraavat velvoitteet:
 - a) käyttää maksuvälinettä noudattaen sen myöntämistä ja käyttöä koskevia ehtoja, joiden tulee olla objektiiviset, syrjimättömät ja suhteelliset;
 - b) saatuaan tietää maksuvälineen katoamisesta, varkaudesta tai joutumisesta väärin käsiin taikka sen oikeudettomasta käytöstä ilmoittaa asiasta ilman aiheetonta viivytystä maksupalveluntarjoajalle tai tämän ilmoittamalle taholle.
2. Maksupalvelunkäyttäjän on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet pitääkseen henkilökohtaiset tietoturvaluottuutensa turvassa; maksupalvelunkäyttäjän on 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sovellettava 87 artiklan 1 b kohdan mukaisia maksupalveluntarjoajan hyväksymiä toimenpiteitä henkilökohtaisten tietoturvaluottuuksiensa luottamuksellisuuden ja eheyden suojelemiseksi.

62 artikla

Maksuvälineisiin liittyvät maksupalveluntarjoajan velvoitteet

1. Maksuvälineen liikkeeseen laskevalla maksupalveluntarjoajalla on seuraavat velvoitteet:
 - a) varmistaa, että muut kuin maksuvälineen käyttöön oikeutettu maksupalvelunkäyttäjä eivät pääse käsiksi maksuvälineeseen liitettyihin henkilökohtaisiin tietoturvaluokkiin sanotun kuitenkaan rajoittamatta 61 artiklassa tarkoitettuja maksupalvelunkäyttäjän velvollisuuksia;
 - b) olla lähettämättä sellaista maksuvälinettä, jota ei ole tilattu, ellei ole kyse maksupalvelunkäyttäjälle jo annetun maksuvälineen korvaamisesta;
 - c) varmistaa, että maksupalvelunkäyttäjällä on aina käytettävissään asianmukaiset keinot tehdä 61 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmoitus tai pyytää maksuvälineen käytön sallimista 60 artiklan 4 kohdan mukaisesti; maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä maksupalveluntarjoajan on ilmoituksen tekemistä seuraavan 18 kuukauden jakson aikana annettava maksupalvelunkäyttäjälle keinot, joilla tämä voi osoittaa tehneensä kyseisen ilmoituksen;
 - d) antaa maksajalle mahdollisuus tehdä ilmoitus 61 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla maksutta ja veloittaa maksajalta vain maksuvälineeseen suoraan liittyvät korvauskustannukset, jos niitäkään;
 - e) estää maksuvälineen käyttö sen jälkeen, kun 61 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmoitus on tehty.
2. Maksupalveluntarjoajan on vastattava riskistä, joka aiheutuu maksuvälineen tai maksuvälineeseen liitettyjen henkilökohtaisten turvatekijöiden lähettämisestä maksajalle.

63 artikla

Ilmoitus oikeudettomista tai virheellisesti toteutetuista maksutapahtumista ja niiden hyvittäminen

1. Maksupalvelunkäyttäjällä on oikeus saada maksupalveluntarjoajalta hyvitys vain siinä tapauksessa, että hän ilmoittaa maksupalveluntarjoajalleen oikeudettomasta tai virheellisesti toteutetusta, muun muassa 80 artiklassa tarkoitettuun vaatimukseen oikeuttavasta maksutapahtumasta ilman aiheetonta viivytystä sen havaittuaan. Ilmoitus on kuitenkin tehtävä viimeistään 13 kuukauden kuluessa tilin veloituspäivästä, paitsi sellaisessa tapauksessa, jossa maksupalveluntarjoaja ei ole antanut tai asettanut saataville maksutapahtumaa koskevia tietoja III osaston mukaisesti.
2. Kun on kyse maksutoimeksiantopalvelun tarjoajasta, maksajan on saatava tämän artiklan 1 kohdan nojalla annettava hyvitys tiliä ylläpitävältä maksupalveluntarjoajalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 65 artiklan 2 kohdan ja 80 artiklan 1 kohdan soveltamista.

64 artikla

Maksutapahtumien todentamista ja toteuttamista koskevat todisteet

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että maksupalvelunkäyttäjän kiistäessä hyväksyneensä toteutetun maksutapahtuman tai väittäessä, että maksutapahtuma on virheellisesti toteutettu, maksupalveluntarjoajan on näytettävä toteen, että maksutapahtuma oli todennettu, oikein kirjattu ja merkitty tileille eikä siihen ollut vaikuttanut maksupalveluntarjoajan tarjoaman palvelun tekninen vika tai muu häiriö.

Jos maksupalvelunkäyttäjä käynnistää maksutapahtuman maksutoimeksiantopalvelun tarjoajan välityksellä, tämä jälkimmäinen vastaa todisteiden esittämisestä siitä, että sen toimivaltaan kuuluvalla alalla maksutapahtuma oli todennettu ja oikein kirjattu ja ettei tekninen vika tai muu sen vastuulla olevaan maksupalveluun liittyvä häiriö vaikuttanut maksutapahtumaan.

2. Jos maksupalvelunkäyttäjä kiistää hyväksyneensä toteutetun maksutapahtuman, se, että tiliä ylläpitävä maksupalveluntarjoaja on kirjannut maksuvälineen käytön, ei välttämättä sinänsä riitä osoittamaan, että maksaja olisi hyväksynyt maksutapahtuman tai toiminut petollisesti tai laiminlyönyt tarkoituksellisesti tai törkeän huolimattomasti yhtä tai useampaa 61 artiklassa tarkoitettua velvoitetta.

65 artikla

Maksupalveluntarjoajan vastuu oikeudettomista maksutapahtumista

1. Jäsenvaltioiden on 63 artiklan soveltamista rajoittamatta varmistettava, että jos maksutapahtuma on toteutettu oikeudettomasti, maksajan maksupalveluntarjoaja palauttaa maksajalle kyseisen maksutapahtuman summan välittömästi ja tarvittaessa palauttaa veloitetun maksutilin sellaiseen tilaan, jossa se olisi ollut ilman oikeudettoman maksutapahtuman toteuttamista. Sen on varmistettava myös, että maksajan maksutilille panon arvopäivä on viimeistään päivä, jona kyseinen summa oli veloitettu.
2. [...]

Jos maksutapahtuma käynnistetään maksutoimeksiantopalvelun tarjoajan välityksellä, tiliä ylläpitävän maksupalveluntarjoajan on palautettava välittömästi oikeudettoman maksutapahtuman summa ja tarvittaessa palautettava veloitettu maksutili tilaan, jossa se olisi ollut ilman oikeudettoman maksutapahtuman toteuttamista.

Jos maksutoimeksiantopalvelun tarjoaja on vastuussa oikeudettomasta maksutapahtumasta, sen on välittömästi korvattava tiliä ylläpitävälle maksupalveluntarjoajalle sen pyynnöstä kaikki maksajalle maksetusta korvauksesta aiheutuneet menetykset tai summat, myös oikeudettoman maksutapahtuman summa. 64 artiklan 1 kohdan mukaisesti maksutoimeksiantopalvelun tarjoaja vastaa todisteiden esittämisestä siitä, että sen toimivaltaan kuuluvalla alalla maksutapahtuma oli todennettu ja oikein kirjattu ja ettei tekninen vika tai muu sen vastuulla olevaan maksupalveluun liittyvä häiriö vaikuttanut maksutapahtumaan.

3. Muu rahallinen korvaus voi määräytyä maksajan ja maksupalveluntarjoajan väliseen sopimukseen tai mahdolliseen maksajan ja maksutoimeksiantopalvelun tarjoajan väliseen sopimukseen sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

66 artikla

Maksajan vastuu oikeudettomista maksutapahtumista

1. Poiketen siitä, mitä 65 artiklassa säädetään, maksaja voidaan velvoittaa enintään 50 euroon saakka vastaamaan oikeudettomiin maksutapahtumiin liittyvistä menetyksistä, jotka aiheutuvat kadonneen tai varastetun maksuvälineen käytöstä tai, jos maksaja on jättänyt huolehtimatta henkilökohtaisten tietoturvaluokituksen pitämisestä turvassa, maksuvälineen väärinkäytöstä, 61 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Maksajan ei katsota olevan vastuussa oikeudettomista maksutapahtumista, jos menetys aiheutui sellaisen maksupalveluntarjoajan työntekijän tai asiamiehen, sivukonttorin tai yksikön väärinkäytöksestä, jolle toiminnot oli ulkoistettu.
- 1 a. Maksajan on vastattava kaikista menetyksistä, jotka liittyvät sellaisiin oikeudettomiin maksutapahtumiin, jotka aiheutuivat hänen petollisesta toiminnastaan tai yhden tai useamman 61 artiklassa tarkoitetun velvoitteen tarkoituksellisesta tai törkeän huolimattomasta laiminlyönnistä. Tällaisissa tapauksissa ei sovelleta tämän artiklan 1 kohdassa mainittua enimmäismäärää.
- 1 b. Jäsenvaltiot voivat tapauksissa, joissa maksaja ei ole toiminut petollisesti tai laiminlyönyt tarkoituksellisesti 61 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan, vähentää maksajan tämän artiklan 1 a kohdan mukaista vastuuta, ottaen huomioon erityisesti olosuhteet, joissa maksuväline katosi, varastettiin tai tuli väärinkäytetyksi.
- 1 c. Jos maksajan maksupalveluntarjoaja ei edellytä asiakkaan vahvaa tunnistamista, maksaja on vastuussa mahdollisista taloudellisista seurauksista vain, jos hän on toiminut petollisesti. Jos maksunsaaja tai maksunsaajan maksupalveluntarjoaja ei hyväksy asiakkaan vahvaa tunnistamista, sen on korvattava maksajan maksupalveluntarjoajalle aiheutunut taloudellinen vahinko.

2. Maksaja ei ole vastuussa taloudellisista seurauksista, joita kadonneen, varastetun tai väärinkäytetyn maksuvälineen käytöstä aiheutuu sen jälkeen, kun hän on tehnyt 61 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen, jollei hän ole toiminut petollisesti. Jos maksupalveluntarjoaja ei anna käytettäväksi asianmukaisia keinoja tehdä milloin tahansa ilmoitusta kadonneesta, varastetusta tai väärinkäytetystä maksuvälineestä, kuten 62 artiklan 1 kohdan c alakohdassa edellytetään, maksaja ei ole vastuussa taloudellisista seurauksista, jotka aiheutuvat kyseisen maksuvälineen käytöstä, jollei hän ole toiminut petollisesti.

66 a artikla

Maksutapahtumat, joiden summaa ei tiedetä etukäteen

1. Jos maksutapahtuma käynnistetään maksunsaajan toimesta tai tämän välityksellä ja kyseessä on korttimaksutapahtuma, jonka tarkkaa summaa ei tiedetä silloin, kun maksaja antaa suostumuksensa maksutapahtuman toteuttamiseen, maksajan maksupalveluntarjoaja voi tehdä katevarauksen maksajan maksutilille vain, jos maksaja on antanut suostumuksen tarkan summan varaamiseen.
2. Maksajan maksupalveluntarjoaja vapauttaa 1 kohdan mukaisen katevarauksen maksajan maksutililtä ilman aiheutonta viivytystä saatuaan tiedon maksutapahtuman tarkasta summasta ja viimeistään välittömästi maksutoimeksiannon saatuaan.

67 artikla

Palautukset maksunsaajan käynnistämien tai maksunsaajan välityksellä käynnistettyjen maksutapahtumien osalta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksajalla on oikeus saada maksunsaajan käynnistämien tai maksunsaajan välityksellä käynnistetyn, jo toteutetun oikeutetun maksutapahtuman summa takaisin maksupalveluntarjoajalta, jos seuraavat ehdot täyttyvät:
 - a) maksutapahtuman täsmällistä rahamäärää ei mainita hyväksynnässä sen antamisajankohtana; ja
 - b) maksutapahtuman rahamäärä ylitti sen, mitä maksaja olisi voinut kohtuudella odottaa ottaen huomioon aikaisempi kulutuskäyttäytyminen, puitesopimuksen ehdot ja muut tapaukseen liittyvät merkitykselliset seikat.

Maksajan on maksupalveluntarjoajan pyynnöstä vastattava todisteiden esittämisestä tällaisten ehtojen täyttymisestä.

Palautus koskee toteutetun maksutapahtuman koko määrää. Tämä kattaa myös sen, että maksajan maksutilille panon arvopäivä on viimeistään päivä, jona kyseinen summa oli veloitettu.

Suoraveloitusten osalta maksajan maksupalveluntarjoaja voi sopia puitesopimuksessa, että maksajalla on oikeus saada maksupalveluntarjoajaltaan palautus, vaikka ensimmäisessä alakohdassa esitetyt palautuksen edellytykset eivät täytyisi.

2. Maksaja ei kuitenkaan voi 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan osalta vedota valuutan muuntamiseen liittyviin syihin, jos on sovellettu viitekurssia, josta maksaja ja maksupalveluntarjoaja olivat sopineet 38 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 45 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.
3. Maksajan ja maksupalveluntarjoajan välisessä puitesopimuksessa voidaan sopia, että maksajalla ei ole oikeutta palautukseen, jos maksutapahtuman toteuttamiseen on annettu suostumus suoraan maksupalveluntarjoajalle ja jos tapauksen mukaan maksupalveluntarjoaja tai maksunsaaja on antanut maksajalle tai asettanut hänen saatavilleen tulevaa maksutapahtumaa koskevat tiedot sovitulla tavalla vähintään neljä viikkoa ennen eräpäivää.

68 artikla

Palautuspyynnöt maksunsaajan käynnistämien tai maksunsaajan välityksellä käynnistettyjen maksutapahtumien osalta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksaja voi pyytää 67 artiklassa tarkoitettua palautusta maksunsaajan käynnistämien tai maksunsaajan välityksellä käynnistetyn oikeutetun maksutapahtuman osalta kahdeksan viikon kuluessa varojen veloituspäivästä.
2. Maksupalveluntarjoajan on palautuspyynnön saatuaan kymmenen työpäivän kuluessa joko palautettava maksutapahtuman summa kokonaisuudessaan tai esitettävä perustelut palautuksen epäämiselle sekä mainittava elimet, joiden puoleen maksaja voi 88–91 artiklan mukaisesti kääntyä, jos hän ei hyväksy esitettyjä perusteluita.

Ensimmäisen alakohdan mukaista maksupalveluntarjoajan oikeutta evätä palautus ei sovelleta 67 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa.

3 LUKU

Maksutapahtumien toteuttaminen

1 JAKSO

MAKSUTOIMEKSIANNOT JA SIIRRETTÄVÄT SUMMAT

69 artikla

Maksutoimeksiantojen vastaanotto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastaanottoajankohdaksi katsotaan se hetki, jona maksajan maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut maksutoimeksiannon. Jos vastaanottoajankohta ei ole maksajan maksupalveluntarjoajan työpäivä, maksutoimeksianto katsotaan vastaanotetuksi seuraavana työpäivänä. Maksupalveluntarjoaja voi vahvistaa lähelle työpäivän päättymistä takarajan, jonka jälkeen vastaanotetut maksutoimeksiannot katsotaan vastaanotetuiksi seuraavana työpäivänä.
2. Jos maksutoimeksiannon käynnistänyt maksupalvelunkäyttäjä ja maksupalveluntarjoaja sopivat, että maksutoimeksiannon toteuttaminen aloitetaan tietyssä päivänä tai tietyn ajan kuluttua taikka päivänä, jona maksaja on asettanut varat maksupalveluntarjoajan saataville, 74 artiklassa tarkoitettuna vastaanottoajankohtana pidetään sovittua päivää. Jos sovittu päivä ei ole maksupalveluntarjoajan työpäivä, vastaanotettu maksutoimeksianto katsotaan vastaanotetuksi seuraavana työpäivänä.

70 artikla

Maksutoimeksiannosta kieltäytyminen

1. Jos maksupalveluntarjoaja kieltäytyy toteuttamasta maksutoimeksiantoa, maksupalvelunkäyttäjälle on ilmoitettava kieltäytymisestä ja, jos mahdollista, sen syistä sekä menettelystä, jolla korjataan kieltäytymiseen johtaneet tosiasialliset virheet, ellei sitä ole kielletty muussa asiaan liittyvässä unionin tai kansallisessa lainsäädännössä.

Maksupalveluntarjoajan on lähetettävä ilmoitus tai asetettava se saataville sovitulla tavalla mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 74 artiklassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa.

Puitesopimus voi sisältää ehdon, jonka mukaan maksupalveluntarjoaja voi periä kulut tällaisesta ilmoituksesta, jos kieltäytyminen on objektiivisesti perusteltua.
2. Jos kaikki maksajan puitesopimuksessa asetetut ehdot täyttyvät, maksajan tiliä ylläpitävä maksupalveluntarjoaja ei saa kieltäytyä toteuttamasta oikeutettua maksutoimeksiantoa, ellei sitä ole kielletty muussa asiaan liittyvässä unionin tai kansallisessa lainsäädännössä.
3. Maksutoimeksiantoa, jonka toteuttamisesta on kieltäydytty, ei katsota vastaanotetuksi 74 ja 80 artiklaa sovellettaessa.

71 artikla

Maksutoimeksiannon peruuttamattomuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei maksupalvelunkäyttäjä voi peruuttaa maksutoimeksiantoa sen jälkeen, kun maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut sen, ellei tässä artiklassa toisin säädetä.
2. Jos maksutapahtuma on maksutoimeksiantopalvelun tarjoajan käynnistämä tai maksunsaajan käynnistämä taikka tämän välityksellä käynnistetty, maksaja ei voi peruuttaa maksutoimeksiantoa sen jälkeen, kun suostumus maksutapahtuman käynnistämiseen on annettu maksutoimeksiantopalvelun tarjoajalle tai maksutoimeksianto on välitetty tai suostumus maksutapahtuman toteuttamiseen on annettu maksunsaajalle.

3. Suoraveloituksen osalta maksaja voi kuitenkin peruuttaa maksutoimeksiannon viimeistään sovittua varojen veloittamispäivää edeltävänä työpäivänä, sanotun vaikuttamatta palautusoikeuteen.
4. Maksupalvelunkäyttäjä voi 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa peruuttaa maksutoimeksiannon viimeistään sovittua päivää edeltävänä työpäivänä.
5. Edellä 1–4 kohdassa säädettyjen määräaikojen jälkeen maksutoimeksianto voidaan peruuttaa vain siltä osin kuin maksupalvelunkäyttäjä ja asiaankuuluvat maksupalveluntarjoajat niin sopivat. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa vaaditaan myös maksunsaajan suostumus. Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, kyseinen maksupalveluntarjoaja voi periä kulut peruuttamisesta.

72 artikla

Siirrettävät ja vastaanotettavat summat

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksajan maksupalveluntarjoajaa (-tarjoajia), maksunsaajan maksupalveluntarjoajaa (-tarjoajia) ja maksupalveluntarjoajien välittäjiä siirtämään maksutapahtuman summa kokonaisuudessaan ja olemaan vähentämättä kuluja siirretystä summasta.
2. Maksunsaaja ja maksupalveluntarjoaja voivat kuitenkin sopia, että kyseinen maksupalveluntarjoaja vähentää siirrettävästä summasta omat kulunsa ennen kuin summa hyvitetään maksunsaajalle. Tällöin maksutapahtuman koko summa ja kulut on eriteltävä maksunsaajalle annettavissa tiedoissa.
3. Jos siirretystä summasta on vähennettävä muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja kuluja, maksajan maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että maksunsaaja vastaanottaa maksajan käynnistämän maksutapahtuman summan kokonaisuudessaan. Jos maksutoimeksiannon on käynnistänyt maksunsaaja tai se on käynnistetty maksunsaajan välityksellä, maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että maksunsaaja vastaanottaa maksutapahtuman summan kokonaisuudessaan.

2 JAKSO

TOTEUTTAMISAIKA JA ARVOPÄIVÄ

73 artikla

Soveltamisala

1. Tätä jaksoa sovelletaan
 - a) euromääräisiin maksutapahtumiin;
 - b) kansallisiin maksutapahtumiin, jotka toteutetaan euroalueen ulkopuolisen jäsenvaltion valuutassa;
 - c) maksutapahtumiin, joihin sisältyy vain yksi valuutanmuunnos euron ja euroalueen ulkopuolisen jäsenvaltion valuuttayksikön välillä edellyttäen, että valuuttayksikön muuntaminen suoritetaan kyseisessä euroalueen ulkopuolisessa jäsenvaltiossa ja että rajatylittävissä maksutapahtumissa siirto tapahtuu euroina.
2. Tätä jaksoa sovelletaan myös muihin maksutapahtumiin, elleivät maksupalvelunkäyttäjä ja -tarjoaja ole toisin sopineet, lukuun ottamatta 78 artiklaa, josta osapuolet eivät voi sopia toisin. Jos kuitenkin maksupalvelunkäyttäjä ja -tarjoaja sopivat pidemmästä kuin 74 artiklassa säädetystä määräajasta, kyseinen määräaika saa unionin sisäisten maksutapahtumien osalta olla enintään neljä työpäivää 69 artiklan mukaisesta vastaanottoajankohdasta laskettuna.

74 artikla

Maksutilille suoritettavat maksutapahtumat

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksajan maksupalveluntarjoajaa varmistamaan, että 69 artiklassa tarkoitetun vastaanottoajankohdan jälkeen maksutapahtuman summa hyvitetään maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tilille viimeistään seuraavan työpäivän päättymiseen mennessä. Tätä määräaika voidaan pidentää yhdellä työpäivällä, jos maksutapahtuma on käynnistetty paperimuodossa.
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksunsaajan maksupalveluntarjoajaa määrittämään arvopäivä ja asettamaan maksutapahtuman määrä maksunsaajan saataville tämän maksutilille 78 artiklan mukaisesti sen jälkeen, kun maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut varat.
3. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksunsaajan maksupalveluntarjoajaa toimittamaan maksunsaajan käynnistämä tai tämän välityksellä käynnistetty maksutoimeksianto maksajan maksupalveluntarjoajalle määräajassa, josta on sovittu maksunsaajan ja maksupalveluntarjoajan kesken, jotta suoritus tapahtuu sovittuna eräpäivänä, jos on kyse suoraveloituksesta.

75 artikla

Tapaus, jossa maksunsaajalla ei ole maksupalveluntarjoajan ylläpitämää maksutiliä

Jos maksunsaajalla ei ole maksupalveluntarjoajan ylläpitämää maksutiliä, maksunsaajaa varten varat vastaanottaneen maksupalveluntarjoajan on asetettava varat maksunsaajan saataville 74 artiklan mukaisen määräajan kuluessa.

76 artikla

Käteistalletukset maksutilille

Jos kuluttaja tekee maksupalveluntarjoajan ylläpitämälle maksutilille käteistalletuksen kyseisen maksutilin valuutan määräisenä, maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että summa asetetaan saataville ja sen arvopäivä määritetään välittömästi varojen vastaanottoajankohdan jälkeen. Jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja, summa on asetettava saataville ja sen arvopäivän on oltava viimeistään varojen vastaanottamista seuraava työpäivä.

77 artikla

Kotimaan maksutapahtumat

Jäsenvaltiot voivat säätää kotimaisten maksutapahtumien toteuttamiselle tässä jaksossa säädettyä lyhyemmän enimmäiskeston.

78 artikla

Arvopäivä ja varojen käytettävissäolo

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksunsaajan maksutilille panon arvopäivä on viimeistään työpäivä, jona maksutapahtuman summa hyvitetään maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tilille. Maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että maksutapahtuman summa on maksunsaajan käytettävissä heti sen jälkeen kun se on hyvitetty maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tilille, jos maksunsaajan maksutili on vastaanotetun valuutan määräinen, myös silloin, kun maksut suorittaa yksi maksupalveluntarjoaja.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksajan maksutililtä oton arvopäivä on aikaisintaan päivä, jona maksutapahtuman summa veloitetaan kyseiseltä maksutililtä.

3 JAKSO

VASTUU

79 artikla

Virheelliset yksilölliset tunnisteet

1. Jos maksutoimeksianto toteutetaan yksilöllisen tunnisteiden mukaisesti, se katsotaan toteutetuksi oikein kyseisessä yksilöllisessä tunnisteessa määritetyn maksunsaajan osalta.
2. Jos maksupalvelunkäyttäjän antama yksilöllinen tunnus on virheellinen, maksupalveluntarjoaja ei ole 80 artiklan nojalla vastuussa maksutapahtuman toteutumatta jäämisestä tai sen virheellisestä toteuttamisesta.
3. Maksajan maksupalveluntarjoajan on kuitenkin ryhdyttävä kohtuullisiin toimiin saadakseen maksutapahtumaan liittyvät varat takaisin. Maksunsaajan maksupalveluntarjoajalla on velvollisuus tehdä näissä toimissa yhteistyötä, myös antamalla maksajalle kaikki merkitykselliset tiedot.
4. Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, maksupalveluntarjoaja voi veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä kulut varojen takaisin perimisestä.
5. Jos maksupalvelunkäyttäjä antaa 38 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 45 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisten tietojen lisäksi muita tietoja, maksupalveluntarjoaja on vastuussa maksutapahtumien toteuttamisesta ainoastaan maksupalvelunkäyttäjän antaman yksilöllisen tunnisteiden mukaisesti.

80 artikla

Maksupalveluntarjoajan vastuu toteuttamatta jääneistä, virheellisesti toteutetuista tai myöhästyneistä maksutapahtumista

1. Maksupalveluntarjoaja on maksajan suoraan käynnistämän maksutoimeksiannon osalta vastuussa maksajalle maksutapahtuman asianmukaisesta toteuttamisesta, jollei se voi osoittaa maksajalle ja tarvittaessa maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle, että maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut maksutapahtuman summan 74 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 63 artiklan, 79 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 83 artiklan soveltamista. Tuolloin maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on vastuussa maksunsaajalle maksutapahtuman asianmukaisesta toteuttamisesta.

Maksajan maksupalveluntarjoajan on ilman aiheutonta viivytystä palautettava maksajalle toteuttamatta jääneen tai virheellisesti toteutetun maksutapahtuman summa ja tarvittaessa palautettava veloitettu maksutili siihen tilaan, jossa se olisi ollut ilman virheellistä maksutapahtumaa. Maksajan maksutilille panon arvopäivän on oltava viimeistään päivä, jona kyseinen summa oli veloitettu.

- 1 a. Jos maksaja käynnistää maksutapahtuman maksutoimeksiantopalvelun tarjoajan välityksellä, tiliä ylläpitävän maksupalveluntarjoajan on palautettava maksajalle toteuttamatta jääneen tai virheellisesti toteutetun maksutapahtuman summa ja tarvittaessa palautettava veloitettu maksutili siihen tilaan, jossa se olisi ollut ilman virheellistä maksutapahtumaa, tämän kuitenkin rajoittamatta 63 artiklan ja 79 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista.

Jos maksutoimeksiantopalvelun tarjoaja on vastuussa virheellisesti toteutetusta maksutapahtumasta, sen on välittömästi korvattava tiliä ylläpitävälle maksupalveluntarjoajalle sen pyynnöstä kaikki maksajalle maksetusta korvauksesta aiheutuneet menetykset tai summat. Maksutoimeksiantopalvelun tarjoaja vastaa todisteiden esittämisestä siitä, että maksajan tiliä ylläpitävä maksupalveluntarjoaja oli saanut maksutoimeksiannon 69 artiklan mukaisesti. Jos maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on 1 kohdan nojalla vastuussa, sen on välittömästi asetettava maksutapahtuman summa maksunsaajan saataville ja tarvittaessa hyvitettävä vastaava summa maksunsaajan maksutilille. Kyseisen summan tilillepanon arvopäivän on oltava viimeistään päivä, jona sen tilillepanon arvopäivä olisi ollut, jos maksutapahtuma olisi toteutettu oikein.

Jos maksajan käynnistämän maksutoimeksiannon maksutapahtuma on jäänyt toteuttamatta tai jos se on toteutettu virheellisesti, maksupalveluntarjoajan on tässä kohdassa tarkoitetusta vastuusta riippumatta pyynnöstä ryhdyttävä välittömästi toimiin jäljittääkseen maksutapahtuman ja ilmoitettava maksajalle tuloksista. Tästä ei saa veloittaa kuluja maksajalta.

2. Maksupalveluntarjoaja on maksunsaajan käynnistämän tai tämän välityksellä käynnistetyn maksutoimeksiannon osalta vastuussa maksunsaajalle maksutoimeksiannon asianmukaisesta toimittamisesta maksajan maksupalveluntarjoajalle 74 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 63 artiklan, 79 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 83 artiklan soveltamista. Jos maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on tämän alakohdan mukaisesti vastuussa, sen on välittömästi toimitettava uudelleen kyseinen maksutoimeksianto maksajan maksupalveluntarjoajalle. Jos maksutoimeksianto toimitetaan myöhässä, kyseisen summan maksunsaajan maksutilille panon arvopäivä on viimeistään päivä, jona sen tilillepanon arvopäivä olisi ollut, jos maksutoimeksianto olisi toteutettu oikein.

Lisäksi maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on vastuussa maksunsaajalle siitä, että se käsittelee maksutapahtuman sille 78 artiklan nojalla kuuluvien velvoitteiden mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 63 artiklan, 79 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 83 artiklan soveltamista. Jos maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on tämän alakohdan nojalla vastuussa, sen on varmistettava, että maksutapahtuman summa on maksunsaajan käytettävissä välittömästi sen jälkeen, kun summa on hyvitetty maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tilille. Kyseisen summan maksunsaajan maksutilille panon arvopäivän on oltava viimeistään päivä, jona sen tilillepanon arvopäivä olisi ollut, jos maksutapahtuma olisi toteutettu oikein.

Jos maksutapahtuma, josta maksunsaajan maksupalveluntarjoaja ei ole ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisesti vastuussa, on jäänyt toteuttamatta tai jos se on toteutettu virheellisesti, maksajan maksupalveluntarjoaja on vastuussa maksajalle. Jos maksajan maksupalveluntarjoaja on tällä tavoin vastuussa, sen on asianmukaisesti ja ilman aiheutonta viivytystä palautettava maksajalle toteuttamatta jääneen tai virheellisesti toteutetun maksutapahtuman summa ja palautettava veloitettu maksutili siihen tilaan, jossa se olisi ollut ilman virheellistä maksutapahtumaa. Maksajan maksutilille panon arvopäivän on oltava viimeistään päivä, jona kyseinen summa oli veloitettu.

Maksajan maksupalveluntarjoajalla ei ole tällaista veloitetta, jos se pystyy todistamaan, että maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on saanut maksutapahtuman summan, huolimatta toteutuksen viivästymisestä. Tällöin maksaja voi pyytää maksupalveluntarjoajaa pyytämään, että maksunsaajan maksupalveluntarjoajan maksunsaajan maksutilille suorittaman tilillepanon arvopäivä on viimeistään päivä, jona sen tilillepanon arvopäivä olisi ollut, jos maksutapahtuma olisi toteutettu oikein.

Jos maksunsaajan käynnistämän tai sen välityksellä käynnistetyn maksutoimeksiannon maksutapahtuma on jäänyt toteuttamatta tai jos se on toteutettu virheellisesti, maksupalveluntarjoajan on tässä kohdassa tarkoitetusta vastuusta riippumatta pyynnöstä ryhdyttävä välittömästi toimiin jäljittääkseen maksutapahtuman ja ilmoitettava maksunsaajalle tuloksista. Tästä ei saa veloittaa kuluja maksunsaajalta.

3. Lisäksi maksupalveluntarjoajat ovat vastuussa omille maksupalvelunkäyttäjilleen kuluista, joista ne vastaavat, ja koroista, joita maksupalvelunkäyttäjältä peritään sen seurauksena, että maksutapahtumaa ei ole toteutettu tai se on toteutettu virheellisesti tai myöhässä.

81 artikla

Muu rahallinen korvaus

Muu kuin tässä jaksossa säädetty rahallinen korvaus voi määräytyä maksupalvelunkäyttäjän ja -tarjoajan väliseen sopimukseen sovellettavan lain mukaisesti.

82 artikla

Takautumisoikeus

1. Jos 65 ja 80 artiklan mukainen maksupalveluntarjoajan vastuu johtuu toisesta maksupalveluntarjoajasta tai välittäjästä, tämän on korvattava ensimmäiselle maksupalveluntarjoajalle 65 ja 80 artiklan nojalla aiheutuneet tappiot ja/tai maksetut määrät. Tähän kuuluu korvausten maksaminen siitä, että jokin maksupalveluntarjoaja jättää käyttämättä asiakkaan vahvaa tunnistamista.
2. Muu rahallinen korvaus voi määräytyä maksupalveluntarjoajien ja/tai välittäjien välisten sopimusten ja näiden väliseen sopimukseen sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

83 artikla

Vastuusta vapautuminen

Edellä 2 ja 3 luvussa säädettyä vastuuta ei sovelleta, jos osapuoli voi vedota sellaisiin epätavallisiin ja ennalta arvaamattomiin seikkoihin, joihin se ei voi vaikuttaa ja joiden seurauksia se ei kaikkea huolellisuutta noudattamalla olisi voinut välttää, tai jos maksupalveluntarjoajaa sitovat muut kansalliseen tai unionin lainsäädäntöön perustuvat oikeudelliset velvoitteet.

4 LUKU

TIETOSUOJA

84 artikla

Tietosuoja

Jäsenvaltioiden on sallittava, että maksujärjestelmät ja maksupalveluntarjoajat käsittelevät henkilötietoja, kun se on välttämätöntä maksupetosten torjunnan, tutkinnan ja selvittämisen varmistamiseksi. Tällaisten henkilötietojen käsittelyssä ja muussa tätä direktiiviä sovellettaessa toteutettavassa henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava direktiiviä 95/46/EY, direktiivin 95/46/EY saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevia kansallisia sääntöjä ja asetusta (EY) N:o 45/2001.

5 LUKU

OPERATIIVISET JA TURVALLISUUSRISKIT SEKÄ TODENTAMINEN

85 artikla

Operatiivisten ja turvallisuusriskien hallinta

1. Maksupalvelutarjoajien on luotava asianmukaisista riskinhallintatoimenpiteistä ja valvontamekanismeista koostuva kehys tarjoamiinsa maksupalveluihin liittyvien operatiivisten riskien, myös turvallisuusriskien hallitsemiseksi. Kyseisen kehyksen osana maksupalveluntarjoajien on määriteltävä ja pidettävä yllä tehokkaita poikkeamien hallintamenettelyjä, merkittävien operatiivisten ja turvapoikkeamien luokittelu mukaan luettuna.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat antavat toimivaltaiselle viranomaiselle tämän direktiivin nojalla vuosittain tai toimivaltaisen viranomaisen määrittämin väliajoin ajantasaistetun arvion niiden tarjoamiin maksupalveluihin liittyvistä operatiivisista ja turvallisuusriskeistä ja kyseisiin riskeihin kohdistettujen hallintatoimenpiteiden ja valvontamekanismien riittävyydestä.
3. EPV laatii läheisessä yhteistyössä EKP:n kanssa ohjeet turvatoimien käyttöönotosta, toteutuksesta ja seurannasta, mukaan lukien mahdolliset sertifiointiprosessit.
4. EPV tarkastelee ohjeita uudelleen säännöllisesti, kuitenkin vähintään kahden vuoden välein, tiiviissä yhteistyössä EKP:n kanssa.
5. EPV edistää tämän direktiivin nojalla toimivaltaisten viranomaisten, EKP:n ja tarvittaessa Euroopan unionin verkko- ja tietoturvaviraston ENISAn kesken yhteistyötä maksupalveluihin liittyvien operatiivisten ja turvallisuusriskien alalla.

86 artikla
Poikkeamaraportit

1. Merkittävän operatiivisen ja myös turvallisuusriskin ollessa kyseessä maksupalveluntarjoajien on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tämän direktiivin mukaisesti. Jos poikkeama vaikuttaa maksupalveluntarjoajan maksupalvelunkäyttäjien taloudellisiin etuihin, maksupalveluntarjoajan on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjilleen poikkeamasta ja annettava niille tiedoksi mahdolliset toimenpiteet, joita ne voivat toteuttaa lieventääkseen poikkeaman haitallisia vaikutuksia.
2. Tämän direktiivin mukaisten kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on 1 kohdan mukaisen ilmoituksen saatuaan ilman aiheetonta viivytystä annettava EPV:lle ja EKP:lle asiaankuuluvat tiedot poikkeamasta ja arvioituaan poikkeaman merkityksen kotijäsenvaltion muiden viranomaisten kannalta ilmoitettava asiasta myös niille. EPV ja EKP arvioivat poikkeaman merkityksen muiden eurooppalaisten viranomaisten kannalta ja ilmoittavat asiasta niille. EKP ilmoittaa Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäsenille maksujärjestelmien kannalta merkityksellisistä seikoista.
3. EPV antaa tiiviissä yhteistyössä EKP:n kanssa viimeistään [lisätään päivämäärä, jonka tulisi olla sama kuin 102 artiklassa säädetty päivämäärä] ohjeet:
 - maksupalveluntarjoajille 1 kohdassa tarkoitettujen merkittävien poikkeamien luokittelusta ja tällaisia poikkeamia koskevien ilmoitusten sisällöstä, muodosta ja menettelyistä, ja
 - tämän direktiivin mukaisille toimivaltaisille viranomaisille perusteista, joiden mukaan poikkeaman merkitystä arvioidaan, ja muiden kotijäsenvaltion viranomaisten kanssa jaettavien poikkeamaraporttien yksityiskohdista.

4. EPV tarkastelee tiiviissä yhteistyössä EKP:n kanssa 3 kohdassa tarkoitettuja ohjeita uudelleen säännöllisesti, kuitenkin vähintään kahden vuoden välein.
5. Kun EPV antaa ja tarkastelee uudelleen 3 kohdassa tarkoitettuja ohjeita, se ottaa huomioon Euroopan unionin verkko- ja tietoturvaviraston laatimat ja julkaisemat standardit ja/tai eritelvät niitä aloja varten, jotka harjoittavat muita toimintoja kuin maksupalvelujen tarjoamista.

87 artikla
Todentaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoaja soveltaa asiakkaan vahvaa tunnistamista, jos
 - a) maksajalla on pääsy sen maksutilille verkon kautta;
 - b) maksaja käynnistää sähköisen etämaksutapahtuman;
 - c) maksaja toteuttaa etäkanavan kautta minkä tahansa toimen, joka voi merkitä maksupetoksen tai muunlaisen väärinkäytöksen riskiä.
- 1 a. Kun on kyse 1 kohdan b alakohdan tapauksesta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat soveltavat asiakkaan vahvaa tunnistamista, johon sisältyy tekijöitä, joilla maksutapahtuma kytketään dynaamisesti tiettyyn summaan ja tiettyyn maksunsaajaan.
- 1 b. Kun on kyse 1 kohdan tapauksesta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat omaksuvat erityisiä turvallisuusvaatimuksia suojatakseen maksupalvelunkäyttäjien henkilökohtaisten tietoturva- ja luottamuksellisuuden ja eheyden.

- 1 c. Edellä olevaa 1 a ja 1 b kohtaa sovelletaan myös silloin, kun maksutapahtumat käynnistetään maksutoimeksiantopalvelun tarjoajan välityksellä. Edellä olevaa 1 ja 1 b kohtaa sovelletaan myös silloin, kun tietoja pyydetään tilitietopalvelun tarjoajan välityksellä.
- 1 d. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiliä ylläpitävä maksupalveluntarjoaja antaa toimiluvan saaneen maksutoimeksiantopalvelun tarjoajan ja rekisteröidyn tilitietopalvelun tarjoajan käyttää todentamismenettelyjä, joita tiliä ylläpitävä maksupalveluntarjoaja tarjoaa maksupalvelunkäyttäjälle 1 b kohdan mukaisesti, ja jos toimiluvan saanut maksutoimeksiantopalvelun tarjoaja on osallisena, myös 1 a kohdan mukaisesti.

87 a artikla

Todentamista ja yhteydenpitoa koskevat tekniset sääntelystandardit

1. EPV laatii tiiviissä yhteistyössä EKP:n kanssa tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan mukaisille maksupalveluntarjoajille tarkoitetut, asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaiset teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään:
- a) asiakkaan vahvaa tunnistamismenettelyä koskevat 87 artiklan 1 ja 1 a kohdassa tarkoitetut vaatimukset;
 - b) 87 artiklan 1, 1 a ja 1 b kohdan soveltamista koskevat poikkeukset, jotka perustuvat 1 b kohdassa vahvistettuihin kriteereihin;
 - c) vaatimukset siitä, että teknisten turvatoimenpiteiden on oltava 87 artiklan 1 b kohdan mukaisia, jotta niillä suojataan maksupalvelunkäyttäjien henkilökohtaisten tietoturvaluottamuksien luottamuksellisuutta ja eheyttä, ja
 - d) yhteiset ja turvalliset yhteydenpitoa koskevat vaatimukset todentamisen, ilmoittamisen ja tiedonvaihdon tarpeisiin tiliä ylläpitävien maksupalveluntarjoajien, maksutoimeksiantopalvelun tarjoajien, tilitietopalvelun tarjoajien, maksajien ja maksunsaaajien välillä.

- 1 a. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset seuraavien tavoitteiden mukaisesti:
- varmistetaan maksupalvelunkäyttäjille asianmukainen turvallisuustaso vahvistamalla tehokkaat ja riskiperusteiset vaatimukset;
 - varmistetaan maksupalvelunkäyttäjien varojen ja henkilötietojen turvallisuus;
 - mahdollistetaan maksupalveluntarjoajien välinen terve kilpailu;
 - varmistetaan liiketoimintamallin neutraalius;
 - mahdollistetaan käyttäjäystävälliset maksutavat, jotka ovat helposti saatavilla.
- 1 b. Edellä olevassa 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen poikkeusten on perustuttava seuraaviin kriteereihin:
- a) tarjottuun palveluun liittyvän riskin taso;
 - b) maksutapahtuman määrä ja/tai toistuvuus;
 - d) maksutapahtuman toteuttamiseen käytetty maksukanava.
2. EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle (lisätään pvm) [...12 kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä].
- Siirretään komissiolle valta hyväksyä 1 kohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.
3. EPV tarkastelee teknisten sääntelystandardien luonnoksia uudelleen säännöllisesti ja päivittää niitä tarvittaessa.

6 LUKU

TUOMIOISTUINTEN ULKOPUOLISET VALITUS- JA OIKEUSSUOJAMENETTELYT RIITOJEN RATKAISEMISEKSI

1 JAKSO

VALITUSMENETTELYT

88 artikla

Valitukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on menettelyt, joilla maksupalvelunkäyttäjät ja muut asiaan osalliset, mukaan lukien kuluttajajärjestöt, voivat tehdä toimivaltaisille viranomaisille valituksia tapauksista, joissa maksupalveluntarjoajien väitetään rikkoneen tätä direktiiviä.
2. Toimivaltaisen viranomaisen vastauksessa on tarvittaessa ilmoitettava valituksen tekijälle 91 artiklan mukaisista tuomioistuinten ulkopuolisista valitus- ja oikeussuojamenettelyistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta oikeutta saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi kansallisten prosessioikeudellisten säännösten mukaisesti.

89 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka varmistavat tämän direktiivin tehokkaan noudattamisen ja valvovat sitä. Kyseisten toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen tämän direktiivin noudattamisen. Ne eivät saa olla maksupalveluntarjoajia, lukuun ottamatta kuitenkin kansallisia keskuspankkeja.
 - 1 a. Niiden on oltava joko
 - a) asetuksen N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia tai

- b) kansallisen lainsäädännön mukaisia elimiä tai kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti tätä varten valtuutettujen viranomaisten hyväksymiä elimiä.
- 1 b. Kun jäsenvaltiot ovat saattaneet maksupalvelunkäyttäjien ja maksupalveluntarjoajien välisiä oikeuksia ja velvollisuuksia koskevat tämän direktiivin säännökset osaksi yksityisoikeutta säätämällä vastaavasta siviilioikeudellisesta vaateesta, jäsenvaltiot voivat päättää huolehtia siitä, että direktiiviä noudatetaan tehokkaasti varmistamalla, että maksupalvelunkäyttäjillä ja maksupalveluntarjoajilla on pääsy toimivaltaisiin tuomioistuimiin esittääkseen vaateitaan. Tämä säännös ei vaikuta toimivaltaisten viranomaisten nimeämiseen II osaston mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat valtuudet. Jos useampi kuin yksi viranomainen on jäsenvaltion alueella toimivaltainen varmistamaan tämän direktiivin tehokkaan noudattamisen ja valvomaan sitä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseiset viranomaiset tekevät läheistä yhteistyötä, jotta ne voivat kukin hoitaa tehtävänsä tehokkaasti.
- 2 a. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä toimivaltaansa kansallisen lainsäädännön mukaisesti joko
- a) suoraan oman toimivaltansa nojalla tai oikeusviranomaisten valvonnassa tai
- b) tekemällä hakemus tuomioistuimille, jotka ovat toimivaltaisia antamaan tarvittavat päätökset, ja jos tarvittavaa päätöstä koskevaa hakemusta ei ole hyväksytty, myös hakemalla tarvittaessa muutosta.
3. Jos III ja IV osaston nojalla annettuja kansallisia säännöksiä on rikottu tai niitä epäillään rikotun, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina toimivaltaisina viranomaisina toimivat maksupalveluntarjoajan kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, lukuun ottamatta sijoittautumisvapauden perusteella toimivia asiamiehiä ja sivukonttoreita, joiden osalta kyseisinä toimivaltaisina viranomaisina toimivat vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset.
4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetut nimetyt toimivaltaiset viranomaiset komissiolle viimeistään [... kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mahdollisesta tehtävänjaosta kyseisten viranomaisten välillä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle välittömästi

mahdollisista myöhemmistä muutoksista kyseisten viranomaisten nimeämiseen ja valtuuksiin.

2 JAKSO

TUOMIOISTUINTEN ULKOPUOLISET OIKEUSSUOJAMENETTELYT JA SEURAAMUKSET

90 artikla

Sisäinen riitojenratkaisu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat ottavat käyttöön riittävät ja tehokkaat kuluttajien valitusten käsittelyä koskevat menettelyt maksupalvelunkäyttäjien tekemien tämän direktiivin III ja IV osaston mukaisia oikeuksia ja velvoitteita koskevien valitusten käsittelemiseksi. Näiden menettelyjen on oltava voimassa jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa maksupalveluja tarjotaan, ja niiden on oltava käytettävissä sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa palvelu tarjotaan.
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksupalveluntarjoajia pyrkimään kaikin mahdollisin keinoin vastaamaan maksupalveluntarjoajan ja maksupalvelunkäyttäjän välillä sovitulla tavalla maksupalvelunkäyttäjien valituksiin ja kaikkiin niissä esille otettuihin seikkoihin asianmukaisessa määräajassa, kuitenkin viimeistään 15 työpäivän kuluessa. Jos vastausta ei poikkeustilanteissa voida antaa 15 työpäivän kuluessa syistä, joihin maksupalveluntarjoaja ei voi vaikuttaa, maksupalveluntarjoajan edellytetään antavan väliaikaisen vastauksen, jossa ilmoitetaan selkeästi syyt valitukseen annettavan vastauksen viivästymiseen ja määräaika, johon mennessä kuluttaja tulee saamaan lopullisen vastauksen. Kyseistä määräaika voidaan kulloinkin jatkaa vain enintään 30 työpäivällä.
3. Maksupalveluntarjoajan on annettava maksupalvelunkäyttäjälle tietoa tuomioistuinten ulkopuolisista oikeussuojaelimistä, jotka ovat toimivaltaisia käsittelemään tämän direktiivin III ja IV osaston mukaisia oikeuksia ja velvoitteita koskevia riitoja.
4. Edellä olevassa 3 kohdassa tarkoitetut tiedot on esitettävä helposti, suoraan, näkyvästi ja pysyvästi saatavilla olevalla tavalla maksupalveluntarjoajan verkkosivustolla, jos sellainen on olemassa, maksupalveluntarjoajan ja -käyttäjän välisen sopimuksen yleisissä ehdoissa. Lisäksi on ilmoitettava, missä kyseisestä tuomioistuinten ulkopuolisesta oikeussuojaelimestä ja sen käytöstä on saatavilla lisätietoja.

91 artikla

Tuomioistuinten ulkopuoliset oikeussuojamenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin III ja IV osastosta johtuvia oikeuksia ja velvoitteita koskevien, maksupalvelunkäyttäjien ja -tarjoajien välisten riitojen ratkaisemiseksi otetaan käyttöön riittävät ja tehokkaat tuomioistuinten ulkopuoliset valitus- ja oikeussuojamenettelyt asiaa koskevan kansallisen ja unionin lainsäädännön mukaisesti ja direktiivin 2013/11/EU mukaisesti, käyttäen tarvittaessa olemassa olevia elimiä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisia menettelyjä sovelletaan maksupalveluntarjoajiin ja että ne kattavat myös nimettyjen edustajien toiminnan.
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava 1 kohdassa tarkoitettuja elimiä tekemään yhteistyötä tämän direktiivin III ja IV osastosta johtuvia oikeuksia ja velvoitteita koskevien rajatylittävien riitojen ratkaisemiseksi.

92 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on annettava säännöt tämän direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevan lainsäädännön rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että toimivaltainen viranomainen voi julkistaa hallinnollisen seuraamuksen, joka määrätään tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä hyväksytyjen toimenpiteiden rikkomisen johdosta, jollei julkistaminen vakavasti vaaranna finanssimarkkinoita tai aiheuta suhteetonta vahinkoa osapuolille.

V OSASTO

DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET

93 artikla

Delegoidut säädökset

Siirretään komissiolle 94 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat

- a) tämän direktiivin 4 artiklan 29 kohdassa olevan, suositukseen 2003/361/EY tehtävän viittauksen mukauttamista, jos kyseistä suositusta muutetaan;
- b) edellä 27 artiklan 1 kohdassa ja 66 artiklan 1 kohdassa mainittujen määrien päivittämistä inflaation huomioon ottamiseksi.

94 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttö

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle ... päivästä ... kuuta ... [lisätään päivämäärä – tämän direktiivin voimaantulopäivä] määräämättömäksi ajaksi 93 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 93 artiklassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä 93 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

VI OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

95 artikla

Täysi yhdenmukaistaminen

1. Jäsenvaltiot eivät saa pitää voimassa tai ottaa käyttöön muita kuin tässä direktiivissä annettuja säännöksiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 artiklan 1 d ja 2 kohdan, 7 artiklan 3 kohdan, 27 artiklan, 31 artiklan 2 kohdan, 35 artiklan 2 kohdan, 48 artiklan 6 kohdan, 50 artiklan 3 kohdan, 51 artiklan 3 kohdan, 54 artiklan 2 ja 3 kohdan, 55 artiklan 3 kohdan, 56 artiklan 2 ja 3 kohdan, 66 artiklan 1 b kohdan ja 77 artiklan soveltamista siltä osin kuin tähän direktiiviin sisältyy yhdenmukaistettuja säännöksiä.
2. Jos jäsenvaltio soveltaa jotain 1 kohdassa tarkoitetuista vaihtoehtoista, sen on ilmoitettava siitä ja muista mahdollisista myöhemmistä muutoksista komissiolle. Komissio julkistaa tiedot verkkosivustolla tai muulla tavalla, jonka avulla tietoihin on helppo tutustua.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat eivät poikkea maksupalvelunkäyttäjien vahingoksi tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi annetuista tai niitä vastaavista kansallisen lainsäädännön säännöksistä, ellei tässä direktiivissä nimenomaisesti niin säädetä.

Maksupalveluntarjoajat voivat kuitenkin päättää myöntää maksupalvelunkäyttäjille edullisempia ehtoja.

96 artikla

Uudelleentarkastelulauseke

Komissio esittää viiden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja Euroopan keskuspankille kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta ja vaikutuksista sekä erityisesti 55 artiklan 3 ja 4 kohdassa annettujen kuluja koskevien sääntöjen tarkoituksenmukaisuudesta ja vaikutuksista.

97 artikla
Siirtymäsäännös

1. Jäsenvaltioiden on annettava maksulaitosten, jotka ovat aloittaneet toiminnan ennen [julkaisutoimisto: lisätään lopullinen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamispäivä] direktiivin 2007/64/EY saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä annetun kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jatkaa kyseistä toimintaa direktiivissä 2007/64/EY säädettyjen vaatimusten mukaisesti [julkaisutoimisto: lisätään lopullinen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamispäivä + 6 kk] saakka ilman, että niitä vaaditaan hakemaan toimilupaa tämän direktiivin 5 artiklan mukaisesti tai noudattamaan muita tämän direktiivin II osastossa säädettyjä tai tarkoitettuja säännöksiä.

Jäsenvaltioiden on vaadittava tällaisia maksulaitoksia toimittamaan toimivaltaisille viranomaisille kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään lopullinen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamispäivä + 6 kk], täyttävätkö kyseiset maksulaitokset tämän direktiivin II osastossa säädetty vaatimukset, ja jos eivät täytä, mitä toimenpiteitä on toteutettava vaatimusten täyttämiseksi vai onko toimilupa syytä peruuttaa.

Maksulaitoksille, joiden todetaan toimivaltaisten viranomaisten tekemän todentamisen jälkeen noudattavan tämän direktiivin II osastossa säädettyjä vaatimuksia, on myönnettävä toimilupa, ja ne on merkittävä tämän direktiivin 13 ja 14 artiklassa säädettyihin kotijäsenvaltion rekisteriin ja EPV:n rekisteriin. Jos kyseiset maksulaitokset eivät noudata tämän direktiivin II osastossa säädettyjä vaatimuksia viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään lopullinen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamispäivä + 6 kk], niiltä on tämän direktiivin 30 artiklan mukaisesti kiellettävä maksupalvelujen tarjoaminen.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille maksulaitoksille myönnetään automaattisesti toimilupa ja että kyseiset maksulaitokset merkitään automaattisesti 13 ja 14 artiklassa säädettyihin kotijäsenvaltion rekisteriin ja EPV:n rekisteriin, jos toimivaltaisilla viranomaisilla on jo todisteet siitä, että 5 ja 10 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asianomaisille maksulaitoksille asiasta ennen toimiluvan myöntämistä.
3. Jäsenvaltioiden on annettava luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden, jotka ovat harjoittaneet tässä direktiivissä tarkoitettua maksupalvelutoimintaa ennen *[julkaisutoimisto: lisätään lopullinen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamispäivä]* ja joille on myönnetty poikkeus direktiivin 2007/64/EY 26 artiklan nojalla, jatkaa kyseistä toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa direktiivin 2007/64/EY mukaisesti *[julkaisutoimisto: lisätään lopullinen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamispäivä + 12 kk]* saakka, ilman että niiltä vaaditaan, että ne hakevat toimilupaa tämän direktiivin 5 artiklan nojalla tai saavat poikkeuksen 27 artiklan nojalla taikka noudattavat tämän direktiivin II osastossa säädettyjä tai tarkoitettuja muita säännöksiä. Kaikilta niiltä henkilöiltä, jotka eivät ole saaneet toimilupaa tai joille ei ole myönnetty poikkeusta kyseisen jakson aikana tämän direktiivin nojalla, on tämän direktiivin 30 artiklan mukaisesti kiellettävä maksupalvelujen tarjoaminen.
4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen poikkeuksen saaneiden laitosten katsotaan saaneen automaattisesti poikkeuksen ja että ne on merkitty automaattisesti 13 ja 14 artiklassa säädettyihin kotijäsenvaltion kansalliseen rekisteriin ja EPV:n rekisteriin, jos toimivaltaisilla viranomaisilla on jo todisteet siitä, että 27 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta asianomaisille maksulaitoksille.
5. Tämän vaikuttamatta 1 kohdan soveltamiseen ne oikeushenkilöt, joille on myönnetty toimilupa tarjota direktiivin 2007/64/EY liitteessä olevassa 7 kohdassa lueteltuja maksupalveluja, saavat saavutettujen etuuksien säilyttämisen perusteella automaattisesti tarjota kyseisen toimiluvan puitteissa näitä maksupalveluja, joiden katsotaan olevan tämän direktiivin liitteessä olevassa 3 kohdassa lueteltuja maksupalveluja, jos toimivaltaisilla viranomaisilla on ennen *[julkaisutoimisto: lisätään lopullinen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamispäivä + 24 kk]* näyttöä siitä, että tämän direktiivin 6 artiklan c kohdan ja 8 artiklan vaatimuksia noudatetaan.

98 artikla

Direktiivin 2002/65/EY muuttaminen

Korvataan direktiivin 2002/65/EY 4 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"5. Kun sovelletaan myös Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä [*julkaisutoimisto: lisätään tämän direktiivin numero*]*, tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaiset tietoja koskevat säännökset, lukuun ottamatta 2 kohdan c–g alakohtaa, 3 kohdan a, d ja e alakohtaa ja 4 kohdan b alakohtaa, korvataan mainitun direktiivin 37, 38, 44 ja 45 artiklalla."

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi ..., annettu ..., [*lisätään koko nimi*] (EUVL L...).

99 artikla

Direktiivin 2013/36/EU muuttaminen

Korvataan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU³¹ liitteessä I oleva 4 kohta seuraavasti:

"(4) [*julkaisutoimisto: lisätään tämän direktiivin nimi ja numero, kun direktiivi on hyväksytty*] annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/XX/EU* 4 artiklan 3 kohdassa määritellyt maksupalvelut."

*Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi ...

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

100 artikla

Direktiivin 2009/110/EY muuttaminen

1. Korvataan direktiivin 2009/110/EY 1 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"Tätä direktiiviä ei sovelleta rahalliseen arvoon, jota käytetään maksutapahtumissa, joille on myönnetty poikkeus [toisen maksupalveludirektiivin] 3 artiklan l, la ja lb alakohdassa."

1 a. Korvataan direktiivin 2009/110/EY 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksiin sovelletaan [toisen maksupalveludirektiivin] 5 artiklaa, 10–16 artiklaa, 18 artiklan 5–7 kohtaa ja 19–26 c artiklaa soveltuvien osien, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin soveltamista."

2. Korvataan direktiivin 2009/110/EY 3 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jäsenvaltiot sallivat sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten luovuttaa ja lunastaa sähköistä rahaa niiden puolesta toimivien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden välityksellä. Jos sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitos haluaa luovuttaa sähköistä rahaa toisessa jäsenvaltiossa tällaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön avulla, sovelletaan [toisen maksupalveludirektiivin] 18 artiklan 5 ja 6 kohdassa sekä 25 a – 26 c artiklaa soveltuvien osien."

3. Korvataan direktiivin 2009/110/EY 3 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"5. Sen estämättä, mitä 4 kohdassa säädetään, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset eivät laske liikkeeseen sähköistä rahaa asiamiesten välityksellä. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksille on sallittava 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen maksupalvelujen tarjoaminen asiamiesten välityksellä ainoastaan siinä tapauksessa, että [toisen maksupalveludirektiivin] 18 artiklan mukaiset edellytykset täyttyvät."

4. Lisätään direktiivin 2009/110/EY 18 artiklaan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jäsenvaltioiden on sallittava sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten, jotka ovat ennen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin [julkaisutoimisto: lisätään tämän direktiivin numero]* hyväksymistä aloittaneet toimintansa tämän direktiivin ja direktiivin 2007/64/EY mukaisesti jäsenvaltiossa, jossa niiden päätoimipaikka sijaitsee, jatkaa kyseistä toimintaa asianomaisessa jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa [julkaisutoimisto: lisätään lopullinen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamispäivä + 6 kk] saakka ilman, että niiden on haettava tämän direktiivin 3 artiklan mukaista toimilupaa tai että niitä vaaditaan noudattamaan muita tämän direktiivin II osastossa säädettyjä tai siinä tarkoitettuja säännöksiä.

Jäsenvaltioiden on vaadittava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja oikeushenkilöitä toimittamaan toimivaltaisille viranomaisille kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään lopullinen osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamispäivä + 6 kk], täyttävätkö kyseiset oikeushenkilöt tämän direktiivin II osastossa säädettyt vaatimukset, ja jos eivät täytä, mitä toimenpiteitä on toteutettava vaatimusten täyttämiseksi tai onko toimilupa syytä peruuttaa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille oikeushenkilöille, joiden todetaan toimivaltaisten viranomaisten tekemän todentamisen jälkeen noudattavan tämän direktiivin II osastossa säädettyjä vaatimuksia, on myönnettävä toimilupa, ja ne on merkittävä rekisteriin. Jos kyseiset oikeushenkilöt eivät noudata tämän direktiivin II osastossa säädettyjä vaatimuksia viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään lopullinen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamispäivä + 6 kk], niitä on kiellettävä laskemasta liikkeeseen sähköistä rahaa."

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi ..., annettu ..., [lisätään koko nimi] (EUVL L..).

**

100 a artikla

Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttaminen

1. Korvataan asetuksen (EU) N:o 1093/2010 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Viranomainen toimii tällä asetuksella uskottujen valtuuksien puitteissa sekä direktiivin 94/19/EY, direktiivin 2002/87/EY, asetuksen (EY) N:o 1781/2006, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 (*), oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU (**), [toisen maksupalveludirektiivin] [julkaisutoimisto: lisätään tämän direktiivin numero, kun direktiivi on hyväksytty] ja direktiivin 2009/110/EY soveltamisalalla sekä direktiivin 2002/65/EY ja direktiivin 2005/60/EY asiaankuuluvien osien soveltamisalalla siltä osin kuin näitä säädöksiä sovelletaan luotto- ja finanssilaitoksiin sekä niitä valvoviin toimivaltaisiin viranomaisiin, mukaan luettuina näihin säädöksiin perustuvat direktiivit, asetukset ja päätökset ja mahdolliset muut oikeudellisesti sitovat unionin säädökset, joissa viranomaiselle annetaan tehtäviä. Viranomainen toimii myös neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013(***) mukaisesti.

2. Korvataan 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

'finanssilaitoksilla' direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä 'luottolaitoksia', direktiivin 2006/49/EY 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyjä 'sijoituspalveluyrityksiä', direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 14 alakohdassa määriteltyjä 'finanssiryhmittymiä', direktiivin [toinen maksupalveludirektiivi] [julkaisutoimisto: lisätään tämän direktiivin numero, kun direktiivi on hyväksytty] 4 artiklan 9 kohdassa määriteltyjä maksupalvelutarjoajia ja direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksia. Direktiivin 2005/60/EY osalta 'finanssilaitoksilla' tarkoitetaan kuitenkin luotto- ja rahoituslaitoksia siten kuin ne on määritelty mainitun direktiivin 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa;

101 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2007/64/EY [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä – 102 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä päivää seuraavasta päivästä].

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

102 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ...⁺ [siitä lähtien, kun tämän direktiivin voimaantulosta on kulunut kaksi vuotta]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.
2. Niiden on sovellettava näitä säännöksiä [... päivästä ...kuuta...]++ [siitä lähtien, kun tämän direktiivin voimaantulosta on kulunut kaksi vuotta].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.
4. Poiketen 2 kohdasta jäsenvaltioiden on varmistettava, että 87 artiklan 1, 1 a, 1 b ja 1 d kohdassa tarkoitettuja turvallisuustoimenpiteitä sovelletaan 18 kuukauden kuluttua 87 a artiklassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien voimaantulon jälkeen.
5. Jäsenvaltioiden on annettava uusille maksupalveluntarjoajille, jotka tarjoavat liitteessä I olevassa 7 ja 8 kohdassa tarkoitettuja palveluja, toimilupa tai rekisteröitävä ne 87 a artiklassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien voimaantulopäivästä 4 kohdan mukaisesti.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siihen saakka, kunnes yksittäiset tiliä ylläpitävät maksupalveluntarjoajat noudattavat 4 kohdassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja, ne eivät saa käyttää hyväkseen sitä, että ne eivät vielä noudata kyseisiä standardeja, estääkseen maksutoimeksiantopalvelujen ja tilitietopalvelujen käytön niiden tilien osalta, joita ne ylläpitävät.

⁺ EUVL: lisätään päivämäärä, joka kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

⁺⁺ EUVL: lisätään päivämäärä, joka kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

103 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

104 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I
MAKSUPALVELUT (4 ARTIKLAN MÄÄRITELMÄ 3)

1. Palvelut käteisen tallettamiseksi maksutilille sekä kaikki maksutilin hoitamisen edellyttämät operaatiot.
2. Palvelut käteisen nostamiseksi maksutililtä sekä kaikki maksutilin hoitamisen edellyttämät operaatiot.
3. Maksutapahtumien toteuttaminen, mukaan lukien varojen siirto käyttäjän maksupalveluntarjoajan tai jonkin muun maksupalveluntarjoajan ylläpitämälle maksutilille:
 - a) suoraveloitusten toteuttaminen, mukaan lukien kertaluonteiset suoraveloitukset,
 - b) maksutapahtumien toteuttaminen maksukortilla tai vastaavalla välineellä,
 - c) tilisiirtojen toteuttaminen, mukaan lukien toistuvaissuoritukset.
4. Maksutapahtumien toteuttaminen, kun varojen katteena on maksupalvelunkäyttäjän luottosopimus:
 - a) suoraveloitusten toteuttaminen, mukaan lukien kertaluonteiset suoraveloitukset,
 - b) maksutapahtumien toteuttaminen maksukortilla tai vastaavalla välineellä,
 - c) tilisiirtojen toteuttaminen, mukaan lukien toistuvaissuoritukset.
5. Maksuvälineiden liikkeeseenlasku ja/tai maksutapahtumien vastaanottaminen.
6. Rahansiirrot.
7. Maksutoimeksiantopalvelut.
8. Tilitietopalvelut.

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Tämä direktiivi	Direktiivi 2007/64/EY	
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta	
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 2 kohta	
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta	
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta	
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 3 kohta	
3 artikla o alakohta poistettu	3 artikla	
4 artikla Määritelmiä lisätty	4 artikla	
5 artikla – Lisätty toimiluvan hakemista koskevia sääntöjä	5 artikla	
6 artikla	6 artikla	
7 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta	
7 artiklan 2 kohta	7 artiklan 2 kohta	
7 artiklan 3 kohta	7 artiklan 3 kohta	
8 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta	
8 artiklan 2 kohta	8 artiklan 2 kohta	
8 artiklan 3 kohta	8 artiklan 3 kohta	
9 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta	
9 artiklan 2 kohta 9 artiklan 3 ja 4 kohta poistettu	9 artiklan 2 kohta	
10 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta	
10 artiklan 2 kohta	10 artiklan 2 kohta	
10 artiklan 3 kohta	10 artiklan 3 kohta	
10 artiklan 4 kohta	10 artiklan 4 kohta	
10 artiklan 5 kohta	10 artiklan 5 kohta	
10 artiklan 6 kohta	10 artiklan 6 kohta	
10 artiklan 7 kohta	10 artiklan 7 kohta	
10 artiklan 8 kohta	10 artiklan 8 kohta	
10 artiklan 9 kohta	10 artiklan 9 kohta	
11 artikla	11 artikla	
12 artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 kohta	
12 artiklan 2 kohta	12 artiklan 2 kohta	
12 artiklan 3 kohta	12 artiklan 3 kohta	
13 artikla	13 artikla	
14 artiklan 1 kohta		
14 artiklan 2 kohta		
14 artiklan 3 kohta		
14 artiklan 4 kohta		
15 artikla	14 artikla	

16 artiklan 1 kohta	15 artiklan 1 kohta	
16 artiklan 2 kohta	15 artiklan 2 kohta	
16 artiklan 3 kohta	15 artiklan 3 kohta	
16 artiklan 4 kohta	15 artiklan 4 kohta	
17 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta	
17 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta	
17 artiklan 3 kohta		
17 artiklan 4 kohta	16 artiklan 3 kohta	
17 artiklan 5 kohta	16 artiklan 4 kohta	
17 artiklan 6 kohta	16 artiklan 5 kohta	
18 artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta	
18 artiklan 2 kohta	17 artiklan 2 kohta	
18 artiklan 3 kohta	17 artiklan 3 kohta	
18 artiklan 4 kohta	17 artiklan 4 kohta	
18 artiklan 5 kohta	17 artiklan 5 kohta	
18 artiklan 6 kohta	17 artiklan 6 kohta	
18 artiklan 7 kohta	17 artiklan 7 kohta	
18 artiklan 8 kohta	17 artiklan 8 kohta	
18 artiklan 9 kohta		
19 artiklan 1 kohta	18 artiklan 1 kohta	
19 artiklan 2 kohta	18 artiklan 2 kohta	
20 artikla	19 artikla	
21 artiklan 1 kohta	20 artiklan 1 kohta	
21 artiklan 2 kohta	20 artiklan 2 kohta	
21 artiklan 3 kohta	20 artiklan 3 kohta	
21 artiklan 4 kohta	20 artiklan 4 kohta	
21 artiklan 5 kohta	20 artiklan 5 kohta	
22 artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohta	
22 artiklan 2 kohta	21 artiklan 2 kohta	
22 artiklan 3 kohta	21 artiklan 3 kohta	
23 artiklan 1 kohta	22 artiklan 1 kohta	
23 artiklan 2 kohta	22 artiklan 2 kohta	
23 artiklan 3 kohta	22 artiklan 3 kohta	
24 artiklan 1 kohta	23 artiklan 1 kohta	
24 artiklan 2 kohta	23 artiklan 2 kohta	
25 artiklan 1 kohta	24 artiklan 1 kohta	
25 artiklan 2 kohdan d alakohta poistettu	24 artiklan 2 kohta	

26 artiklan 1 kohta	25 artiklan 1 kohta	
26 artiklan 2 kohta	25 artiklan 2 kohta	
26 artiklan 3 kohta	25 artiklan 3 kohta	
26 artiklan 4 kohta	25 artiklan 4 kohta	
26 artiklan 5 kohta	25 artiklan 5 kohta	
26 artiklan 6 kohta		
26 artiklan 7 kohta		
26 artiklan 8 kohta		
26 artiklan 9 kohta		
27 artiklan 1 kohta	26 artiklan 1 kohta	
27 artiklan 2 kohta	26 artiklan 2 kohta	
27 artiklan 3 kohta	26 artiklan 3 kohta	
27 artiklan 4 kohta	26 artiklan 4 kohta	
27 artiklan 5 kohta	26 artiklan 5 kohta	
27 artiklan 6 kohta	26 artiklan 6 kohta	
28 artikla	27 artikla	
29 artiklan 1 kohta	28 artiklan 1 kohta	
29 artiklan 2 kohdan c alakohta poistettu	28 artiklan 2 kohta	
30 artiklan 1 kohta	29 artikla	
30 artiklan 2 kohta		
31 artiklan 1 kohta	30 artiklan 1 kohta	
31 artiklan 2 kohta	30 artiklan 2 kohta	
31 artiklan 3 kohta	30 artiklan 3 kohta	
32 artikla	31 artikla	
33 artiklan 1 kohta	32 artiklan 1 kohta	
33 artiklan 2 kohta	32 artiklan 2 kohta	
33 artiklan 3 kohta	32 artiklan 3 kohta	
34 artikla	33 artikla	
35 artiklan 1 kohta	34 artiklan 1 kohta	
35 artiklan 2 kohta	34 artiklan 2 kohta	
36 artiklan 1 kohta	35 artiklan 1 kohta	
36 artiklan 2 kohta	35 artiklan 2 kohta	
37 artiklan 1 kohta	36 artiklan 1 kohta	
37 artiklan 2 kohta	36 artiklan 2 kohta	
37 artiklan 3 kohta	36 artiklan 3 kohta	
38 artiklan 1 kohta	37 artiklan 1 kohta	
38 artiklan 2 kohta		

38 artiklan 3 kohta	37 artiklan 2 kohta	
39 artikla		
40 artikla		
41 artikla	38 artikla	
42 artikla	39 artikla	
43 artikla	40 artikla	
44 artiklan 1 kohta	41 artiklan 1 kohta	
44 artiklan 2 kohta	41 artiklan 2 kohta	
44 artiklan 3 kohta	41 artiklan 3 kohta	
45 artiklan 1 kohta	42 artiklan 1 kohta	
45 artiklan 2 kohta	42 artiklan 2 kohta	
45 artiklan 3 kohta	42 artiklan 3 kohta	
45 artiklan 4 kohta	42 artiklan 4 kohta	
45 artiklan 5 kohta	42 artiklan 5 kohta	
45 artiklan 6 kohta	42 artiklan 6 kohta	
45 artiklan 7 kohta	42 artiklan 7 kohta	
46 artikla	43 artikla	
47 artiklan 1 kohta	44 artiklan 1 kohta	
47 artiklan 2 kohta	44 artiklan 2 kohta	
47 artiklan 3 kohta	44 artiklan 3 kohta	
48 artiklan 1 kohta	45 artiklan 1 kohta	
48 artiklan 2 kohta	45 artiklan 2 kohta	
48 artiklan 3 kohta	45 artiklan 3 kohta	
48 artiklan 4 kohta	45 artiklan 4 kohta	
48 artiklan 5 kohta	45 artiklan 5 kohta	
48 artiklan 6 kohta	45 artiklan 6 kohta	
49 artikla	46 artikla	
50 artiklan 1 kohta	47 artiklan 1 kohta	
50 artiklan 2 kohta	47 artiklan 2 kohta	
50 artiklan 3 kohta	47 artiklan 3 kohta	
51 artiklan 1 kohta	48 artiklan 1 kohta	
51 artiklan 2 kohta	48 artiklan 2 kohta	
51 artiklan 3 kohta	48 artiklan 3 kohta	
52 artiklan 1 kohta	49 artiklan 1 kohta	
52 artiklan 2 kohta	49 artiklan 2 kohta	
53 artiklan 1 kohta	50 artiklan 1 kohta	
53 artiklan 2 kohta	50 artiklan 2 kohta	

54 artiklan 1 kohta	51 artiklan 1 kohta	
54 artiklan 2 kohta	51 artiklan 2 kohta	
54 artiklan 3 kohta	51 artiklan 3 kohta	
54 artiklan 4 kohta	51 artiklan 4 kohta	
55 artiklan 1 kohta	52 artiklan 1 kohta	
55 artiklan 2 kohta	52 artiklan 2 kohta	
55 artiklan 3 kohta	52 artiklan 3 kohta	
55 artiklan 4 kohta		
56 artiklan 1 kohta	53 artiklan 1 kohta	
56 artiklan 2 kohta	53 artiklan 2 kohta	
56 artiklan 3 kohta	53 artiklan 3 kohta	
57 artiklan 1 kohta	54 artiklan 1 kohta	
57 artiklan 2 kohta	54 artiklan 2 kohta	
57 artiklan 3 kohta	54 artiklan 3 kohta	
57 artiklan 4 kohta	54 artiklan 4 kohta	
58 artiklan 1 kohta		
58 artiklan 2 kohta		
58 artiklan 3 kohta		
58 artiklan 4 kohta		
59 artiklan 1 kohta		
59 artiklan 2 kohta		
59 artiklan 3 kohta		
60 artiklan 1 kohta	55 artiklan 1 kohta	
60 artiklan 2 kohta	55 artiklan 2 kohta	
60 artiklan 3 kohta	55 artiklan 3 kohta	
60 artiklan 4 kohta	55 artiklan 4 kohta	
61 artiklan 1 kohta	56 artiklan 1 kohta	
61 artiklan 2 kohta	56 artiklan 2 kohta	
62 artiklan 1 kohta	57 artiklan 1 kohta	
62 artiklan 2 kohta	57 artiklan 2 kohta	
63 artiklan 1 kohta	58 artikla	
63 artiklan 2 kohta		
64 artiklan 1 kohta	59 artiklan 1 kohta	
64 artiklan 2 kohta	59 artiklan 2 kohta	
65 artiklan 1 kohta	60 artiklan 1 kohta	
65 artiklan 2 kohta		
65 artiklan 3 kohta	60 artiklan 2 kohta	

66 artiklan 1 kohta	61 artiklan 1 ja 2 kohta	
66 artiklan 2 kohta	61 artiklan 4 ja 5 kohta	
67 artiklan 1 kohta	62 artiklan 1 kohta	
67 artiklan 2 kohta	62 artiklan 2 kohta	
67 artiklan 3 kohta	62 artiklan 3 kohta	
68 artiklan 1 kohta	63 artiklan 1 kohta	
68 artiklan 2 kohta	63 artiklan 2 kohta	
69 artiklan 1 kohta	64 artiklan 1 kohta	
69 artiklan 2 kohta	64 artiklan 2 kohta	
70 artiklan 1 kohta	65 artiklan 1 kohta	
70 artiklan 2 kohta	65 artiklan 2 kohta	
70 artiklan 3 kohta	65 artiklan 3 kohta	
71 artiklan 1 kohta	66 artiklan 1 kohta	
71 artiklan 2 kohta	66 artiklan 2 kohta	
71 artiklan 3 kohta	66 artiklan 3 kohta	
71 artiklan 4 kohta	66 artiklan 4 kohta	
71 artiklan 5 kohta	66 artiklan 5 kohta	
72 artiklan 1 kohta	67 artiklan 1 kohta	
72 artiklan 2 kohta	67 artiklan 2 kohta	
72 artiklan 3 kohta	67 artiklan 3 kohta	
73 artiklan 1 kohta	68 artiklan 1 kohta	
73 artiklan 2 kohta	68 artiklan 2 kohta	
74 artiklan 1 kohta	69 artiklan 1 kohta	
74 artiklan 2 kohta	69 artiklan 2 kohta	
74 artiklan 3 kohta	69 artiklan 3 kohta	
75 artikla	70 artikla	
76 artikla	71 artikla	
77 artikla	72 artikla	
78 artiklan 1 kohta	73 artiklan 1 kohta	
78 artiklan 2 kohta	73 artiklan 2 kohta	
79 artiklan 1 kohta	74 artiklan 1 kohta	
79 artiklan 2 kohta	74 artiklan 2 kohta	
79 artiklan 3 kohta	74 artiklan 2 kohta	
79 artiklan 4 kohta	74 artiklan 2 kohta	
79 artiklan 5 kohta	74 artiklan 3 kohta	
80 artiklan 1 kohta	75 artiklan 1 kohta	
80 artiklan 2 kohta	75 artiklan 2 kohta	

80 artiklan 3 kohta	75 artiklan 3 kohta	
81 artikla	76 artikla	
82 artiklan 1 kohta	77 artiklan 1 kohta	
82 artiklan 2 kohta	77 artiklan 2 kohta	
83 artikla	78 artikla	
84 artikla	79 artikla	
85 artiklan 1 kohta		
85 artiklan 2 kohta		
85 artiklan 3 kohta		
85 artiklan 4 kohta		
86 artiklan 1 kohta		
86 artiklan 2 kohta		
86 artiklan 3 kohta		
86 artiklan 4 kohta		
87 artiklan 1 kohta		
87 artiklan 2 kohta		
87 artiklan 3 kohta		
88 artiklan 1 kohta	80 artiklan 1 kohta	
88 artiklan 2 kohta	80 artiklan 2 kohta	
89 artiklan 1 kohta		
89 artiklan 2 kohta		
89 artiklan 3 kohta	82 artiklan 2 kohta	
89 artiklan 4 kohta		
90 artiklan 1 kohta		
90 artiklan 2 kohta		
90 artiklan 3 kohta		
91 artiklan 1 kohta	83 artiklan 1 kohta	
91 artiklan 2 kohta	83 artiklan 2 kohta	
92 artiklan 1 kohta		
92 artiklan 2 kohta		
93 artikla	84 artikla	
94 artiklan 1 kohta		
94 artiklan 2 kohta		
94 artiklan 3 kohta		
94 artiklan 4 kohta		
94 artiklan 5 kohta		
95 artiklan 1 kohta	86 artiklan 1 kohta	

95 artiklan 2 kohta	86 artiklan 2 kohta	
95 artiklan 3 kohta	86 artiklan 3 kohta	
96 artikla	87 artikla	
97 artikla	88 artikla	
98 artiklan 1 kohta		
98 artiklan 2 kohta		
99 artiklan 1 kohta		
99 artiklan 2 kohta		
101 artikla		
102 artiklan 1 kohta	94 artiklan 1 kohta	
102 artiklan 2 kohta	94 artiklan 1 kohta	
102 artiklan 3 kohta	94 artiklan 2 kohta	
103 artikla	95 artikla	
104 artikla	96 artikla	
Liite I	Liite	
